የሰማያት ፍቄ

ደራሲ :- ኢያን ባርክለይ
ተርጓሚ :- አፈወርቅ አቻሜ
አርታይ:- ደረጀ በቀለ

ራዕይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 1998 ዓ.ም.

የሰማያት ፍሬ

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው
Down with Heaven
Living out the Fruit of the spirit
By Ian Barclay
ከሚለው መጽሐፍ ነው::

ይህንን መጽሐፍ ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት ወይም
አንደገና ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው::

ራዕይ አሳታሚ
የፖ. ሳ. ቁ 2332
አዲስ አበባ

RPTR-23 3M

ምስጋና

መጻሐፉን በማረምና በማስተካከል ለረዱኝ ለወንድሜ አቶ ብርሃኔ እቻሜ እና ለወንድም ተድላ ሲማ እንዲሁም መጽሐፉን በኮምፒውተር ጽሕፈት ለተባበረችኝ ለወ/ሮ ትእግስት ለገሰ የከበረ ምስጋናዬን አቀርባለሁ::

ማውጫ

ገጽ

- የመንፈስ ፍሬ 5
- ፍቅር አሥራ አንደኛው ትዕዛዝ 8
- በደስታ አገልግሉት 15
- የሰላምህ መሣሪያ አድርገኝ 23
- የመልካም ሥነ ምግባር ቁንጮ 30
- ቀንበሬ ልዝብ ነው 37
- ኢ-ታአማኒያዊ በጎ ተግባር 44
- ለደጉም ሆነ ለክፉ 50
- ዝቅ ባለ ክብር 56
- ራስን መግዛት 61

የመንፈስ ፍሬ

በቅርብ ጊዜ ቤተሰባችን "ብሬሞር ሃውስ" የሚባል አንድ ጥንታዊ ህንፃ ጎብኝቶ ነበር። የግቢውን በር አልፎ ለሚገባ ሰው አስቀድሞ የሚታየው ትእይንት አስገራሚ ነው። በተለያዩ አጽዋት የተሸፈነው ግንብ ለዐይን ማራኪ ነው፤ በግንቡ ትይዩ ደግሞ ዕድሜ የጠገቡ ያማሩ ዛፎች ፍሬያቸውን አንዠርግገው ተስትረዋል። በዛፎቹ ውበት የተደነቁት ልጆች ዓይነታቸውን ለማወቅ በጥያቄ ይወተውቱን ነበር። መልሱ ግን እንደ ጥያቄያቸው ቀላል ነበር። ወቅቱ ቀዝቃዛው የነሐሴ ወር ስለነበር አረንጓዴዎቹ የበለስ ፍሬዎች በዛፎቹ ላይ ተንዠርግገዋል። እና ፍሬዎቹን በመመልከት የዛፎቹን ዓይነት ነገርናቸው።

እንደገናም ደግሞ የአውደዓመት ክብረበአላችንን ባከበርንበት "አዲሱ ደን" በተባለው ሰፍራም ከዚህ ቀደም ያላወቅናቸውን ዛፎች በፍሬያቸው ልንለይ ችለን ነበር። በክረበዓል ጎጇችን ውስጥ ሆነን እንኳን በርካታ ዛፎችን ከፍሬያቸው ዓይነት ለይተን አወቅናቸው። በለስ በበለስ ዛፍ ላይ ፖምም በፖም ዛፍ ላይ መብቀሉ ይህ የተፈጥሮ ህግ ነው። ተፈጥሮም ለማንም አዳልታ ይህን የእውነታ መመሪያዋን አትቀይርም።

ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ "ከፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ። ከእሾህ ወይን፣ ከኩርንችትስ በለስ ይለቀማልን? እንዲሁ መልካም ዛፍ መልካም ፍሬ ያደርጋል፣ ክፉም ዛፍ ክፉ ፍሬ ያደርጋል" (ማቴ 7፥16-17)።

የክርስትና ሕይወት ተለይቶ ከሚታወቅባቸው መንገዶች አንዱ የመንፈስ ፍሬ ነው። ሰዎች ስለሰዎች የሚሰጡት ምስክርነት፣ አባል የሆኑበት ቤተእምነት፣ በቤተክርስቲያን ያላቸው የአገልግሎት ሰፍራ

ስለስምቹ መንፈሳዊ ሕይወት የሚናገረው እንዳች ነገር የለውም። እውነተኛና የተጨበጠ ማስረጃ ማግኘት ለሚፈልግ በመንፈስ የተዘራውንና እያደገ ያለውን ፍሬ አተኩሮ ሊመለከት ግድነው። የብርቱካን ፍሬ የብርቱካንን ዛፍ እንደሚያሳየን እንዲሁ ደግሞ ፍቅር፣ ደስታ፣ ለላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት፣ የውሃትና ራስን መግዛት (ገላ 5÷22) በቀላሉ የክርስትናን ሕይወት አጥርተው ያሳያሉ።

የመንፈስን ፍሬ በእያንዳንዱ እማኝ ሕይወት ለመተግበር ፈጽሞ የማይቻል ነገር ቢመስልም ከአዲስ ኪዳን እማኝ በእጅጉ የሚጠበቅ ነው። የዚህ ፍሬ በሕይወታችን መገለጥ የጠንካራ እምነታችን፣ የባርከታችን፣ ከጌታ ጋር ያለን ቅርበት፣ የበሰለ መንፈሳዊ ሕይወት ወይም በእምነታችን ላይ ያለን አክራሪ አመለካከት ውጤት አይደለም። ይልቁንም በሕይወት ቅርብ የሆነ የዕለት ዕለት የክርስትና ሕይወት ምልልስ ውጤት ነው።

በእርግጠኝነት ለመናገር፣ ዛሬ ዓለም በእኛ ልታይ የምትፈልገው ይህን እጅግ ቅርብ የሆነ የክርስትና ሕይወት ነው። ዓለም በቤተክርስቲያን ላይ ነቀፌታዋንና ውግዘቷን የምታስማው ይህን በተግባር ሊታይ የተገባ ሕይወት ከሕይወታችን ፈልጋ በማጣቷ ነው። ፍቅር፣ ደስታ፣ ለላም፣ ትዕግስት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ እምነት የውሃትና ራስን መግዛት የክርስትና ሕይወት የመታወቂያ አርማዎች ተጠራጣሪዋም ዓለም በጎርጥ እያስተዋለች ከሕይወታችን ልታየው የምትሻው ነው።

ከዚህ በማስከተል ያቀረብኩት በአማኙ ሕይወት ውስጥ ሊታይ የሚገባው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ሊሆን እሳቡም መሠረታዊና በቀላል መንገድ የተብራራ ነው። ጣፍጦ እንደሚነበብም ተስፋ አደርጋለሁ።

ዓለም ዛሬ በእያንዳንዱ አማኝ ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ፍሬን ማየት ትፈልጋለች፣ እግዚአብሔርም ይህን ለማየት ይናፍቃል። ይህ የ=ንግስተ ሰማይን ሕይወት በምድር መኖር መለሎ ከታየን፣ መንገዱን "የመንግሥተ ሰማይን ሕይወት በምድር!" ብለን እንለይመውና ሕይወቱን እሁን መኖር እንጀምር።

ኢያን ባርክለይ

ፍቅር . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5÷22

ፍቅር ስለሱ ስንደኛው ትእዛዝ

ሳሙኤል ሩተርፎርድ በ17ኛው ክፍለ ዘመን የኖረ እንዎዝ በሚገኝ ው የፓሪሽ ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔር እገልጋይ ነበር። ሊቀጳጳስ እሽር የተባሉት ካህን ደግሞ ሳሙኤል በሚያገለግልበት መንደር ሲያልፉ፣ ከጉዞአቸው ተናጥበው በእገልጋዩ ቤት ለማረፍና የአገልግሎቱም በረከት ተካፋይ ለመሆን ፈለጉ። በእገልጋዩም ቤት መስተንግዶ ተደረገላቸው። ይሁን እንጂ ካህኑ ማንነታቸው እንዳይታወቅ ልብስ ተክኗቸውን ቀይረው እንደ ተራ እንግዳ ነበር የገቡት። እራት ከተበላ በኋላ ቤተሰቡ የዕለቱን ቃል ለመስማት በተሰበሰበ ጊዜ ሩተርፎርድ ጳጳሱን እንዲህ ሲል ጠየቃቸው። "እንጠብቃቸው ዘንድ የሚገቡ ስንት ትእዛዛት ተሰጥተውናል?" ጳጳሱም ፈርጠም ብለው "አሥራ እንድ" ሊሉ መለሱ። ሳሙኤል ሊያርማቸውና እሥር እንደሆኑ ሊያስረዳቸው ቢሞክርም እንግዳው ግን አሥራ እንድ እንደሆኑ ሽንጣቸውን ገትረው ተሟገቱ። ከዚህም እልፈው ኢየሱስ ክርስቶስ (በዮሐ 13÷34) የተናገረውን ዋቢ ጠቅሰው ሞገቱት።

በማግስቱ እሁድ፣ ሳሙኤል ሩተርፎርድ እንደልማዱ ጥዋት ተነስቶ በጫካው ውስጥ ይንጎራደድ ጀመር። መንገደኛውም ጫካው ውስጥ ጸጥ ባለና በተመነጠረ ቦታ ላይ ሆኖ በመላው እንዎዝ ላይ ትልቅ የበረከት ዝናብ ይወርድ ዘንድ በጸሎት እግዚአብሔርን ሲለምን አገኘው። ሳሙኤል ሩተርፎርድም ላያውቅ መንፈሳዊውን መሪ በቤቱ እንዳስተናገደ እወቀ። በመጨረሻም ሊቀ ጳጳሱ በዚያው ቀን በሚደረገው በማለዳው አገልግሎት እንዲሰብኩ ተለማመኑ። የእስራ እንደኛውን ትእዛዝ መልእክትም "አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ!" በሚል ርዕስ እቀረቡት።

አዲሱ ትእዛዝ በአዲስ ኪዳን በቅድስና ሕይወት እንድንመላለስ ያስተምረናል። ስለዚህ ፍቅር የመጀመሪያው የመንፈስ ፍሬ መሆኑ እያስገርምም። መንፈስ ቅዱስ በመጀመሪያ ወደ ሕይወታችን የሚያመጣው ችሎታ (እቅም) ከዚህ በፊት በህይወታችን ባላየነውና ባልተለማመድነው እስደናቂ ሁኔታ ሌሎችን የመውደድ ብቃትን ነው።

አዲስ ፍቅር

የአዲስ ኪዳን ፀሐፊዎች በዘመናቸው በነበረች ዓለም ውስጥ ስለፍቅር ተተርከላቸዋል፣ ስለፍቅር ብዙ ሰምተዋል፣ አውቀዋልም። ይሁን እንጂ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ለአነርሱ ከገለጸላቸው የፍቅር ምንነት ሚስጥርና እውቀት አንጻር፣ ቀድሞ ያወቁትና የለሙት ሁሉ ባዶ ተረት ነበረ። ልክ ሲ.ኤስ.ሊዊስ እንደተናገረው ዓለም እውነተኛ የፍቅር ልብ በሌላቸው ደረት የለሾች (የልብ ቋት እልባዎች) የተሞላች የሽንጋዮች መኖሪያ ነች።

ስለዚህም ነበር የቀደሙት ክርስቲያኖች ስለ ፍቅር ሲጽፉ እስቀድሞ ዓለም ስለምንነቱ ከለጣቸው ትርጉም የተሰየ ሌላ አዲስ ቃል መፈለግ ያስፈልጋቸው። የግሪክ ቃላት ባጠቃላይ ይህንን ፍቅር ለመግለጽ በቂ እልነበሩም። እንዱ ቃል ፍቃደ ሥጋዊ ትርጉም የያዘ ሲሆን ሌላው ተፈጥሮአዊ ስሜትን የሚገልጽ ሶስተኛው ደግሞ የወንድማማችነትን ፍቅር የሚያሳይ ነው። ሰዎች ብዙውን ጊዜ የሚጠቀሙበት ግስ ነበር እንጂ ስም እይደሰም። ስለዚህ የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ግሱን ወስዱና ይህን አዲስ ፍቅር የሚገልጽና ሰዎችን ከፍቃደ ሥጋዊ ፍቅርና ከተፈጥሮአዊ ስሜት ጋር የማያደናግር ሌላ አዲስ ስምን ፈጠሩ።

ፍቅር ስዚህ ዓለም እንግዳ ነው

የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ያሰቡት የፍቅር ዓይነት ለዚህ ዓለም እንግዳ ነበር። ዮሐንስም በመጀመሪያው መልእክቱ እንዲህ ሲል እስቀምጦታል፣ "እብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ" ወይም "እብ ምን ዓይነት ፍቅር እንደሰጠን" (1ዮሐ 3÷1)። ምን ዓይነት የሚለውን ቃል በአዲሶቹ ትርጉሞች ብዙ ጊዜ እናየውም። ነገር ግን በዋነኛው የግሪክ ቃል ትርጉሙ ፍጥረታዊ ያልሆነ፣ እለም ከዚያ በፊት ያላየችውና ያላወቀችው፣ ያልተለማመደችውም እዲስና እንግዳ መሆኑን ይገልጽልናል። በክርስቲያኑ ሕይወት ውስጥ ፍቅር ከተፈጥሮ ማንነቱ የተገኘ (የፈለቀ) ላይሆን በመንፈስ ቅዱስ የተዘራ፣ የበቀለና ያበበ ለዚህ ዓለም ፍጹም እንግዳ (እዲስ) የሆነ ነው።

ይኸው ፍቅር መለኮታዊ እና "በመንፈስ ቅዱስ በልባችን የፈለለ" ነው (ሮሜ 5÷5)።

ገና ጠላቶች ሣለን ተወደናል!

የለው ተፈጥሮአዊ ፍቅር በራሱ ላይ ብቻ ያተኮረ ነው። እንድ የሚማርከውን ነገር ሊያገኝ ይወደውና ይፈልገዋል። መለኮታዊ ፍቅር ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነው። የማይወደደውንና የማይማርከውን

የመውደድ ችሎታ አለው። ይኸኛው የመውደድ ችሎታ እግዚአብሔር እኛን የወደደበት ፍቅር ነው፣ ምክንያቱም፣ እግዚአብሔር እኛን የወደደን ገና ጠላቶቹ ሣለን፤ በአካላዊ፣ በሞራላዊና በመንፈሳዊ ጉዳዮቻችን ሁሉ ዘቅጠን፤ የሚማርክና የሚወደድ ምንም ነገር ላይገኝብን እንዲሁ ነው። መንፈስ ቅዱስ ይህንን ፍቅር በእኛ ላይ መግለጥ በሚጀምርበት ጊዜ፣ እኛም ደግሞ ጠላቶቻችንን መውደድ እንጀምራለን።

ፍቅር ችርነትን ያደርጋል

የመለኮት ፍቅር አንዱ ባሕርይ መሰጠት እንጂ መቀበል አይደለም። ይህንም እግዚአብሔር ለኛ ባለው ፍቅር እንደገና እናያለን። ዮሐንስ እንዲህ ብሎ ይነግረናል "... እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወዶአልና" (ዮሐ 3÷16)። መንፈስ ቅዱስ በህይወታችን መለኮታዊ ፍቅሩን እንዳፈሰሰ ምልክት ከሚሆኑ ነገሮች አንዱ ከመቀበል ይልቅ በመሰጠት ክመጠየቅ ይልቅ ሰሌሎች በማድረግ ደስ መሰኘት መጀመራችን ነው።

በአራተኛው ክፍለ ዘመን ሲኖፕ ከምትባል ከተማ ወጣ ብሎ ፎካስ የሚባል ክርስቲያን ይኖር ነበር። መንገደኞችም አዘውትረው በበሩ ያልፉ ነበር። እርሱም ወደ አትክልቱ ቦታ መጥተው እንዲያርፉና ወደ ከተማ ተበረታትተው ይገቡ ዘንድ ይጋብዛቸው ነበር። ባገኘው አጋጣሚም አምነቱን ለመንገደኞቹ ያካፍል ነበር።

በንጉሠ ነገሥት ዲዮክሌሺያን አገዛዝ ጊዜ ክርስቲያኖች ሁሉ እንዲገደሉ ትእዛዝ ተላለፈ። "የሲኖፑ ፎካስ" የሚለው ስምም በዳኞቹ የስም ዝርዝር ውስጥ የመጀመሪያው ነበር። ሕግ አስከባሪዎቹ በረጅም ጉዞና በፀሐይ ሐሩር ደክመው ሲኖፕ ክተማ ሲደርሱ ፎካስ እንደልማዱ እንግዶቹን ወደ አትክልት ስፍራው ጎራ ብለው ያርፉ ዘንድ ጋበዛቸው። በምን ጉዳይ ወደ ሲኖፕ እንደመጡም ጠየቃቸው። የሕግ አስከባሪዎቹ ዋና አዛዥ ፍካስ የሚባለውን ክርስቲያን እንዲገድሉ ከሮም ትእዛዝ እንደተሰጣቸው ገልጸ የሚገኝበትን እንዲነግረው ጠየቀው።

"በደንብ አውቀዋለሁ" አለ ፎካስ። "ከዚህ ሩቅ አይደለም፣ አንተና ሰዎችህም እዚሁ እደሩና ጥዋት ወደ ቦታው አደርሳችኋለሁ" አላቸው።

ከሮም የመጡት ሰዎች እንደተኙም ፎካስ በጣም ወደሚወደው የአትክልት ቦታው ሄደ። ልክ ጥዋት ሊነጋጋ ሲል የሚቀበርበትን ትልቅ ጉድጓድ ቆፈረ። ጎህ ሲቀድም ሮማውያኑን ወታደሮች ቀስቅሶ እርሱ ፍካስ መሆኑን ነገራቸው። ሰዎቹ በጣም ተገርመው እንደዚህ ዓይነቱን

ደግነት የፈጸመላቸውን ሰው ሊገድሉ እንደማይችሉ ተናገሩ። "አ፣ እባካችሁ አድርጉት አለ ፎካስ። እኔ ክርስቲያን ነኝ፣ ሞት ለኔ ምንም አይደለም፣ ነገር ግን እናንተ የታዘዛችሁትን ካልፈጸማችሁ ችግር ውስጥ ትገባላችሁ። ስለዚህ ሰራሳችሁ አስቡ። ግዴታችሁንም ፈጽሙ! ለእናንተ ያለኝ ፍቅርና ስሜት አይቀየርም" አላቸው።

ግድያው ተፈጸመ፣ ራሳውንም በሥርዓት አድርገው አትክልት ቦታው ውስጥ ሰራሱ ወደቆፈረው መቃብር አወረዱት። ለመንገደኞች የሚሰጥ ከዚህ በላይ የሆነ ፍቅር የለም፣ ምክንያቱም ያለው ሁሉ ተሰጥቷልና።

ፍቅር በኑሮ የሚገለጽ ነው

አንዳንዴ ክርስቲያኖች የመልእክታቸውን እውነታ በሚኖሩት ኑሮ ይክዱታል፣ ይህ የማይታበል ሐቅ ነው። የኤተን ርዕስ መምህር ገጣሚው ሼሊ ወጣት ወንድ ተማሪዎችን እንዲህ ይላቸው ነበር፣ "በጎ አድራጊዎች ሁኑ፣ ካልሆናችሁ ግን እስከትሆኑ ድረስ ትገረፋላችሁ።"

በታሪክ የኢንኪዊስሺን ወቅት ተብሎ በሚታወቀው፣ ካቶሊኮች ሃይማኖታቸውን የሚቃወም ሁሉ ሰማጥፋት በተነሳሱ ጊዜ ስፓኞች መካከለኛው አሜሪካ ውስጥ አንድ የኢንካዎች መሪ ማርከው ያዙ። የኢንካዎቹ መሪ ወገኖቹ ክርስትናን ተገደው እንዲቀበሉ እጅና እግራቸውን ጠፍሮ ይዞ ወደ ተሰያዩ አቅጣጫዎች በሚስብና የእጅ ጣቶችን እየጨፈስቀ በሚያሰቃይ መሳሪያ አንደሚሰቃዩ ያውቃል። የማረኩት ሰዎችም ክርስቲያን እንዲሆን በመጠየቅ መንግስተ ሰማይ እንደሚገባም ተስፋ ይሰጡታል፣ ካልሆነ ግን ወዲያውኑ እንደሚገድሱት ገዛነምም እንደሚጠብቀው ያስፈራሩታል። እርሱ "ክርስቲያን አልሆንም። እናንተን ከመሰሉ ሰዎች ጋር መንግስተ ሰማይ ከምሄድ፣ ከሕዝቤ ጋር ወደ ገሃነም ብሄድ አመርጣለሁ ብሎ" መሰለላቸው።

የምንናገረው ነገር ከምንኖረው ኑሮ ጋር ስለማይጣጣም ብዙዎች ክርስቲያን ያልሆኑት ጓደኞቻችን ለወንጌል ምስክርነታችን የሚሰጡን መልስ የኢንካዎቹ መሪ እንደመለሰው ዓይነት ነው።

አውነተኛ ፍቅር ማንም ይሁን ማን ጎረቤትህን እንድትወድ ያደርጋል። ምንም ያህል የክርስትናን እምነት የሚቃወም ስው ቢሆን እንኳ ሕይወቱንና ንብረቱን እንዳታጠፋ ያደርጋል። ይህን አለማድረግ ፍቅርን ከልብ ውስጥ መንጭቆ ጥሎ ወደጠለቀ የጥላቻ አዘቅት መስመጥ ማለት ነው።

ፍቅር ከአመፅ በላይ ጉልበታም ነው!

የመለኮታዊው ፍቅር ትልቁ ተፈላጊነት በቤተክርስቲያን ውስጥ ነው። በቤተክርስቲያን የፍቅር መቀዝቀዝ መንፈሳዊ ሐይሏን ያባክነዋል። በዓለም ዙሪያ የሚጠቀሙበትን ትልቁን ግሬደር የሰራው አር.ጂ.ሊ.ቶርኒዮ የመካኒክ ዋና ጠላት መፋተግ መሆኑንና ይህም የመሣሪያውን ግማሽ ኃይል በቀላሉ ያጠፋዋል (ያዳክመዋል) ብሏል። እንደ ክርስቲያንነቱ ደግሞ "መፋተግ (ግጭት) በመሣሪያ ላይ ይህን ካደረገ፣ ስለዚህ በሰዎች ላይ ትልቅ ጉዳት ያደርሳል" ይል ነበር።

የመፋተግን እሉታዊ ምሳሌ ለማየት ክረምት ላይ ወደ አልሞቀ ክፍል ስንገባ የመስኮቶቹ የውስጠኛው ክፍል በጣም ብርዳማ ሆነው እናገኛቸዋለን። በረዶውን ለማጥፋት በኃይል ስንፈገፍገው በረዶዎቹ ቶሎ ቶሎ እንደገና ይፈጠራሉ። እዛው ክፍል እሳት ለኩሰና እዩት በረዶው ቶሎ ይቀልጥና ይጠፋል።

ስለዚህ መፋተግ የቤተክርስቲያንን ኃይል ማባከን (መቀነስ) ብቻ ላይሆን የቅዝቃዜ መንፈስን አጠንክሮ የቤተክርስቲያንን ሕይወት ያጠፋል። ትንሽ ሞቅ ካለ ልብ የሚወጣ መለኮታዊ ፍቅር ግን በቤተክርስቲያን የሚገኘውን የመንፈሳዊ ቅዝቃዜን በረዶ ሊያቀልጥ ይችላል። አገለቲን የተባሉ ሰው እንዳሉት "የአንዱ የፍቅር መንፈስ ሌላውን በእሳት ያቀጣጥላል። "

ፍቅር የሕይወት ዘመን ጉዞ ነው

መንፈስ ቅዱስ ወደ ሕይወታችን የሚያመጣው ፍቅር ለተፈጥሮአዊው የሰው ልብ እንግዳ መሆኑን አይተናል። ይህንን ፍቅር እኛ ልንፈጥረው የምንችለው አይደለም። ነገር ግን ጥሩ ሆኖ እንዲበቅል ሁኔታዎችን ልናመቻችለት እንችላለን።

በአንድ ወቅት ዲ.ኤል.ሙዲ "አንዳንድ ሰዎች አልፎ አልፎ ወደ 1ኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 ይጓዛሉ" ብሏል። አባባሉ ጥቂት ሰዎች ብቻ እዛው ክፍል ይኖራሉ ማለቱ ነበር። ስለዚህ ከሌሎች ሰዎች ጋር ሰላሰን ግንኙነት ወደሚያሳየን ወደ 1ኛቆሮንቶስ ምዕራፍ 13 እንጓዝ። በዚህ ክፍል መንፈስ ቅዱስ ስለፍቅር ምንነት አንጥሮ የሚያስተምረንን ጥቂት ነገሮች መረዳት ብንችል እንኳን፤ ፍቅር በህይወታችን ይለመልም ዘንድ አመች ሁኔታዎችን መፍጠር እንችላለን።

1. ፍቅር አይበሳጭም (ቁጥር 5)

"ፍቅር አይበሳጭም" የሚለው ቃል ሳነብ የቀደሙት የእምነት አባቶች እንደኛው በነገሮች ሊፈተኑ ሊሰናከሉም የሚችሉ ሰዎች

መሆናቸውን ስለሚያሳየኝ እደነቅበታለሁ። ኪንግ ጀምስ የተባለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቅጅ ለተረጎሙት ወገኖች ነገሩ ጠጠር ያለባቸው ይመስላል። ለዚህም ነው ይህን ቃል ሊተረጉሙ "ፍቅር በቀላሉ አይበሳጭም" ያሉት። ነገር ግን "በቀላሉ" የሚለውን ቃል በቅድመ ቃሉ አውድ ውስጥ ፈልገን አናገኘውም። ብስጭትን በማስወገድ ፍቅር በህይወታችን እንዲገለጥ ሁኔታዎችን ልናመቻች እንችላለን። አንዱ አንዲህ አለ "ከተበሳጨሁ የሆነ ቦታ ላይ እንደተሳሳትኩ ወዲያው አውቃለሁ ምክንያቱም መበሳጨት አልነበረብኝም! "

2. ፍቅር በደልን አይቆጥርም (ቁጥር 5)

"በደልን አይቆጥርም" ማለት ለሰዎች ደግመው በሚሳሳቱበት ጊዜ ስህተታቸውን አይመዘግብም ማለት ነው። የአንድን ወጣት አሜሪካዊ ተማሪ ታሪክ እንመልከት። ይህ ተማሪ በእግዚአብሔር ፊት ተንበርክኮ ስለ አንድ ኃጢአቱ ከተናዘዘ በኋላ በድጋሚ እንደማያደርገው ቃል ይገባል። ነገር ግን አንድ ለዓት ባልሞላ ጊዜ ውስጥ እንደገና በጉልበቱ ተንበርክክ፣ "እግዚአብሔር ሆይ ደግሜ አደረግኩት" አለ። በጣም ጥልቅ የሆነ ለማያዊ ጽምዕ "ያደረከው ምን ነበር" ሲል እስተጋባ። የእግዚአብሔር የይቅርታ ፍቅር ሙሉ ስለሆነ ተማሪው ቀድሞ የሰራውን ስህተት ፈጽሞ ረስቶት ነበር። ፍቅር እንዲያድግ ብቸኛ መሠረቱ የሌሎችን ውድቀትና ስህተት እንደ እግዚአብሔር መርሳት ብቻ ነው።

3. ፍቅር ስለ ዓመፃ ደስ አይለውም (ቁጥር 6)

ሊቀ ጳጳስ ክራንመር ሁልጊዜ የሚሉት አንድ አባባል ነበር፣ "ሰጎዳህ ሰው ፈጥነህ ይቅርታ ካላደረክለት፣ ያንን ሰው እንደመልካም ጓደኛህ ሁሉ በአእምሮህ ውስጥ ለብዙ ዘመን ተሸክመኸው ትኖራለህ"። ሊቀ ጳጳሱ ከመገደላቸው ትንሽ ቀደም ብሎ፣ "ለጎዱኝና ክፉ ላሰቡብኝ ሰዎች ይቅር ብሎ ከመርሳትና ርኅራኄ ከማሳየት የበለጠ ደስታ በሕይወቴ ዘመን አላየሁም" ብለው ነበር።

4. ፍቅር ሁሉን ይታገሳል (ቁጥር 7)

"ይታገሣል" የሚለው ቃል ትርጉሙ የዝምታ መጎናጸፊያን ማልበስ ወይም መሸፈን ማለት ነው። የታላቁን አሌክሳንደር ምስል የላለው ሰዓሊ በአሌክሳንደር ግንባር ላይ ያለው ጠባሳ

እንዳይታይ የአሌክሳንደር የእጅ ጥሳ በግንባሩ ላይ እንዲያርፍ አድርጓል። ፍቅር የሌሎችን ስሕተት ማጋሰጥ እይሆንሰትም።

የማይቆጣ፣ የማይናደድ፣ በክፉ ደስ የማይሰውን ሕይወት ሰመምራት አርምጃን መጀመር እስራ እንደኛውን ትዕዛዝ ሰመፈጸም የቆረጠ ሕይወት ምልክት ነው።

ደስታ . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5÷22

በደስታ ስገልግሉት

"በምድር ላይ የምትኖሩ አሕዛብ ሁሉ" የሚለውን መዝሙር ሦስተኛ ስንኝ ባየሁ ጊዜ የተደነቅኩትን መደነቅ አልረሳውም። ዛሬ ድረስ በመዝሙር መጽሐፌ ውስጥ በደስታ አገልግሉት የሚሉት ቃሳት በጉልህ ተጽፈው ይገኛሉ። አግራሞቴ ታሳቅ ስሰነበር ቀሪዎቹን የመዝሙሩን ስንኞች ሰመዘመር እንኳን አልቻልኩም። ያኔ ገና አዲስ ክርስቲያን ነበርኩና በህይወቴ ብዙ ሊቀየሩ የሚገባቸው ነገሮች እንደነበሩ አውቅ ነበር። የደስታ መግለጫ የሆኑት እንደ ሣቅና ሃሴትን ማድረግ የመሳስሉት የውስጤ ስፍራ መያዝ ነበረባቸው። ሲ.ኤስ.ሊዊስ "የመንግሥተ ሰማይ ዋናው ስራ ደስታ ነው" ብሰው የተናገሩትን እስተውየ ሰመረዳት ግን ገና በክርስትና ህፃን ነበርኩ።

የመንግሥተ ሰማይ ዋና ሥራ

ደስታ በክርስትና ትምህርት እውነታ ላይ በተመስረተ ልብ ውስጥ መኖር ያለበት ከመሆኑም በላይ፣ በየእሰቱ የሕይወት አንቅስቃሴያችን ውስጥ መገለጥ ያለበትም ጉዳይ ነው። በሕይወታችን በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ የምንገኝና የምናልፍ ቢሆንም እንኳን፣ ደስታ የማያበራው የሕይወት ጨለማና የማያነቃቃው ድንዛዜ መኖር የለበትም። የመንፈስ ፍሬ የሆነው "ደስታ" የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳናችን ውስጥ 60 ጊዜ ተጽፎ እናገኘዋለን፣ እንዲሁም "መደሰት" የሚለው ከእርሱ ጋር የሚያያዘው ቃል ደግሞ 72 ጊዜ ተጽፏል። ይሽውም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት ሶስት ደስታን ከሚገልጹ ቃሳት እንዱ ሲሆን በብሉይ ኪዳን ውስጥ ከሚገኙት ስድስቱ የደስታ ቃሳት ግን የተሰየ ነው። እነዚህ ሁሉ በመሠረቱ ትርጉማቸው እንድ ስለሆነ ጥናታችን በዚሁ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍ ሳይ መሠረት ቢያደርግ ስህተት አይሆንም። ስለዚህም የነህምያ መጽሐፍ ሰዚህ ቃል ጥናት ይሆነን ዘንድ በጣም ጠቃሚ የሆነ አስተዋጽኦ ያደርግልናል። እንዲህም ይላል፣ እግዚአብሔር በታሳቅ ደስታ ደስ አሰኝቶአቸዋልና በዚህ ቀን ትልቅ መስዋዕት አቀረቡ፣ ደስታ አሳቸው፣ ሌቶቹና ልጆቹም ደግሞ ደስ አሳቸው፣ የኢየሩሳሌምም ደስታ ከሩቅ ተሰማ (ነህምያ 12÷43)።

በዚህ ጥቅስ ላይ “ደስታ” ስለሚለው ቃል መሠረታዊ የሆነ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ባህሪውን፣ ይዜውም “ታላቅ ደስታ” የሚለውን ሃሳብ ተመልክተናል። በክፍሉ እንደተገለጸው ሁሉ በሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችም ውስጥ “ደስታ” የሚለው ቃል ያቀፈው ሃሣብ ጠንከር ያለ ነው። ወሰንየለሽ ሃሴትን፣ ፍስሃንና የሚፍለቀለቅ ስሜትን የሚገልጽ ነው። ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህን ቃላት የማይገኝለትን ደስታ “የማይነገር ሐሴት” ብሎታል (1ጴጥ 1፥8)። ሲ.ቲ.ስታድ የተባለ ቀደምት ሚሲዮናዊ ደግሞ የደስታ ቅዠት ሲል ይገልጸዋል።

ይኸው ደስታ ዛሬ ከክርስትና ኑሮአችን መጥፋቱ እውነት ነው። ስዎች ወደ ቤተክርስቲያን በሚያዩበት ጊዜ በደስታ የተሞሉ አማኞችን አይመለከቱም። ይልቁንም ብዙውን ጊዜ የሚያዩት ጎርደን ኧርነስት እንዳለው “ከህይወት ዋንጫ የመከራን ገፈት አያንጠፈጠፉ የሚጨልጡትን” ስዎች ነው። ኧርነስት ጎርደን ክርስቲያን ከመሆኑ በፊት “ታምራቶች በኪይ ወንዝ” በተባለው መጽሐፍ “በጨለማውና ደስታ በሌለው የአማኞች መንደር ከመኖር ይልቅ አስጨናቂውን ገሃነም እመርጣለሁ” ማለቱ አያስገርምም። ዳሩ ግን የአማኝ ሕይወት ጨለማም፣ ደስታ የሌለውም አይደለም። ደስታ ወደ አማኝ ሕይወት በብዙ መንገድ ይመጣልና።

መንጌል፦ ጥሩ ስሜት፣ ደስተኝነትና ፍልቅልቅነት

በመጀመሪያ ደረጃ በአምነት ደስታ እንደሚገኝ ግልጽ ነው። ብዙውን ጊዜ በወንጌል እንደምናየው ስዎች ኢየሱስ ክርስቶስን ሲያገኙት ይደሰታሉ። ቀራጩ ዘኬዎስ ኢየሱስን ከማግኘቱ በፊት ደስተኛ ነበር ማለት አንችልም። ነገር ግን ከግንኙነታቸው በኋላ ደስ አያለው በቤቱ በአንግድነት ተቀበለው (ሉቃስ 19፥6)። ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ብሉይ ኪዳንን በሚያነብበት ወቅት ፊሊጶስ መጥቶ እስኪያስረዳው ድረስ የሚያነበው አልገባውም ነበር። የፊሊጶስ እስተምህሮ ኢትዮጵያዊውን እንዲጠመቅና መንገዱን ደስ ብሎት እንዲሄድ ረዳው (ሐዋርያት ሥራ 8፥39)።

ኢየሱስን ማግኘት በራሱ ትልቅ የደስታ ምክንያት ነው። በ16ኛው ክፍለ ዘመን ይኖር የነበረው ዊልያም ታይንዴል የክርስትናን ወንጌል እንዲህ ገልጸታል፣ “ጥሩ ሐሴት እንዲሰማን የሚያደርግ፣ ደስ የሚያሰኝና ደስተኛ የሚያደርግ የምስራች ዜናን የሚያመጣ፣ የለውን ልብ የሚያሞቅ፣ የሚያዘምርና፣ በደስታ የሚያስፈነጥዝ ነው።”

ለዎች ወደ ክርስትና አምነት በሚለወጡበት ጊዜ ምን እንደተሰማቸው ሲጠየቁ “ደስታ” በሚለው ግሩም ቃል ያጠቃልሱታል።

ሲ.ኤስ.ሊዊስ የራሱን ህይወት ታሪክ የፃፈበትን መጽሐፍ ርዕስ የሰየመው “በደስታ መደነቅ” ሲል ነው። ፀሐፊው በዚህ መጽሐፉ ውስጥ፣ ከክህደት ህይወት አንዴት እንደወጣ፣ ጌታ ኢየሱስንና ደስተኛ ነትን በአንድነት አንዴት እንዳገኘ ያብራራል።

ሕዳር 23 ቀን 1654 ምሽት ላይም ብሰይስ ፓስካል ተመላሳይ ግኝት ነበር ያገኘው። ከሁለት ስዓታት በኋላ ያገኘውን ልምድ ሲገልጽም “ደስታ፣ ደስታ፣ የደስታ እንባ” የሚሉት ቃላት ያካተተ ነበር። ፓስካል በዚያን ሌሊት የጻፋቸው ቃላት በትንሽ ወረቀት ላይ ጽፎ በአንደኛው የኮቱ የውስጠኛ ክፍል ለቀረው የሕይወት ዘመኑ አስቀምጦት ነበር። ከመሰወጡ በፊት ቀስስተኛና የዓለም ደስታና ፈንጠዝያ ሁሉ የሚያስጠላው ሰው ነበረ። ጌታን ካገኘ በኋላ ግን ጠቅላላው ሕይወቱ ተቀይሮ ደስተኛና ልዩ ሰው ከመሆኑ የተነሳ ይህ አስደናቂ የሆነ የሕይወት ለውጥ አህቱን ድንጋጤ ውስጥ ከትቷታል።

ክርስትና - አስገራሚና ታላቅ የሆነ የደስታ ኑሮ ነው

ሁለተኛ፣ በክርስቲያን ሕይወት (ኑሮ) ውስጥ ደስታ አለ። የክርስቲያን ሕይወት ምን እንደሆነ ኢየሱስ በተራራው ስብከቱ ላይ ሲገልፀው በአያንዳንዱ መግለጫው መነሻ ላይ “ብፁዓን” (የተባረከ) የሚሉት ቃላት ይጠቀም ነበር። ኢየሱስ ይህን ቃል የተጠቀመው በሚመጣው የወደፊት የሕይወት ተስፋ ስለሚያገኙት በረከት ሳይሆን፣ ደቀመዛሙርቱ በዚያን ስዓት ስለተቀበሉት የበረከት ልምምድ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ብፁዕ (የተባረከ) የሚለውን ቃል ሲጠቀም ምን ማለቱ እንደሆነ በዘመናችን ወዳለ የቋንቋ ስርዓት አምጥተን ግልጽ የሆነ ትርጉም ልንለጠው እንችልም። ይሁን እንጂ ቃሉ የመንግሥተ ስማይን ደስታ በምድር ላይ ከማወቅና ከመኖር ያነስ ትርጉም እንደማይኖረው መገመት እንችላለን።

ስለዚህ ገጣሚው ሮበርት ብሮውኒንግ ብቻ አይደለም ስለ “አስገራሚና ታላቅ የሆነ የደስታ ኑሮ” የተናገረው። ኢየሱስም ለደቀመዛሙርቱ የሰጠው ይኸው ነበር። የቀድሞዎቹ ክርስቲያኖች በተለያዩ መከራዎች ውስጥ ቢያልፉም፣ አስገራሚውን ደስታ ያጣጣመ ይመስላል። ሌሎች በችግርና በፈተና በሚያልፉበት ጊዜ ደስተኞች እንዲሆኑ ያበረታቷቸው ነበር። ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት (ያዕ 1፥2)። አነርስ ራሳቸውም እንደዚህ ዓይነቱ ችግር ሲደርስባቸው ይደሰቱ ነበር፣ ምክንያቱም “ስለ ስሙ ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለተቆጠሩ” (ሐዋ. ሥራ 5፥41)።

በአዲስ ኪዳን ዘመን የነበረው የተለመደ የጊዜው ስላምታ፣ ለምሳሌ ሁለት ጓደኞሞች በሚገናኙበት ወይም ደብዳቤ በሚጻጻፉበት

ጊዜ የሚጠቀሙበት ቃል የመጣው ልክ ጳውሎስ በገላትያ “ደስታ” ብሎ የተጠቀመበት ዓይነት ቃል ነው። ምንም እንኳን በዘልማድ “ለሳምታ” ተብሎ ቢተረጎምም በማያወላውል ሁኔታና በእርግጠኝነት እንዲህ ተብሎ ይነበባል፣ “ደስታ ከእናንተ ጋር ይሁን”። ያዕቆብ በመሳው ዓለም ለተበተኑ ክርስቲያኖች በጻፈላቸውና ከአዲስ ኪዳን መልእክቶች ቀደምትነት ባለው በዚህ ጽሑፉ፣ የተስመደውን የለሳምታ ዘይቤ በማቅረብ ይጀምራል፣ “ደስታ ለእናንተ ይሁን!” ቀጣዮቹ የአዲስ ኪዳን መልእክቶችም ሁሉ ይህንኑ የያዕቆብን ለሳምታ በዘመናት መካከል ማስተጋባታቸው እውነት ነው።

የደስታ አክሲል

ሦስተኛው፣ ሌሎችን ወደ ጌታ በማምጣት ደስታ ይገኛል። ጳውሎስ ወደ ጌታ ያመጣቸውን ስዎች የእርሱ ደስታና አክሊል መሆናቸውን ተናግሯል። ምንም እንኳን አብዛኞቻችን እምነታችንን ለሌሎች ከማካፈል ብናፈገፍግም፣ ምናልባትም የምንመለከርለት ለው ዝንባሌ ቢኖረውና ወደ ጌታም ቢመጣ፣ ለዎችን ወደ ጌታ በማምጣታችን በውስጣችን ሊታመን የማይችል ታሳቅ የደስታ ስሜት ይቀጣጠላል። ቀደም ብሰን እንዳየነው በአዲስ ኪዳን ደስታና ወንጌል የማይነጣጠሉና ጠንካራ የሆነ ግንኙነት ያሳቸው መሆኑን እንረዳለን። ለዎችን ወደ ከርስቶስ በምንመራበት ጊዜ ጠፍተው የነበሩት በመገኘ ታቸው እኛም አብረን ደስታቸውን እንካፈላስን።

በመከራም ውስጥ ደስታ

በአዲስ ኪዳን ላይ በተመስረተው ሕይወታችን የሚፍስቀለቅ ደስታ ሊገስጥ አይችልም የሚለው ስሜታችን ሊከስት የሚችለው በስጋዊ እስተላስባችን አማካኝነት ነው፤ ምክንያቱም ነገሮችን የምንመለከተው ከራሳችን ሁኔታና ከችግሮቻችን አንጻር ብቻ ነው። አሁን ካስንበት የመከራ አዘቅት ካልወጣን፤ እንኳን ፍልቅልቆችና በፍለሃ የተጥለቀለቀን ልንሆን በመጠኑም ደስተኞች አንሆንም ብለን እናስባለን። በነህምያ (12÷43) ያለው ጥቅለ ጠቃሚ ጥናት የሚሆነን ለዚህ ነው። ነህምያ በኖረበት ዘመን የነበሩት ከስደት የተመለሱ እስራኤላውያን እንዲህ በታሳቅ ደስታ የተጥለቀለቁት በትልቅ ችግርና ምቹ ባልሆነ ሁኔታ ውስጥ እያሉ ነበር።

ነህምያ በፋርሳዊው ንጉሥ አርጤክስስ ቀዳማዊ የይሁዳ አለቃ ሆኖ ተሹሞ ነበር። ኢየሩሳሌም ከደረሰ በኋላ በከተማው ሁኔታ ነህምያ ተስፋ ቆረጠ። ከአንድ መቶ ዓመታት በፊት 43,000 አይሁዳውያን ከግዞት ተመልሰው ነበር፣ ቢሆንም በዚህ ረዥም ጊዜ ውስጥ ያካሄዱት የመልሶ ግንባታ ሥራ በጣም ትንሽ ነበር። መቅደሱ ቢገነባም የከተማው

ዋና መከላከያ የሆነው ቅጥር እንደፈራረሰ ነበር። በዚህም የተነሳ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች በተደራጁ ነጣቂዎች በየጊዜው ይላደዱ ስለነበር ተስፋ በመቁረጥ ሁኔታ ላይ ነበሩ።

ከአንድ ሌሊት የማጣራትና ሁኔታዎቹን የማገናዘብ ሥራ በኋላ ነህምያ አብዛኛዎቹን አስራኤላውያን ቅጥሩን ለመገንባት እንዲረዱት አግባባቸው። ምንም እንኳን ጠላቶቻቸው በተከታታይ ቢያስፈራሩዋቸውም፣ ሥራቸውን መስራት ግን ቀጠሉ። አስራኤላውያኑ እያጉረመረሙም ቢሆን ቅጥሩን በለባት ላምንታት ውስጥ ስርተው ጨረሱ።

ለቅጥሩ ዳግም ግንባታ ምረቃ ሕዝቡ በሽስቆው በር ተሰበሰበ። ከዚያም በኋላ ቅጥሩን ለመዞር በሁለት ወገን ተከፍለው በታቃራኒ እቅጣጫዎች ጉዞ ጀመሩ። ሁለቱ ወገኖች በተገናኙ ጊዜ በሌላ በር ወደ ከተማው ገብተው ወደ መቅደሱ አቀኑ። ሕዝቡ በመቅደሱ በደረስ ጊዜም በዚያ ቀን ትልቅ መስዋዕት አቀረቡ፣ ደስም አላቸው። በብዙ ችግርና መከራ ውስጥ ሆነው በእግዚአብሔር እርዳታ ቅጥሩን ስርተው ጨረሱ። ምንም እንኳን ችግሩ ባያልቅም ትልቅ ደስታ ግን ነበር።

የሄሲሲዮን ቀናት

ሐሌት ከመዝናናትና ከምቾት ጊዜ ይልቅ በችግርና በመከራ ወቅት እንደሚገኝ የሚነግሩን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ታሪካዊ መጻሕፍት ብቻ አይደሉም። ይህ ነገር በችግር ውስጥ ባለፉ ለዎችም ተነግሮናል። ለር ቶማስ ሞር በ1535 ዓ.ም. አንገቱን ወደ አንገት መቁረጫው ግንድ ካስገባ በኋላ በፊቱ ላይ በተደቀነው ሞት አልተሸነፈም፣ ይልቁንም ባለቤቱን “በእግዚአብሔር ደስ ይበልሽ” ብሎ አበረታትቶአታል።

“የሄሲሲዮን ቀናት” ብለን የምንስይማቸው ቀናት፤ በምድር ላይ እጅግ ደስተኞች ሆነን የቆየንባቸው ቀኖችን ነው። ሄሲሲዮን የግሪክ ቃል ሲሆን ትርጉሙም “እሣ በልወፍ” ማለት ነው። ወፊቱ የኖረችው ወርቃማው ዘመን ተብሎ በሚጠራው የባህሩ ሞገድ ፀጥና እርጭ ብሎ በቆየበት ዘመን ነው። በባህሩ ሞገድ ላይ ጎጆዋን ለርታ ልጆቿንም ያለምንም ጭንቀት ታላድግ ነበር። እንደዚያ አይነቱ ዘመን ከኤደን ገነት ዘመን ወዲህ አልታየም ከእንግዲህ ወዲህም ሊታይ የሚችል አይመስልም። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የተረከልን የሚፍለቀለቅ ወለን የለሽ ሀሴት ክዚያ ይልቅ ከሕይወታችን ሊፈልቅ ይችላል። ያስ “ሄሲሲዮን ቀናት” ሀሴት ማድረግ ይቻላል!

ይሁንና ብዙ ሰዎች ሐሜትን የሚያገኙበት ነገር ከመፈሰግ አይቆጠቡም። ስለዚህም ይህን የሐሜት ምንጭ ሰማግኘት ከመጣር እስመቆጠብ ይጠቅማል። ቀላሉ መንገድ እስቀድሞ ይህን ሐሜት የማያሰገኙ ነገሮችን መዘርዘር ነው።

በመጀመሪያ፣ ሐሜት ከደስታ አይመጣም። እውነቱን ሰመናገር ደስታ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል አይደለም። በሕይወታችን ከሚከናወኑ ነገሮች ጋር የተቆራኘ ነው። በግልጽ ሰመናገር እኛ የሆንነው ወይም በእኛ ላይ የደረሰው ነገር በደስታችን ላይ ተጽዕኖ ያደርጋል። ሰምሳሌ ነገ ከእንድ የተረሳ አሳታችን ደብዳቤ የምንቀበል ቢሆንና፣ በደብዳቤውም ውስጥ እሳታችን 10,000 ፓውንድ እውርሶን እንደሞተ ቢነገረን፣ ነገ ሰእኛ ታላቅ የደስታ ቀን እንደሚሆን ጥርጥር የለውም። በተመሳሳይ ሁኔታ ነገ በነቀርሳ በሽታ እንደምንሞት ቢነገረን፣ ይኸም በደስታችን ላይ ትልቅ ተጽዕኖ ያደርጋል። ስለዚህም ደስታችን በእኛ ላይ ከሚሆነው ነገር እንጻር ያቀያየራል። ሐሜት ግን እንደዚህ በመሳሰሉት ነገሮች አይቀየርም፣ ምክንያቱም ምንጩ በአጠቃላይ የተሰየ ነውና።

ሁለተኛ፣ ሐሜት ከእኛ ባሕርይ አይመጣም። የሰው ባሕርይ በራሱ ሰውዬውን በሐሜት የተሞላ እያደርገውም። የግሪኩ ሐኪም ሂፖቅራጥስ ከልደተ ክርስቶስ በፊት በሦስተኛው ክፍለ ዘመን መገባደጃ አካባቢ፣ የእያንዳንዱ ሰው ፀባይ የተለያየ መሆኑን የተገነዘበ የመጀመሪያው ሰው ነበረ። ሂፖቅራጥስ የሰውን ፀባያት በአራት መሠረታዊ መደቦች ከፋፍሏቸዋል። በሰውነቱ ውስጥ ካለው ፈሳሽ በመነሳት የሰው ልጅ ፀባይ ሀዘንተኛ፣ ግልፍተኛ፣ ግድየለሽ ወይም ተስፋ የማይቆርጥ ይሆናል። በሰው ስብዕና ውስጥ የሚገኙትን እነዚህን የፀባይ ደረጃዎች ሊያሻሽል የቻለ ማንም ሰው የለም።

ሆኖም የሰው ፀባይ በራሱ ሰውዬውን በሐሜት የተሞላ እያደርገውም። ሰሁኔታዎች በቀላሉ እጅ የሚሰጠው ጴጥሮስ ብቻ አይደለም ሐሜትን የሚያውቀው (1ጴጥ 1፥8)፣ እንዲሁም ሐሜት ይልቁን የግትሩና የፅኑው መሪ የጳውሎስ ልምምድም ነበር (ፊል 4፥4)። ፈሪው፣ ተጠራጣሪውና ግዴለሹ እብርሃምም ሀሴትን ደህና አድርጎ ያውቀዋል (ዘፍ 2፥18)። በሁኔታዎች ምክንያት ፀባዩ የሚለዋወጠውና ሀዘንተኛው ሙሴም ሀሴትን የሚያደርግ ሰው ነበር (ዘጎ 1010)። ስለዚህ የሀሴትን ትክክለኛ ምንጭ ማወቅ ከፈለግን አይናችንን ከሰው ፀባይ ምንነት ላይ ማንሳት አለብን። የታሪክ ማስረጃዎችም እንደሚያረጋግጡልን፣ ፀባያችን ምንም ይሁን ምን ሀሴት አድራጊዎች መሆን እንችላለን።

ሦስተኛ፣ ሐሴት ከኃጢአት አይመጣም። መጽሐፍ ቅዱስ ሐቀኛ መጽሐፍ ነው። "ከኃጢአት ከሚገኝ ደስታ" (ዕብ 1፥25) ብሎ ፍርጥ ያለውን ነገር የሚናገረውም ስለዚህ ነው። እውነት ነው ስእጭር ጊዜም ቢሆን ያለ ጥርጥር እካሳዊና እእምሮአዊ ደስታዎች ከኃጢአት ይገኛሉ። ዘለቄታ ያለው ሐሴት ግን ከኃጢአት አይገኝም።

ይሁንና ደስ የሚያሰኝ ማንኛውም ነገር ሁሉ ከኃጢአት ይገኛል ብለን እንዳናስብ መጠንቀቅ ይኖርብናል። ደስታ የሚሰው ቃል ከስሜት ሕዋሳቶቻችን ጋር የሚሰማማ ልምድ ነው። ". . .ደስም እንዲሰን ሁሉን እትርፎ በሚሰጠን በሕያው እግዚአብሔር እንጂ በሚያልፍ ባለጠግነት ተሰፋ እንዳያደርጉ . . ." (1ጢሞ 6፥17)። ስለዚህም በነገሮችና በልምዶች ደስ ቢለንም ዘላቂ ሐሴት ግን ሊያመጡልን አይችሉም።

የሐሴት ምንጭ

የሐሴት ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። ሐሴት በሁኔታዎችና በእኛ ባሕርይ ላይ እልተመሠረተም፤ ነገር ግን መሠረቱ እግዚአብሔርና እና ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ነው። እርሱ ስወደደንና ስለማይቀየር በችግሮቻችን ሁሉ የእርሱ መሠረታዊ ጥበቃ እለን። የሐሴት ሚስጥሩ ይኸው ነው። በነህምያ መጽሐፍ ያለው ጥቅስ፣ እግዚአብሔርም በታላቅ ሐሴት ደስ አሰኝቶአቸዋልና ይለናል። ስዚህም ነው ጳውሎስ ሐሴትን እንዱ የመንፈስ ፍሬ ነው ያለው። ሐሴትን በለው ሀይወት ውስጥ በምናይበት ጊዜ እግዚአብሔር በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ በሥራ ላይ ስመሆኑ ማስረጃ ነው። ስለዚህ ሐሴት ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣ ነው።

የሚያሳፍር ነገርም የስንፍና ንግግርም አይሁኑ

ጳውሎስ በኤፌሶን 5፥4 ላይ "የሚያሳፍር ነገርም የስንፍና ንግግርም እይሁኑ" ስላለ አንዳንድ ክርስቲያኖች ሐሴት ከማድረግ፣ ከመደሰትና ከመሳቅ ይቆጠባሉ። ነገር ግን ጳውሎስ ሰለሚያሳፍር ንግግርና ስንፍና ተናገረ እንጂ ሰለመሳቅ አልተናገረም። ጂ.ኤስ.ዌል የክርስቲያን መሠረት እምነት በሚለው መጽሐፉ ውስጥ አንዱ የለው ልዩ ባሕርይ የሚስቅ እንስሳ መሆኑ ነው ብሏል። ስለዚህም ይህ ባሕርይ ልክ እንደ እካሳዊና እእምሮአዊ፣ የመንፈሳዊ ተፈጥሮም ባሕርይ ነው። ሄልሙት ቲየሊክ ይህን አመለካከት የሚቃወሙትን ሰዎች እንዲህ በማለት ይነቅፋቸዋል፣ "ሣቅ ስንል በአይኖቻችን አካባቢ የሚፈጠሩ መለመሮች፤ የጠንካራ እምነታችን መግለጫዎች እንደሆኑ በምንቆጥራቸውና ከስተር ስንል በግንባራችን ላይ እንደሚዘረጉ ሴሎች መለመሮች እኩል ውለጣችንን ለመግለጥ ብቃት እንዳላቸው እንዴት

ተዘነጋን? ቆምጫጫነትን ያጠመቀው (ክርስቲያን ያደረገው) ሣቅን ደግሞ የእህዛብ አድርጎ የፈረጀው ማነው? ከቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ ጥሩ ነገሮችን እንዲጠፉ ፈቅደናል፣ እንዲሁም ዕንቆቻችንን በአሪያዎች ፊት ጥለናል። ቤተክርስቲያን ሳቅን ከመቅደሷ አባርራ ለግብዣዎችና ለምሽት ክበቦች ስትሰጥ ያኔ በመጥፎ መንገድ እየተጓዘች መሆንዋን እናውቃለን።"

የፋሲካ ሳቅ

የምናስተውለው የመጨረሻ ነገር ቢኖር ሐሴት ተቀጣጣይ መሆኑን ነው። በነህምያ ዘመን፣ ሐሴቱ አጠገባቸው ወደ ነበሩት ሕዝብ ተሸፋፋ መጽሐፍ ቅዱስ "የኢየሩሳሌምም ሐሴት ከሩቅ ተሰማ ይለናል።" በየትም ወቅት ሐሴት በቤተክርስቲያን በሚጀምርበት ጊዜ ቶሎ ብሎ ይቀጣጠላል። ኢሲኖስ ውስጥ በሚገኘው ዊተን ኮሌጅ፣ ለይተን ፎርድ በተገኙበትና የእግዚአብሔር መንፈስ በተንቀሳቀሰበት ጊዜ ዲሬክተሩ እንዲህ አሉ፣ "እንደዚህ ዓይነት ተቀጣጣይ የፈገግታ ርችት አይተን አናውቅም!"

በመካከለኛው ዘመን የቤተክርስቲያን ሥነ ሥርዓት ከመቋቋሙ በፊት በፋሲካ ዕለት ካህኑ ይቆምና ከመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ያነባል። ብዙውን ጊዜ ሕዝቡ በሙሉ በትንሣኤው ታሪክ ይነካና ድንገት የፋሲካን ሳቅ ይሰቃል። እንዲህ ዓይነቱ ተቀጣጣይ ደስታ በአሁኑ ዘመን በቤተክርቲያን ቢከሰት አስደናቂ ውጤት ያመጣ ነበር። የፋሲካን ሳቅ በጣም እንፈልገዋለን።

ሰላም . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5+22

የሰላምህ መሣሪያ አድርገኝ

ሰለሰላም ስንናገር፣ ወደ ሰላም ምንነት ዋና ሃሳብ የሚያመራንን መንገድ የሚያመላክተን የአሲሲ ሰው የሆነው ፍራንሲስ ነው። ፍራንሲስ እንዲህ ብሎ ፀለየ፣ የሰላምህ መሣሪያ አድርገኝ። ከዚህ ሰው ፀሎት የምንረዳው ክርስትና ሰላማዊ ኑሮን የመምራት ሀላፊነት መወጣት ብቻ ላይሆን ለእግዚአብሔር የሰላም መሣሪያ ሆኖ ማገልገልን ግድ የሚል መሆኑን ነው። ስለዚህ ነው ጳውሎስ ከመንፈስ ፍሬ እንዱ አድርጎ የፈረጀውን ይህን እውነተኛ ሰላም ተረድተነው ወይም ተሰማምደነው ከሆነ፣ ሁከትና አመፅ ከሞላበት የህይወት አውነታ ሸሽተን በራሳችን ጠባብ የህይወት መለመር ብቻ መጓዝ አለመሆኑን የምንገነዘበው። መሆን የሚገባው ግን፣ ሰላም ይመጣ ዘንድ የሰላም ሰዎች ሰላም በሌለበት ሁኔታና ሰፍራ መካከል መገኘት ነው። እርግጥ ነው በዚህ ሁኔታ ውስጥ በቀላሉ የሰላም መሣሪያ መሆን አይቻልም፣ ነገር ግን በአንድ ነገር እርግጠኞች መሆን እንችላለን፣ ሰላማችን በፍጹም አይደፈርስም። ሰላም በሌለበት በሰላም መኖር ይህ የህይወት አይአዎ (Paradox) ነው። በዚህ ውስጥ ግን ምን አልባት፣ መጽሐፍ ቅዱሳችን ሰላም ሲል ምን ማለቱ እንደሆነ አውነተኛ ትርጉሙን እንረዳለን።

ሰላም እንዲህ አይደለም!

በመጀመሪያ፣ ሰላም ማለት እንዲሁ ከእንቅስቃሴ ውጭ ሆኖ መቀመጥ ማለት አይደለም። አንድ ሰራ በበዛበት ቢሮ ውስጥ የሚሰራ ሰው፣ የሰዎች ጫጫታና የስልክ ድምፅ ባይበዛበት ኖሮ እጥፍ ሥራ ሲሰራ እንደሚችል ሊሰማው ይችል ይሆናል። ደግሞም ድንገት ቢሮው ባዶ ቢሆንና ስልኩም ባልተሰመደ ሁኔታ ፀጥታ ቢሰፍንበት "ምን ዓይነት ሰላም ነው!" ይል ይሆናል። ይሁንና መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን የሰላም ትርጉም ይህ አይደለም። ሰላም ግርግርና ጫጫታ ባለመኖሩ ምክንያት የሚፈጠር ክስተት አይደለም። ለዚህም ነው ክርስቲያኖች ፋታ በማይሰጥ ኑሮ ውስጥ እየኖሩ ሰላም የሚሆኑት። በ1964 ኮንጎ ውስጥ በሽፍቶች የተገደሉት ሚስዮናዊው ዶክተር ፖል ካርልሰን ጥሩ ምሳሌ ናቸው። ከ100,000 ሕዝማን በላይ ይከታተሉ ነበር። በየሳምንቱ በመቶዎች የሚቆጠሩትን ይነበኛሉ፣

ቢያንስ በየቀኑ አንድ ቀዶ ጥገና ይደርጋሉ። በእንዲህ ዓይነት በጣም ትልቅ ሥራ ላይ ተወጥረው እያለ፣ ከመገደላቸው አንድ ቀን ቀደም ብሎ በአዲስ ኪዳናቸው ውስጥ ሰላም የምትሰዋን ቃል ጽፈው ነበር።

በሥራ ተወጥረንም ሰላም መሆን ይቻላል። ከሥራ ርቀን ፀጥታን ብቻ የምናውቅ ከሆነ፣ ይህ በአዲስ ኪዳን የምናገኘው ዓይነት ሰላም አይደለም።

ሁለተኛ፣ ሰላም ማለት ጥላቻ ባለበት ቦታ አለመገኘትም ማለት አይደለም። ብዙ አለመስማማትና ጭቅጭቅ የበዛበት ቤት ብንጎበኝ፣ የተሻለ ሰላም ወዳለው ቦታ ለመሄድ እንናፍቃለን። ወደተሻለ ቦታ መሄዳችንና የሁኔቱ መቅረት ግን የአዲስ ኪዳን ዓይነቱን ሰላም አይሰጠንም። መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረው ሰላም ምቹ ባልሆነና የጥላቻ ጦርነት ባለበት ወቅትም ቢሆን የምንለማመደው ነገር ነው።

ህንዳዊው ክርስቲያን ሳድሁ ሳንዳር ሲንግ ወንጌልን ለሰሰበከ ብቻ ተያዘና በገበያ መሃል ራቁቱን በአልቅት እንዲሸፈን ተደረገ። ባለስልጣኖቹ ሳድሁ ሳንዳር ሲንግ ሌሊቱን ያብዳል ወይም በፍርሃት ይሞታል ብለው አሰበው ነበር። ሆኖም በነጋታው በሕይወት መኖሩንና በእርጋታ ሆኖ ሲያዩት ባለሥልጣኖቹ በጣም ተገረሙ። ከዚያም በኋላ ሲንግ ስለሁኔታው "ጥልቅ የሆነ የውሰጥ ሰላም" እንደነበረው ተናግሯል።

ሦስተኛ፣ ሰላም ማለት ከእውነታ መራቅ ማለት አይደለም። ሁላችንም እንዳንድ ጊዜ ካለንበት ቦታ ቀይረን ወደሌላ ቦታ ብንሄድ ሰላም የምናገኝ ይመሰለዋል፣ የከተማው ሰው ደግሞ ከከተማው ጩኸትና ጫጫታ ፀጥ ወዳለው ገጠር አካባቢ ቢሄድ ሰላም የሚያገኝ ይመስለዋል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ባለንበት ቦታና ሁኔታ ውስጥ ሰላም ልናገኝ እንደምንችል ያረጋግጥልናል እንጂ ከእውነታ ሰለሸሸን ሰላምን እንደምናገኝ አይናገርም።

የውመር ኻያምን ሩባያት የተባለ መጽሐፍ የተረጎመው ኤድዋርድ ፊዝጌራልድ የተባለው ሰው የተጋፈጠውን የሕይወት እውነታ፤ ምናባዊና ተምኔታዊ ወደሆነ ሕይወት ቢለውጠው ሰላምን እንደሚያገኝ ወሰነ። ውሣኔውንም ተግባራዊ በማድረግ ሁልጊዜ ሰላሙን የምትነሣውን ሚስቱን ተወ፣ ፀጥታው ፍፁም ወደሆነ ገጠር አመራ፣ ስርሱ ተሰማሚ በሆነ ስራ ራሱን ጠመደ፣ የሰላም ምሣሌ የሆኑ እርግቦችን ሁሉ በአካባቢው አደረገ። ይሁን እንጂ ሰላም አጥብቆ በፈለገው ቁጥር ከእርሱ ይሸሸ ነበር። የአዲስ ኪዳን ሰላም እውነታን በመሸሽ አይገኝም። ከእውነት በመራቅና መሆን ይገባናል ብለን ወደምናስበው በማምለጥ የእዕምሮን ሰላም አንቀዳጅም።

ሰላም - የሚያስፈነጥዝ የውስጣዊ እርካታና ወሰንየለሽ ደስታ ምንጭ ነው

አንዳንድ ጊዜ የሚያሰፈነጥዝ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የምናገኘው ሰላም የሚለው ቃል ዛሬ የምንጠቀምበትን የሰላም ትክክለኛ ትርጉም ይይዛል፤ በሌላ መልኩ ደግሞ ልዩ የሆነ ትርጉም አለው። ይኸውም የመንፈስ እርካታ፣ አካላዊ ደኅንነት፣ የአእምሮ ሰላም ነው። በጦርነት ወቅት ሊፈጠሩ የሚችሉ የመከፋፈልና የጥላቻ ስሜቶችን እንኳን ያሰረሳል። እንደዚህ ዓይነቱ ሰላም የሚታየው ግን ሰውዬውን የእግዚአብሔር መንፈስ በጠቅላላ ሲቆጣጠረው ነው። ሰላም በዚህ መልኩ በእግዚአብሔር፣ ሰውና በተፈጥሮ መካከል ያለ ፍጹም የሆነ ግንኙነት ነው። ሰለዚህም ሄልሙት ቲየሊክ ሰላም "የረጋና የሚያሰለች ሳይሆን፣ የሚያሰፈነጥዝ እርካታና ወሰን የሌለው ደስታ ምንጭ ነው" ማለቱ አያስገርምም።

ይህንኑ የሰውን ሁለንተናዊ ህይወት የሚዳስሰውን "ሰላም" የሚለውን ሀሳብ በብሉይ ኪዳን መጽሐፍት ውስጥ በብዙ ልዩ ልዩ ትርጉሞቹ ተጽፎ እናገኘዋለን። ፍጹም ሰሆነ ድል ይጠቅማል (1ነገሥት 22÷27-28)፣ በአካላዊ ጤና (መዝ 38÷3)፣ ጓደኝነት (ኤር 20÷10)፣ መሲሁ የሚነግስበት ዘመን (ኢሳ 9÷6)፣ ብልፅግና (ኢዮ 15÷21)፣ ደኅንነት (ዘፍ 43÷27) የጸጥታና የመረጋጋት ጊዜ (መሳ 6÷23፣ ኢሳ 32÷17)። የአዲስ ኪዳን ፀሐፊዎች ይህን ሰፊ ትርጉም የያዘውን የዕብራይስጥ ቃል ጠቅለለው ሰላም የሚል ቃል የሰጡት ሲሆን፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሙበት ሰፍራ ሁሉ የቀደመ ትርጉሙን እንደጠበቀ ቆይቷል።

ከራስ ጋር ጦርነት

ብዙ ሰዎች ሰላም የላቸውም፤ ምክንያቱ አራሳቸው በውስጣቸው ጦርነትን ተሸክመው ለሰሚንቀሳቀሱ ነው። ከሰው ተፈጥሯዊ ባህሪ ሊመነጩ ከሚችሉ አራት መሠረታዊ ሁኔታዎች የተነሳ፤ ሊኖራቸው የሚገባው ሰላም በውስጣቸው በሚፈጠሩ ቅራኔዎችና ግጭቶች ሳቢያ ያለማቋረጥ ይደፈርሳል።

አንደኛ፤ አረፍት የሌለው መንፈስ። በአራተኛው ክፍለ ዘመን የኖረው ሰሜን አፍሪካዊው ጳጳስ አጉስቲን እንዲህ ይላል። በአንተ ውስጥ አረፍትን እስክታገኝ ድረስ ልብ ሁልጊዜ አረፍተ ቢስ ናት። ዘመናዊው ሰው ተቅበዝባዥ የሆነ መንፈሱን ለማሣረፍ የማይሞክረው ድርጊት የለም። ከግብረሰጋ ግንኙነት የሚገኝ የፍትዎት እርካታ

ጀምሮ፤ እይምሮውን በልዩ ልዩ ነገሮች እስከመጠቅጠቅ ባለ ድርጊት ሊረጋጋ ይሞክራል። ይሄው ቅብዝብዝ የሆነ መንፈስ ነው ሰዎች ከንጋት እስከ ውድቅት ራሳቸውን በሥራ እንዲጠምዱ ግድ የሚላቸው። እንዲህ የሚያደርጉት ግን በሥራ መወጣጠሩን ፈቅደው ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ብቻ ሊያረካውና እንደረጋ ውቅያኖስ ጸጥ ሊያሰኘው ከሚችለው እስጨናቂና እረፍት የለሽ መንፈሳቸው ለማምለጥ ነው።

ሁለተኛ፣ ራሱን የሚከስ ህሊና። ራሱን የሚከስ ህሊና ዕረፍት ካጣው ልብ ጋር ይመሳሰላል፤ ምክንያቱም ሁለቱም ለማስታገሻ የሚሆን ለው ለራሽ መድኃኒት የላቸውምና። ይህን ጉዳይ በምሣሌ ለማብራራት፤ በ16ኛው ክፍለ ዘመን የኖረውን ለውጥ አራማጅ የቶማስ ቢልኒን ሕይወት ከማየት የተሻለ ምርጫ የለም። ቶማስ በ1519 በካንብሪጅ ዩኒቨርስቲ ውስጥ እያለ ለሳምን ለማግኘት ያልቆፈረው ገደል ያልፈነቀለው ድንጋይ እልነበረም። በካህናት ፊት በደሉን ቢናዘዝና ብዙ ማለተሰረያ ነገሮች ቢያደርጉለትም፤ ራሱን የሚከስ ህሊና ግን ከቶ ሊፈወስ አልቻለም። ቢልኒ ራሱ እንዲህ ሊል ጉዳዩን ያስቀምጠዋል፤ "ነፍሴ እጅጉን ታማ ነበር፤ የውስጤንም ሰላም አጥብቄ ፈለግሁ፤ ግና የትም ስፍራ አላገኘኋትም"።

የቶማስ የውስጥ ሰላም ጥያቄ መልስ የመጣለት፤ በጊዜው በላቲን ቋንቋ እዲስ በተተረጎመውና በኢራስመስ በታተመው የኢዲስ ኪዳን ቅጂ ውስጥ ነበር። ቶማስ ቢልኒ መጽሐፉን እንብቦ ከጨረሰ በኋላ እንዲህ አለ፤ በእነዚህ ቃላት ውስጥ ተለወጥኩ! ቢልኒን የለወጠው ቃል ደግሞ እንዲህ የሚል ነበር፤ ሀጢያተኞችን ሊያድን ክርስቶስ ኢየሱስ ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል የታመነና ሁሉ እንዲቀበሉት የተገባ ነው። ቶማስ እንዲህ ሊል ይቀጥላል፤ "ይህች እንዲት ዓረፍተ ነገር፤ ልክ የጨለማን ጉልበት ሰብሮ ድንገት ብልጭ እንደሚል የብርሃን ወጋጋን ለተቀጠቀጠው መንፈሴ ትንሳኤን ሰጠው።" ኢየሱስ ክርስቶስ የሚሰጠው የህጢያት ይቅርታ ብቻ ነው ከውስጥ እየጮኸ የሚከሰን ህሊና ፀጥ ሊያሰኝ የሚችለው።

ሦስተኛ፣ ብቸኛ ልብ። ሰለ ሐረጉ እንነጋገር ብንል ልክ በቴሌቪዥን የሚተላለፍ የአንድ አስቂኝ ቴያትር (ኮሜዲ) ርዕስን ይመስላል፤ ይኸውም በመሠረቱ በዚህ በወደቀችው ዓለም ውስጥ ማንኛውም ለው ብቸኛ መሆኑ ነው። ብቸኞቹ በዕድሜ የገፉት፤ ያላገቡት፤ ወይም በከተማ የሚኖሩት ብቻ አይደሉም፤ ይህ በማንኛውም የሰው ሕይወት የተከሰተ እውነታ ነው።

እንደዚህ መሆን አልነበረበትም! ይሁንና ለው ራሱን ከእግዚአብሔር በሚያገልበት ጊዜ ከለምችም ራሱን ያገላል። ይኸ ደግሞ የውድቀቱ እንዱ ውጤት ነው። እንድ ጎብረተሰብ ከእግዚአብሔር

የመራቁ ጉዳይ እየጨመረ ይሄድና ሰዎች የበለጠ የብቸኝነት ለሜት ይሰማቸዋል። ብቸኝነት ለጊዜው ሊደበቅ ይችላል፤ እንዲያውም ለጊዜው ሊረሳም ይችላል! ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ግንኙነት ስንጀምር፤ በእርሱ በኩል ደግሞ ከለምች ጋር ያለን ግንኙነት ይታደስና ብቸኝነቱ በጠቅላላው ይወገዳል። የሰውን ዘር ከሚያስጨንቁ መሠረታዊ ምክንያቶች እንዱ ብቸኝነት ነው።

አራተኛ፤ የተጨነቀ አእምሮ። ለዚህ ውስጣዊ ግጭት እብይ ምክንያት ፍርሃት ነው። ካሁን ቀደም እንደጻፍኩት፤ በጣም የታወቀው የቴሌቪዥን የዳንስ ቡድን "የፓን ሕዝብ" ይባላል። እነርሱን በማየት እነዚህ ልቅና ፍጥረታዊ የሆኑ ሰዎች የውስጥ ሰላም ምን እንደሆነ ሚስጥሩን አግኝተውታል ብለህ በቀላሉ እንድታስብ ያደርጉሃል። ይሁን እንጂ ይህ ክእውነቱ የራቀ ነው። "ፓኒክ" (ሽብር) የሚለው ቃል የመጣው ፓን ከሚባል የግሪክ እምላክ ነው። የፓን ሕዝቦች ደግሞ ፈሪዎች ናቸው። ለውንም ፈሪ የሚያደርገው ከሕይወት ጫና መራቅ ሳይሆን ከእግዚአብሔር መራቅ ነው። በምድር ወገብ አካባቢ ባለው ጫካ ውስጥ አዲስ ጎሣ ብናገኝ፤ ሕይወታቸው ብዙውን ጊዜ ከሰላም ይልቅ በፍርሃት የተሞላ ነው። ፍርሃት፤ ሽብር፤ ጭንቀት፤ እነዚህ ሁሉ በወደቀው ዓለም ውስጥ የመኖር ውጤቶች ናቸው።

ሰላማዊ ሕዝብ በክፉው ዓለም መካከል

ጥንታዊው የቻይና ምሳሌ ይህን እንዲህ በማለት ያጠቃልልናል፤ ከመንግሥተ ሰማይ ጋር ሰላም ያላደረገ፤ ከራሱ ጋር ሰላም ሊሆን አይችልም! ስለዚህም ከጎረቤቱ ጋር በጭራሽ ሰላም ሊኖረው አይችልም። ልዩ የሆነው የመጽሐፍ ቅዱሱ ሰላም የሚገኘው ክእግዚአብሔር ጋር ሰላም ስናደርግ ወይም ስንታረቅ ብቻ ነው።

እውነተኛውን የሰላም ሚስጥር ካገኘን፤ ለምች በዚች በወደቀችው ዓለም ውስጥ ሰላምን ለማግኘት የሚሮጡት ሩጫ በለፊው ይቀንሳል። በሦስተኛው ክፍለ ዘመን የነበረ ከርስቲን ለጓደኛው በጻፈው ደብዳቤ ላይ እንዲህ ሊል አስቀምጦታል፤ "በጣም መጥፎ ዓለም ነው ዶናተስ። የማይታመን መጥፎ ዓለም። ቢሆንም እንዲህ ባለው ዓለም ውስጥ ትልቅ ሚስጥር የበራላቸው ዝምተኞችና ቅዱሳን ለምችን አገኘሁ። እኛ በኃጢአት ሕይወት ውስጥ ከምናገኘው ደስታ ይልቅ እነርሱ ሺ ግዜ የበለጠ ደስታ አግኝተዋል። እነርሱ የተናቁና የሚሰደዱም ናቸው! ባይገርምህ ስለዚህም ግድ የላቸውም። እነርሱ የነፍሳቸው ጌቶች ናቸው፤ እንዲሁም ዓለምንም አሸንፈዋል። ዶናተስ እነዚህ ለሥች ክርስቲያኖች ናቸው፤ እኔም ከእነርሱ አንዱ ነኝ።"

በክፉው ዓለም ውስጥ ያሉት ዝምተኞቹ ለዎች እነዚህ ክርስቶስን የተቀበሉት ናቸው። ዳግም ልደት ማለት የለው ህጢያተኝነት ሲፋቅ፣ ተቅበዝባዥነቱ ከእርሱ ሲወለድ፣ ለውስጠኛው ፍርሃቱና ብቸኝነቱ ምንከንያት የሆነው ነገር ሲወገድ ነው።

በወደቀው ዓለም ውስጥ አሁንም ክርስቲያኖች ይኖራሉ። እንዲሁም ለለው የውድቀቱ ውጤቶች በሆኑት በስቃይ፣ በበሽታና በመላለሉት ሁሉ ይለቃያሉ። ለላም አለን ማለት በእነዚህ በውስጣዊ ለሜቶች አንታወክም ማለት አይደለም። ነገር ግን ይህን ሁሉ አልፎ የሚወጣ ጥልቀት ያለው ለላም፣ በክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር መስርተናል ማለት ነው። አንድ ጥንታዊው መዝሙር እንዲህ ሲል አስቀምጦታል፣ "ደመናዎች ይመጣሉም ይሄዳሉ፣ መብረቃማ ነጎድጓዶች ለማይን ጠርገው የሚወስዱ እስኪመስል ያስገመግማሉ፣ እንዲህም ቢሆን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ለላም እንደፀና ይኖራል"። ክርስቶስ አለህ ማለት የአዲስ ኪዳኑ አርግጠኛ የሆነ ለላም አለህ ማለት ነው። "አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ለላም ልባችሁንና አለባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል" (ፊልጵስዮስ 4፥7)።

የጠላት ፍላፃ ኢላማዎች

የለው ጎሲና፣ አእምሮውና ልቡ በቀላሉ በማንነቱ ላይ ተጽእኖ ያሣድራለ። ለለዚህም ዲያብሎስ እነዚህን የጥቃቱ ኢላማዎች አድርጎ ማጥቃቱ አያስገርምም። ዲያብሎስ ያለማቋረጥ የእማኙን የአእምሮ ለላም ለመሸርሸር የሚሞክር መሆኑን ሁልጊዜ ልንገምተው የሚገባን ነገር ነው።

ዲያብሎስ ይህንን ክሚያደርግባቸው መንገዶች አንደኛው ደግሞ ለንናደድ ወይንም ሲከፋን፣ ጥፋተኞች እንደሆንን እንዲለማን በማድረግ ነው። ከዚያም አሁን ለለምህ የት አለ? ብሎ ያሾፍብናል። ጠላትን አጥብቀን ልንዋጋው የምንችለው ራሳችንን በመኮነን አይደለም፣ በውስጣችን የለላም ለሜት እንዲፈጠር በመሞከርም አይደለም። ነገር ግን የለላማችን መሠረት ክርስቶስ መሆኑንና እርሱ ያደረገልንን በማስታወስና ከርሱ ጋር ያለንን ግንኙነት በማጠንከር ነው።

የመጨረሻው ኑዛዜና ኪዳን

ኢየሱስ የመንፈስ ፍሬን አስመልክቶ ደቀ መዛሙርቱ ልዩ ልዩ የሆኑ ችግሮች እንደሚገጥማቸው ያውቅ ነበር። ለዚህም ነው ተጠንቅቆ የለላምን ውርስ የተወላቸው። ከመሞቱ ትንሽ ቀደም ብሎ እንዲህ አለ፣ "ለላምን አተውላችኋለሁ፣ ለላሜን አሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚለጥ አይደለም"። ማቲው ሄንሪ እንዲህ አለ "ክርስቶስ

በሞተ ጊዜ ውርስን ተወ፣ ነፍሱን ለአባቱ ለጠ። ሥጋውን የአርማትያስ ለው ለሆነው ለዮሴፍ፤ ልብሶቹ በወታደሮች እጅ ወደቁ። እናቱን ለዮሐንስ አስረከባት። ሁሉንም ትተው እርሱን ለተከተሉት ደቀመዛሙርቱ ግን ብር ወይም ወርቅ አልተወላቸውም፤ ያወረሳቸው ነገር ከዚያ በብዙ የሚበልጥና መጨረሻ የሌለውን የከበረ ቅርስ ነበር - ለላም!

ለለዚህም ለላም ውርላችን ነው፣ ህጋዊ የሆነ መብታችንም ነው።

ትዕግሥት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5፥22

የመልካም ስነ ምግባር ቁንጮ

በአዲስ ኪዳናችን ውስጥ ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ ሲተረጎሙ "ትዕግሥት" ለሚለው ቃል አቻ የሆኑ ሁለት ቃላት አሉ። ጆን ክሪሶስቶም አንደኛውን ቃል፤ "የመልካም ስነምግባር ቁንጮ፤ የእውነተኛ ሥራ መሠረት፤ በተፋፋመ ጦርነት መካከል ያለ ሰላም፤ በፈተና ውስጥ ያለ እርካታ፤ በተከበበ ከተማ መካከል የሚሰማ ደህንነት" ሲል ይተነትነዋል። እርግጥም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ላሉ ለሁሉቱም ትርጉሞች አግባብ ያለው ትንተና ነው።

"ትዕግሥት" የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ ውስብስብ ያለ ትርጉም ያቀፈ ነው። በ1535 ማይልስ ካቨርዴል መጽሐፍ ቅዱስን ወደ እንግሊዝኛ ቋንቋ በተረጎመበት ወቅት፤ በገላትያ ምዕራፍ አምስት ላለው "ትዕግሥት" ለሚለው ቃል "ረዘም ላለ ጊዜ በችግር ውስጥ ፀንቶ መቆም" (Long Suffering) የሚል አዲስ ቃል ፈጠረ። በ1611 አቶራይዝድ ቨርዥን የሚባለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቅጅ ያሳተሙት ተርጓሚዎች፤ ቃሉ ተሰማሚና ወደ እውነታ የተጠጋ የአዲስ ኪዳን ትርጉም ሆኖ ስላገኙት እንዳለ ተቀብለው በመጽሐፋቸው ውስጥ እካተውታል። የማይልስ ትርጉም የሚያተኩረው "ግልፍተኛ" ወይም ፈጥኖ በንዴት ቱግ የሚል ለው ተቃራኒ (ተነፃፃሪ) የሆነ ባህሪ መግለጫ ሆኖ ነው። የክርስትና ሕይወት መገለጫው ረዘም ላለ ጊዜ በችግርና በመከራ ውስጥ ፀንቶ በመቆም ነው።

ትዕግሥት በዚህ መልኩ "መንፈሳዊ" ቃል ነው። ከአዲስ ኪዳን ውጪ በተራ ሥነ ጽሑፎች ውስጥ አይገኝም፤ ይሁን እንጂ ቃሉ አዲስ ኪዳን ከመጻፉም በፊት ወደኋላ ረዥም ታሪክ እንዳለው ይነገራል። በብሉይ ኪዳን ስለ እግዚአብሔር እንዲህ የሚል ሃሳብ እናገኛለን፤ "አንተ ይቅር ባይ፤ ቸርና መሐሪ አምላክ፤ በቁጣም የምትዘገይ፤ ምሕረትንም የምታበዛ ነህ" (ዘጸ 34፥6፤ ነህ 9፥17፤ መዝ 86፥15፤ 145፥8)። ሰቁጣ የዘገየህ የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ በተፃፈው ብሉይ ኪዳን ውስጥ በነጠላ ቃል ማለትም "ትዕግሥት" ተብሎ የተፃፈ ሲሆን ይህም "በችግርና በመከራ ውስጥ ረዘም ላለ ጊዜ ፀንቶ መቆምን" የሚያመላክት ነው። እንግዲህ ስለ ትዕግሥት ስንነጋገር በእግዚአብሔር ባህሪ ውስጥ ዋነኛ ስለሆነ ጉዳይና በማንኛውም ክርስቲያን ሕይወት

ውስጥ ተገልጦ ሲታይ በሚገባው ነገር ላይ እየተወያየን መሆኑ መዘንጋት የለበትም።

በትዕግሥት መጠባበቅ ዋጋ የሚያስከፍል ነው

ትዕግሥት በክርስቲያን ሕይወት ውስጥ አራት መሠረታዊ ትርጉሞች አሉት፤ አንደኛ፤ ረዥም ጊዜ የሚቆይ ወይም የማያልቅ ትዕግሥት ማለት ነው። ቶማስ ካርላይል እንዲህ ብሎ ነበር፤ "እምነት ካላችሁ መጠበቅ ትችላላችሁ"። ይህ አባባሉ ከራሱ ሕይወት ጋር በእጅጉ ከተቆራኘ ክስተት ጋር የተያመደ ነው።

በአንድ ወቅት "የፈረንሳይ አብዮት" የሚለውን መጽሐፉን በመጻፍ ላይ ነበር። የመጀመሪያው ጥራዝ እንዳለቀ ካርላይል የመጽሐፉን ረቂቅ ለአስተያየትና ለምክር ወደ ጓደኛው ወደ ጆን ስትዋርት ሚል ወሰደው። ሚል ደግሞ በተራው ለሚስስ ቻፕማን አዋላትና እርሷም መጋቢት 5 ቀን 1834 ማታ ላይ በእሳቱ እጠገብ ሆና ካነበበችው በኋላ ከእሳት ማንደጃው በላይ ባለው ዕቃ መደርደሪያ ላይ ትታው ለመተኛት ትሄዳለች። በነጋታው እርሷ ከመነሳቷ በፊት አገልጋዮቿ የእንግዳ ማረፊያውን ክፍል አጽድተው እሳት ማቀጣጠል ፈለጉ። አንዲት አገልጋይ ከእሳት ማንደጃው በላይ ባለው ዕቃ መደርደሪያ ላይ ያሉ ወረቀቶች ጥሩ የእሳት ማያያዣ እንደሚሆኑ በማሰብ ተጠቀመችባቸው። በወራቶች ጊዜ ውስጥ በብዙ ድካምና ጥረት የተሠራው ሥራ ከመቅጽበት ወደ አመድ ተቀየረ። ቢሆንም ለፊው የቶማስ ካርላይል ትዕግስት ወዲያው የእጅ ጽሑፉን ሥራ እንደገና እንዲጀመር አስችሎታል።

በተመሳሳይ መልኩ የታዋቂው የሰር አይዛክ ኒውተንን ታሪክ ማውሳት እንችላለን። ኒውተን ለሰምንት ዓመታት ያህል አንድ ታሳቅ ጥናት እያከናወነ ነበር። ታዲያ እንድ ቀን ጠዋት ወደ ጥናት ክፍሉ ሲገባ "ዳይመንድ" የተሰኘች ለማዳ ውሻው የሠራችውን ተመለከተ። ለካስ ውሻይቱ በጠረጴዛው ላይ ይበራ የነበረውን ሻማ ጥላው ኖሮ ለስምንት ዓመት የደከመበት የጥናት ወረቀቶች ሁሉ በእሳት ጋይቶ የአመድ ቁልል ሆኗል። አይዛክ ያለምንም ቁጣና ጥድፊያ ወደ ውሻው ተጠጋና "ዳይመንድ . . . ጌታሽን ምን ወደሚያከል ታሳቅ ሥራና ችግር ውስጥ እንደከተትሽው በጥቂቱ እንኳን ተረድተሽ ይሆን?" አለና እረጅሙን ስራ እንደገና ለመጀመር በወንበሩ ላይ ተደላድሎ ተቀመጠ።

ጥልቀት ያለው ትዕግስት ከሁኔታዎች ጋር የተያያዘ ቢሆንም ለሰዎች ካለን እመለካከት ወይም አስተሳሰብ ጋርም በእጅጉ ይያያዛል። ባንድ ኢትዮጵያዊ ሚሲዮናዊ የተነገረ ግሩም የሆነ ታሪክ አለ። ታሪኩም ስለ አንዲት በባለቤቷ ላይ ትዕግስት ስላጣች አፍሪቃዊት ሴት ያወራል።

የትዳር ኑሮ በጣም ለለእደከማት ባልዋ ይበልጥ እንዲወዳት የሆነ ነገር እንዲሰጣት ዶክተር ድረሰ ትሄዳለች። ዶክተሩም ባሎች እለቸጋሪዎችና መጥፎዎች ስለሆኑ ለእነርሱ የሚሆን መድኃኒት ማዘጋጀት ቀላል እለመሆኑን ያጫውታታል። ቢሆንም እንደዚህ ዓይነት ኃይለኛ መድኃኒት ለማዘጋጀት፣ የሚያስፈልጉ ዋና ዋና ግብእቶች ለመሰብሰብ የሴትየዋ እርዳታ እንደሚያስፈልገው ይነግራታል። ከእነዚህ ግብእቶች እንዱ የሆነውን በሕይወት ካለ አንበሳ ጋማ ላይ ሰሰት ፀጉሮችን እንደሚፈልግ ያስረዳታል።

ሴትየዋም ለመድኃኒቱ የሚሆን የአንበሳ ፀጉር እንዴት ማግኘት እንደምትችል እያሰበችና እየተገረመች ወደ ቤቷ ትሄዳለች። ከዚያም መንደር ውስጥ አንድ አንበሳ ምግቡን ፍለጋ ወዲያና ወዲህ እንደሚል ሰማች፤ እሱን ለማባበል ተስፋ በማድረግ ከመንጋው አንድ ትልቅ ፍየል ወሰደችና ባጠገቡ ባለው ዛፍ ላይ አሰረችለት። እንደጠበቀችውም አንበሳው መጣና ፍየሉን ወሰደው። በቀጣዩ ቀንም ሴትየዋ ሌላ ፍየል በዛፉ ላይ አሰረችለት። ድርጊቱን በመደጋገም አንበሳውን ለማላመድ ስትል በለምንታት ጊዜ ውስጥ የጋጣዋን ፍየሎች እሟጣ ጨረሰች። ከዕለት ወደ ዕለት ሴትየዋ እንበሳው ዘንድ እየቀረበች እየቀረበች በመጨረሻም እንበሳውን እሰከ ማጫወት ደረሰች። በመጨረሻም አንበሳውን "ስላሰቸገርኩህ ይቅርታ አድርግልኝ፣ ነገር ግን ከጋማህ ሦስት ፀጉሮችን ፈልጌ ነበር" ለትል ጠየቀችው። "በሚገባ እንጂ" አለ አንበሳው፣ "የፈለግሽውን ውሰጂ፤ ምንክያቱም በስጠሽኝ ፍየሎች ተደስቻለሁ"።

በሚቀጥለው ቀን በድል እድራጊነት የአንበሳውን የጋማ ፀጉር ይዛ ዶክተሩ ዘንድ ሄደች። እርሱም እንዲህ አላት፣ "በሕይወት ካለ እንበሳ ጋማ ላይ እንዲህ ፀጉር ሰማምጣት የቻልሽ እውነትም በጣም ትዕግሥተኛ ነሽ። ስለዚህ አሁን ወደ ቤትሽ ሂጂና ይህን የሚያክል ትዕግሥት ስትዳርሽና ስባልሽ እሳይው!" አላት።

ክርስቲያን ከምንም በላይ ሰሌሎች ሰዎች ወሰን የሌለው ትዕግሥት ማሳየት ይኖርበታል።

የመከራ በረከት

ሁለተኛ፣ ትዕግሥት ረዥም ጊዜ የሚቆይ ወይም ወሰን የለሽ ፅናት ማለት ነው። የእዲስ ኪዳን ምሁር የሆነው አልፍረድ ፕሳመር ቃሉን "መከራንና መጥፎ ተግባራትን ሳይቆጣና ሳይበቀል ችሎ የሚያልፍ" ይለዋል። ይሄ ነገሮችን ከመጋፈጥ በቸልታ የማለፍ ዘይቤ ነው ብለን እናስብ ይሆናል፤ እንደዚያ ለማለት ግን አይደለም።

ትዕግሰት የሕይወትን እውነታ በቸልታ ማለፍ ላይሆን እውነታን ገንቢ በሆነና እንዳመጣጡ የመጋፈጥ ክህሎት ነው።

ጆን ቡንያን የተበየነበትን የ13 ዓመት ፍትህ አልባ የእስራት ጊዜውን እጅና እግሩን አጣጥፎ በወህኒ ቤት እሳሳለፈም። እራሱን እስረኛ እንደሆነ እሳምኖ በጨዋ እስረኛ ደንብ የእስር ጊዜውን አልፈፀመም። ይልቁንም በእመታቶች መካከል ወደር ያልተገኘለትን "የመናኝ ጉዞ" የተባለውን ልጨኛ (Master-piece) መንፈሳዊ ጽሁፍ ለማዘጋጀት በቃ። ከዚህ መሰለ ባለ ሁኔታም ራልፍ ቫጋን ዊልያምሰ የተባለ ወጣት የሙዚቃ ችሎታው እዚህ ግባ የማይባል በመሆኑ ትምህርቱን እንዲያቋርጥ ተነግሮት ነበር። ይሁን እንጂ ወጣቱ ባሣየው ከፍተኛ የፈጠራ ፅናት ውጤታማ ሰመሆን በቅቷል። ሎርድ ሞንትጎመሪ በተባለው ሰው ሕይወትም የተፈፀመው እስደናቂ ክስተት ተመሳሳይ ነበር። ሞንትጎመሪ በሳንድሃርስት ቆይታው ወታደራዊ ብቃት ያልታየበት በመሆኑ በጦር ሠራዊት ውስጥ ሰፍራ የማይገኝለት ሰው መሆኑ ተነግሮት ነበር። በታሪክ እሰደናቂ የሆነ ነገር ግን ተፈፀመ። ከላይ የጠቀሰናቸው ሁለት ሰዎች ባሳዩት ወሰን የለሽ ፅናት እስተማሪዎቻቸው በእነርሱ ላይ የስጡት አስተያየት ሁሉ ውድቅ እንደነበር አሰመለከሩ!

በ16ኛው ክፍለ ዘመን ኮትስዎልድስ በተባለ ቦታ በኖረ ሰው መቃብር ላይ "እካሌ ሆይ ፍርሃትን ከልቤ አውጥተህ አባርርልኝ። በክርስቶስና በእግዚአብሔር ፊት እንደምትቀርብ እምናስሁ፤ ምክንያቱም የደገፈህና ከእርሱ ጋር እንድትኖር የጠራህ እርሱ ነውና። የሕመም ማሰፈራራትን ሣቅበት፣ የመጥፎ ዕድል ጡጫን ናቀው፣ ለጨለማው መቃብር ግድ አይኑርህ እናም በክርስቶስ ጥሪ ወደፊት ገስግስ" ተብሎ የተፃፈ በጣም እሰደሳች መታሰቢያ አለ። እንግዲህ የማያልቅ ትዕግስት ነው የመጥፎ ዕድል ጡጫን የሚንቀው።

የእጥር ጊዜ ጦርነት አይደለም

ሦስተኛ፣ ትዕግሥት ዘላቂ የሆነ ጀግንነት ማለት ነው። ቶም ፓይን ነበር በፅናት መቆም ተስኗቸው በመፍገምገም ላይ ያሉትን የዋሽንግተን ወታደሮች ሁኔታ ስመግለጽ ሲል "የቢጋ ወታደሮች" የሚለውን ሐረግ የፈጠረው። ይህ የሆነው በ1776 የእሜሪካ ወታደሮች ከምግብና ከጥይት እጥረት የተነሣ በመጥፎ ሁኔታ ላይ በነበሩበት ጊዜ ነበር። ቡትቷም ልብሳቸውና በተደጋጋሚ መሸነፋቸው የመጨረሻው ውድቀታቸው እይቀሬ መሆኑ እንዲሰማቸው አደረጋቸው። ነገር ግን ቶም ፓይን "የአደጋ ጊዜ" በሚል ርዕሰ የሰየማትን እነሰተኛ መጽሔት በማደል ሰድል አነሳሳቸው። መጽሔቷም እንዲህ በሚሉ ቃላት

ትጀምራለች፣ “እነዚህ የሰዎችን ነፍስ የሚፈታተኑ ቀናት ናቸው። በዚህ ፈታኝ የአደጋ ጊዜ ውስጥ ቁርጠኛ ያልሆኑ ወታደሮችና የድል እጥቢያ አርበኞች ክህገራቸው ጥሪና አገልግሎት የሚያፈገፍጉበት ጊዜ ነው”። ክርስቲያኑም እንዲሁ ለአጭር ጊዜ ጦርነት የተለስፈ ሠራዊት ብቻ ላይሆን ሁሉን ነገር መቋቋም የሚችል የማያልቅ ጀግንነትም እንዳለው በዚህ ትዕግሥት ያረጋግጥልናል። ዶክተር ደብልዩ ኢ. ሣንግስተር አዘውትሮ አንድ ታሪክ ይናገራል። ይሄውም “የደህንነት ሠራዊት” የሚል አንድ ታላቅ አገልግሎት በተጀመረበት ወቅት አባቱ ባይናቸው ያዩትን አለደናቂ ነገር ነው። ስዎች ሁሉ ከየአቅጣጫው አዲሱን የዊልያም ቡዝን መንፈሣዊ ሠራዊት በመቃወም ተነሱበት። ይግረም ብለው በወጣት ወንዶችና ሴቶች የተገነባውን ያንን መንፈሳዊ ለራዊት ለመጨፍለቅ የአፅም ሠራዊት ተብሎ በተቋቋመ ግብረ ሃይል ውስጥ ብዙዎች ተመዘገቡ።

ለንደን ከተማ ውስጥ ከአንድ መጠጥ ቤት አጠገብ አንድ ወጣት “የደህንነት ሠራዊት” አባል ትንሽ ሕዝብ ሰብስቦ በመስበክ ላይ እያለ፣ ከመጠጥ ቤቱ አንድ ስካራም ሰው ይወጣል። ስካራሙ ለባኪውን በኃይል መትቶ ይጥለዋል፣ ስባኪው ሲወድቅ የመንገዱ ጠርዝ ራሱን አግኝቶት ኖሮ ከፍተኛ የሆነ ድምፅ አሰማ። የሰውዬው እወዳደቅና ያለማው ድምፅ ለካራሙን ወዲያውኑ ለካሩ አንዲለቀው አደረገው። በመጨረሻም ወጣቱ ስባኪ ተነሳ፣ ገና ድንዛዜው ባይለቀውም ፈገግ እያለ የመታውን ለው “እግዚአብሔር ይባርከህ” አለው። ወዲያው ካቋረጠበት ጀምሮም ስብከቱን ቀጠለ። ትዕግስት ለክርስቲያን የማያልቅ ጀግንነት ይለጠዋል።

ማንንም አይጠላም

በመጨረሻም፣ ትዕግሥት የማያልቅ ይቅርታ ማለት ነው። ካገኘ ኋቸው በጣም ጥሩ ለዎች ዶናልድ ካስኪ አንዱ ነው። አርሱ ፓሪስ ውስጥ የሚገኘው የለኮቲሽ ቤተክርስቲያን አገልጋይ ሲሆን “ታርታል ፒንፐርነል” በተባለው መጽሐፉ ውስጥ አስደናቂ ታሪክ ተናግሯል። በ1940 ቤተክርስቲያኑን ትቶ ወደ ደቡብ ፍራንስ ይሸሻል። አዚያም የካህን ልብሱን ለፈረንላይ ተቃዋሚው ካባና ጎራዴ ይቀይረዋል። በመጨረሻም ተይዞ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ጊዜ በነበሩት በጣም አስፈሪ በሆኑት አለር ቤቶች ውስጥ ይታሰራል።

ዶናልድ ካለኪ ከአስሩ ችግርና ሥቃይ ተርፎ ነሐሴ 1944 ወደ ፓሪስ ይመለሳል። ለአራት ዓመት ተዘግቶ የቆየውን ቤተክርስቲያን ለመጀመሪያ ጊዜ ሲከፍት ቁልፉ በመቆለፊያው ውስጥ ተቀርቅሮ መውጣት እምቢ ብሎ ነበር፣ እንዲሁም በህንፃው ውስጥ ይህ ነው

የማይባል እሳራ ሞልቶታል። ለደህንነቱ እግዚአብሔርን ሊያመሰግን በተንበረከከበት ጊዜም በቀሪው የህይወት ዘመኑ ሁሉ የአብርሃም ሊንከንን አባባሎች መመሪያው ሊያደርጋቸው ቆረጠ።

“ለማንም ምንም ጥላቻ፣ ለሁሉም ግን የተትረፈረፈ ምህረት፣

እግዚአብሔር አንዳበራልኝ፣ መቆምን ፀንቶ በእውነት።

እንዲሆን ለትውልዶች የቁስላቸው ፈውስ

በሉ በርትተን እንስራ የጀመርነውን እንጨርስ”

ለለው ጥልቅ የልብ ሃዘንና መራራነት ቅርብ የስሜቱ መግለጫዎች ቢመለሉም፣ አሳዳጆቹን ያለጥላቻና ያለበቀል እንዲያልፋቸው የሚያስችለው ኃይል ምንጩ ከትዕግስት ነው።

ታላላቅ ሥራዎች ጊዜ ይወስዳሉ

ሲዮናርዶ ዳቪንቺ የታዋቂዋን የሞና ሊዛን ፈገግታ ለመሳል እራት ዓመት ፈጅቶበታል። እንደዚሁም ታላቁን የትዕግሥት ሕይወት ለማፍራት ጊዜ ይወስዳል። ለዚህም ነው በየትኛውም የሕይወት ሁናቴ በተደጋጋሚ ትዕግሥት እንድናደርግ መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረን። ክርስቲያን ትዕግሥትን መልበስ አለበት (ቁላ 3፥12)፣ እንዲሁም በትዕግሥት መራመድ አለበት (ኤፌ 4፥2)። በችግር ጊዜ ማለትም በመከራ፣ በጭንቀት፣ በመገረፍ፣ በወህኒ፣ በሁከት . . . በመራብ በትዕግሥት ማድረግ ይጠበቅበታል (2ኛቆሮ 6፥5-6)። እውነትም እንደነዚህን የመሳለሉ ፈተናዎችን በትዕግሥት ስንቀበላቸው ደስታን ይፈጥራሉ፣ በበጎ ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ . . . ይላልና (ቁላ 1፥11፣ ዕብ 12፥2)። በመጨረሻም ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ተስፋ የሚያገኘው በትዕግሥት ነው። እንዲሁም እርሱ ከታገሠ በኋላ ተስፋውን አገኘ (ዕብ 6፥15)።

ትዕግሥትን እንዴት አገኛለሁ?

አንድ ጊዜ አንድ ወጣት ሰው በመንፈሳዊ ችግር ምክንያት ወደ ፓስተሩ ወደ ጆርጅ ሙለር ይሄድና “ሚስተር ሙለር የክርስትና ሕይወቴ ትዕግሥትን አጥቷልና እባክህ ይህን ትዕግሥት የሚባል ነገር እንዴት እንደማገኘው ብታሳየኝ?” ይለዋል።

ጆርጅ ሙለርም ችግሩ በጣም ከባድ አለመሆኑንና አብረው ተንበርክከው እንዲጸልዩ ወጣቱን ይጠይቀዋል። ፓስተሩም እንዲህ ሲል ጸለየ፣ “ጌታ ሆይ፣ ይህን ወጣት በሕይወቱ ውስጥ ጥቂት መከራን ትስጠው ዘንድ እፈልጋለሁ። በላምንታት ለሚቆጠር ጊዜ መከራን

ስጠው፤ ይኸው በየቀኑና በየደቂቃው ይሆን ዘንድ እጸልያለሁ” ብሎ ፀሎቱን ይጨርሳል።

ወጣቱ ተነሳና ጆርጅ ሙለርን ሳብ አድርጎ፣ “ይቅርታ አድርግልኝ፣ ያልኩህ አልገባህም፣ እኔ የፈለግኩት ትዕግሥትን እንጂ መከራን አይደለም” አለው።

“እርግጥ ነው” አሰ ፓስተሩ። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ “. . . መከራ ትዕግሥትን እንዲያደርግ እያወቅን” ይል የለ እንዴ! ስለዚህም ከዚህ ውጪ በሌላ መንገድ ትዕግስትን አታገኘውም።

ችርነት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5፥22

ቁንበሬ ልዝብ ነው

ኪርዝ ስለተባለው የአሰት ዓይነት መረዳት ከፈለግን፤ ኤስቀድሞ ማወቅ ያስብን ከምን ዓይነት አሰት ተፈልፍሎ እንደወጣ ሳይሆን ኪርዝ በውስጡ ያካተታቸውን ንጥረ ነገሮች ምንነት መረዳት ነው። የመንፈስ ቅዱስ ፍሬም መንፈሳዊ ሕይወታችን የተገነባበት አንድ ትልቅ አሰት እንደሆነ ልንገምት እንችላለን። በዚህ ክፍል አሰቱን አሰት ካደረጉት ግብአቶች አንዱን ማለትም “ችርነትን” ነጥለን እንመለከታለን።

ፍንጭ ሲሆን የሚችል

ኢየሱስ የተጠቀመበት ሐረግ ትርጉሙን ለማየት ግሩም የሆነ ፍንጭ ነው። በማቴዎስ 11፥30 ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ “ቀንበሬ ልዝብ ነው” እናም “ልዝብ” የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን ችርነት ማለት ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ዘመን አንድ ገበሬ ቀንበር በሚፈልግበት ጊዜ ለማስለካት በሬውን አናጢ ዘንድ ድረስ ይዞት ይሄድ ነበር። እናጢው ልኩን ከወሰደ በኋላ በሬውን ይዞ እንደገና እንዳይመጣ ሲባል ከሆነ ሻካራና ውልግድግድ እንጨትም ቢሆን ከመከራ የሚሆን ቀንበር ይሰራና በበሬው ጫንቃ ላይ ይገባል። ይህ ሻካራና ውልግድግድ ደግሞ ገና ያስዘበ ቀንበር ስለሆነ በሬውን ይጎረብጠዋል፣ ያመዋል ምቾትም ይነሳዋል።

ኢየሱስ አገልግሎቱን በይፋ ከመጀመሩ በፊት፤ ምድራዊ የሆነውን የአባቱን የዮሴፍን ሙያ እንደተከተለ ይታወቃል። ከአፈታሪክ እንዳደመጥነው ኢየሱስ በመላው ገሊላ ምርጥ የተባሉ ቀንበሮችን ይጠርብ ነበር። አንድ ሰው እንዲህ አለ፤ “በዚያን ዘመን ኢየሱስ ወደሚሠራበት ሄዳችሁ በሱቁ ላይ የተለጠፈውን የንግድ ማስታወቂያ ብትመለከቱ፤ እርግጠኛ ነኝ እንዲህ የሚል ጽሑፍ ታነባላችሁ” ቀንበሬ ምቹና በልክ የተሠራ ነው!”። ስለዚህ አፈታሪክ እርግጠኞች ባንሆንም ኢየሱስ ግን “ቀንበሬ ልዝብ” ነው ማለቱ እውነት ነው።

የበሬውና የቀንበሩ ስእል እንዲሁም “ችርነት” በሚለው ቃል መካከል ያለው ግንኙነት የቃሉን ግልጽ የሆነ ትርጉም ይሰጠን ዘንድ ይረዳናል።

ስመሰ ሽጋነት

በመጀመሪያ፣ ቸርነት እንድን ስው በሕብረተሰቡ መካከል በቀላሉ እንዲኖር ያደርገዋል። ኢየሱስም እንዲህ አለ፣ "ቀንበሬ ልዝብ ነው።" በምንም መንገድ እያሳክክም ወይም እይፋተግም። መንፈስ ቅዱስ በእማኙ ሕይወት ውስጥ፣ እማኙ በሕብረተሰቡ መካከል በቀላሉ ተቀላቅሎ የሚኖርበትን ክህሎት ያመጣል። የቀድሞው መራራነትና ባላንጣነት ይወገዱና በቦታው የመንፈስ ቸርነት ይተካል። እልፍረድ ፕላመር እንዳሰው "ጣፋጭ በሆነ መንፈስ የተሞላ ልብ ሌሎች በቀላሉ ሕይወትን እንዲኖሯት ያደርጋል።" በመከራቸው ቁስል ላይ እንጨትን እይሰድም።

ይህ እንዴት እንደሚሠራ ሰማየት ከፈለግን ሰዎች በተፈጥሮ ሰምን ቸሮች እንዳልሆኑ ማወቅ አለብን። ቀደም ብለን የጠቀስነው የቻይናውያን ምሣሌያዊ እነጋገር፣ "ከመንግሥተ ሰማይ ጋር ሰላም ያላደረገ፣ ከራሱም ጋር ሰላም ሊሆን እይችልም፣ ስለዚህም ከጎረቤቱ ጋር በጭራሽ ሰላም የለውም" ሲል በደንብ ይገልጸዋል። በቅደም ተከተል መከተል ያለብን እነሆ!

የጣር ሽለቆ

በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር በመታረቅ ወይም ሰላም በማድረግ እንጀምራለን፣ ምክንያቱም መራራነትና ጠብእጫሪነት ሁሉ ከልብ ስለሚመነጩና የሰውን ልብ መቀየር የሚችለው እርሱ ብቻ ስለሆነ ነው። ኢየሱስ እንዳለው "ከልብ ክፉ አሳብ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ ዝሙት፣ መስረቅ፣ በውሸት መመስከር፣ ስድብ ይወጣል።" እንዲሁም ከዓመታት በፊት ኤርሚያስ "የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኰለኛ እጅግም ክፉ ነው" ብሏል።

ከጥቂት ጊዜ በፊት፣ ሰተወለኑ ቀናት ዕረፍት ለማድረግ ወደ ባሕር ዳርቻ ለመሄድ ወሰንን። ልጆቹን የት እንደምንሄድ ነግረናቸዋል፣ ቢሆንም የሆቴሉን ስም እልነገርናቸውም ነበር። መኪናችንን ይዘን ልክ ወደ ሆቴሉ መግቢያ እጥፍ ስንል፣ የመኪናው የፊት መብራት የሆቴሉን ስም በደንብ እንድናይ እደረገን። ልጄ ሄለንም ቶሎ ብላ "ኡ! ለእረፍት የምንቆይበት "የጣር ሽለቆ" የሚባል ስም ባለው ሆቴል ውስጥ ነው እንዴ?!" ስትል በመደነቅ ጠየቀች። ባለቤቴም ሆቴሉ ይህንን ያገኘው የጣር ሽለቆ በመሆኑ ሳይሆን በባህሩ ዳርቻ ላይ የተመሠረተ በመሆኑ ይህንኑ ለማመልከት ብቻ እንደሆነ ገለጠችላት። በነበሩን ጥቂት የእረፍት ቀናት ውስጥ በ1ኛነገስት 8፡38 ያለውን፣ "ማናቸውም ሰው የልቡን ሕመም እውቆ ጸሎትና ልመና ቢጸልይ . .

." የሚለውን ሳነብ ነበር። እውነትም የሰው ልብ የጣር ሽለቆ ነው አልኩኝ።

ደቡብ አፍሪቃ ውስጥ ዶክተር ክርስቲአን ባርናርድ የመጀመሪያውን የተሳካ የሰው ልብ የመለወጥ ቀዶ ጥገና ያደረገ ስው ነው። አንድ ቀን አዲስ ልብ ከተቀየረለት ከፊሊፕ ብለይበርግ ጋር እየተነጋገሩ እያሉ፣ ዶክተሩ ስውዬውን የተቀየረውን የቀድሞ ልቡን ማየት ይፈልግ እንደሆነ ጠየቀው። ሕመምተኛው በአምንታ ከመሰሰ በኋላ፣ ዶክተሩ ከዕቃ መደርደሪያው ላይ አንድ በጠርሙስ ውስጥ የተቀመጠ ልብ አንስቶ በእጁ ላይ አስረከበው። በታሪክ የመጀመሪያው ስው የገዛ ራሱን ልብ አተኩሮ ከተመለከተ በኋላ ሰጥቂት ደቂቃዎች ዝም አለ። ከዚያ በኋላም ሁለቱ ሰዎች ስለ ልቡ ተነጋገሩ። በመጨረሻ ፊሊፕ ብለይበርግ፣ "ለካ ይኸው እሮጌ ልብ ነበር ይህን ሁሉ ችግር የፈጠረብኝ" አለና ልቡን ለዶክተሩ አስረክቦ ሰዘላለም ትቶት ሄደ።

እኛም ልክ እንደርሱ ማድረግ እንችላለን፣ ለእሮጌው ልባችን ጀርባችንን እንሰጥ፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ብሏልና፣ "አዲስም ልብ እሰጣችኋለሁ እዲስም መንፈስ በውስጣችሁ እኖራለሁ" (ሕዝ 36፡26)።

ስላም ከራሳችን ጋር

ሁለተኛው ደረጃ ከራሳችን ጋር ሰላምን መፍጠር ነው፣ ይኸው እንዴ እዲሱን ልብ ካገኘን ከዚያ ውስጥ ስላምን ፈልገን እናገኛለን። ዶክተር ፖል ራስ ስለ እንዲት ቤተሰቦቿን በሙሉ ከሥልጣንዋ ቁጥጥር ስር ልታውል የምትፈልግ ሰራሷ ግን ሰላምን ስላጣች ሌት ተናግሯል። ምንም እንኳን የሪህ በሽታ ቁራኛ ብትሆንም ፍላጎቷን ልትገታ እልቻለችም። ክእግዚአብሔር ጋር ከታረቀች በኋላ ግን ራስ ወዳድነትዋን እግዚአብሔር እግር ሥር መጣል እንዳለባት እወቀች። ይኸንን ባደረገች ጊዜ ወዲያው ከበሽታዋ ተፈወሰች። የሪህ በሽታ ሁሉ በራስ ወዳድነት እንደማይመጣ ግልጽ ነው፣ ነገር ግን ሁሉም ራስ ወዳድነት በእንድ ወይም በሌላ መልኩ ቁራኛ ያደረገናል። ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ካለን፣ ከራሳችንም ጋር ሰላም ይኖረናል፣ ስለዚህም ራስ ወዳድነቱ ከእኛ ይወሰዳል።

በሣል ግን ጣፋጭ

ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ሲኖረን፣ ከራሳችን ጋር ሰላም እንሆናለን፣ ስለዚህም ከጎረቤቶቻችን ጋር ሰላም ይኖረናል፣ ይህን ያክል ቀላል ነው። ይህ ማለት ግን ጎረቤታችን ሁልጊዜ ከእኛ ጋር ሰላም

ማድረግ ይፈልጋል ማለት አይደለም፤ ቢሆንም አኖ በእርሱ ላይ ያለንን ግንኙነት ወይም አስተሳሰብ አይቀይረውም።

በሉቃስ 5፥39 "ቸርነት" የሚለው ቃል ለወይን ጠጅ ሲጠቀምበት አሮጌውና (በግል) ጣፋጩ ብሎታል። አሮጌው ወይን ጠጅ ለስላሳና ጣፋጭ እንደሆነ ሁሉ እንዲሁ ቸርነት፤ ሻካራነትንና መራራነትን ከሰው ልብ እስኪጠፋ ድረስ ጠርጎ ይወስደዋል። ስለዚህም ቸርነት ኅብረተሰቡን በቀላሉ እንድንቀላቀል ይረዳናል።

የፍቅር ልብ መንገድ

ሁለተኛ፤ ቸርነት ኅብረተሰቡን በቀላሉ ለመቀላቀል ብቻ ሳይሆን ለው ኅብረተሰቡን እንዲያገለግል ይረዳል። ኢየሱስ "ቀንበሬ ልዝብ ነው" አለ። ቀንበሩ ምንም ባይስማማው እንኳን፤ እንስላው እገልጋይ መሆኑን ይናገራል። ቸርነት ለውን ለስላሳ እያደርገውም፤ ነገር ግን በእርግጥ ተወዳጅ (ጣፋጭ) ያደርገዋል። መንፈስ ቅዱስ ቸርነትን ወደ ሰው ሕይወት በሚያመጣበት ጊዜ ለእገልግሎት ያዘጋጀዋል፤ ይህም በሚኖርበት ኅብረተሰብ ውስጥ በይፋ የተገለጠ ይሆናል።

ሮበርት ሉዊስ ስቴቨንለን ሰማዋ በተባለች ደሴት ሲኖር ታሞ ነበር፤ ነገር ግን ለደሴቲቱ ነዋሪዎች ትልቅ የሆነ ቸርነቱን ማሳየት አላቋረጠም። ሕመሙ ባሰበትና በጎጆው መግቢያ በር ላይ ቁጭ ብሎ የጫካውን ዛፎች እያየ እንዲውል ተገደደ። አንድ ቀን ጫካው ድንገት ግማሽ ሰውነታቸው ራቁታቸውን በሆኑ ያገሬው ሰዎች ተሞልቶ ዛፎቹን ሲቆርጡ በማየቱ በጣም ተገረመ። ሰዎቹ፤ ስቴቨንሰን ማዕበሉ እየተጠቀለለ ወደ ባሕር ዳርቻው ሲመጣና ሲሄድ ማየት እንደሚፈልግ ሰምተው ኖሮ፤ ከጎጆው ወደ ባሕር ዳርቻው የሚያሳይ ቀጥተኛና ገላጣ መንገድ ይሰሩ የነበሩት ለእርሱ ነበር። ይህንንም ያደረጉት ስቴቨንለን ላደረገላቸው ብዙ ቸርነት ባለውለታዎች መሆናቸውን ለማሳየት ነበር። ስቴቨንስን ሲከፍላቸው ፈለገ፤ ነገር ግን እነርሱ እልተቀበሉትም፤ ቢሆንም የሰሩት በዛፎቹ መካከል ያለውን መንገድ ራሳቸው እንዲሰይሙት እንዲፈቅድላቸው ጠየቁት። በመሆኑም "የፍቅር ልብ መንገድ" ብለውም ሰየሙት። ማንኛውም ክርስቲያን ኅብረተሰቡን እንዲህ ካገለገለ ከጎረቤቶቹ ዘንድ መልካም ስምና ዝናን ያተርፋል።

ፀሐይ ሳትጠልቅ ለእንድ አፍታ

ቸርነት እንደዚህ ተግባራዊ ሆኖ ኅብረተሰቡን ማገልገል ካስቻለን፤ በክርስትና ህይወታችን መሠረታዊ በሆኑ በሶስት ጉዳዮች ትኩረት መስጠትን ይጠይቃል።

ሀ. ጊዜአችንን መስጠት። ጊዜ የሚለውን ቃል ለመግለጽ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ሁለት ቃላት አሉ። አንደኛው እንዲህ የተወሰነ ጊዜን ሲገልፅ ሁለተኛው ግን እስጊ ወይም መልካም ጊዜ ማለት ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን 5፥16 "ቀኖቹ ክፉዎች ናቸው ዘመኑን ዋጁ" ሲል የተጠቀመበት ቃል "አስጨናቂ ጊዜ" ማለቱ ነው። ለክርስቲያኖች ሁሉም ጊዜ አስጨናቂ ወይም እስጊ ነው። ለዚህም ነው ሮበርት ሞፋት እንዲህ ያለው፤ "የድሎቻችንን በዓል ለማክበር ዘላለም በፊታችን አለ፤ ነገር ግን እነርሱን ልናሸንፋቸው (ወደ ጌታ ልናመጣቸው) ያለን ጊዜ ፀሐይ ከመጥለቋ በፊት የአንድ አፍታ ጊዜ ብቻ ነው"።

ለ. እውቀታችንን መስጠት። ፒተር ክላቨር በ1581 በቨርዱ ስፔይን ተወለደ። ወላጆቹ በጣም ሃብታሞችና ጉድስት ክሌለበት ትውልድ የመጡ ነበሩ። ባርሴሎና በሚገኘው የትምህርት ተቋም ከጨረሰ በኋላ ወላጆቹ ወደ ቤተክርስቲያን እንዲሄድ ፈልገው ነበር። ምክንያቱም ባለው የቤተሰብ ግንኙነትና ተፈጥሮአዊ ችሎታ በቤተክርስቲያን ውስጥ ቶሎ ብሎ ወደ ከፍተኛ ደረጃ ይደርሳል ብለው አስበው ስለነበረ ነው። ፒተር ክላቨር ግን በምትኩ ከአፍሪቃ በባሪያ ፈንጋዮች መርከብ ተጭነው ለሚመጡት ባሪያዎች ያገለግል ዘንድ ወደ ካርታጀና ሄደ።

የባሮቹ መርከብ ወደ ማራገፊያው በተጠጋች ጊዜ በዚያ የሚፈጸመው ሂደት ጠንካራና በሳል ሰዎችንም ቢሆን እንኳ ትዕግሥት ያሳጣቸዋል። የግማቱ ነገር አይወራም። በመቶዎች የሚቆጠሩ ወንዶችና ሴቶች ረኀሙን የባሕር ጉዞ መንቀሳቀስ እስከማይችሉበት ድረስ በሰንሰለት ታስረው ነበር የሚመጡት። ግማሾቹ ሞተዋል፤ ግማሾቹ እየሞቱ ናቸው፤ ብዙዎቹ ታመዋል፤ ሁሉም ግን እጅጉን ንጽህና የጎደላቸው ናቸው።

ፒተር ክላቨር ተፈጥሮአዊ እውቀቱንና ሕይወቱን በባሪያ ፈንጋይ መርከብ ለሚመጡት ሰዎች ሰጠ። በሕይወት ያሉትን ይንከባከባል፤ የሞቱትን ደግሞ ይቀብራል። ስለዚህም ነው ጎቴ የተባለው ሰው "ቸርነት ኅብረተሰቡ እርስ በእርሱ የተላበረበት ወርቃማ ሰንሰለት ነው" ያለው።

ሐ. ገንዘባችንን መስጠት። የሚያላዝነው ነገር ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች ይሰጡ ዘንድ ግፊት ማስፈለጉ ነው። ቸርነት ያለምንም ግፊት ለኅብረተሰቡ እገልግሎት ጊዜያችንን፤ እውቀታችንንና ገንዘባችንን እንድንሰጥ ያስችለናል።

ዓለም የሚያስፈልጋት ደህ ብቻ ነው

ሦስተኛ፤ ቸርነት አንድ ሰው ጎብረተስቡን በነፃነት ተቀላቅሎ በቀላሉ አንዲኖር ያስችለዋል። ኢየሱስ "ቀንበሬ ልዝብ ነው" አለ። የምንሸከመው ቀንበር አገልጋዮች መሆናችንን ብቻ ሳይሆን ገዢአችን ማን መሆኑንም ይናገራል። ቸርነትን መልበስ "የእግዚአብሔር ምርጦች" (ቈላ 3÷12) መሆናችንን ያሳያል። ከዚህ ውጪ ከሆንን ግን የአዲስ ኪዳንን ቸርነት አልፈጸምንም ማለት ነው። ኢላ ዊህለር ዊልኮክስ የተባለችው ባለቅኔ ይህንን እውነት አንዲህ ተቃኝታዋለች፦

"ብዙ አማልክት ደግሞም ብዙ እምነቶች፣
ነፋስ በነፈሰበት አቅጣጫ ብዙ ብዙ መንገዶች
ህዘንተኛዋ አለም ግን የምትሻው አንድ ነገር፣
ጥበብ የሞላበትን የቸርነት ትንሽ ተግባር"።

ጎብተሰባችን በቸርነት ተሞልተው ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታቸው መሆኑን በግልጽ የሚያውጁ ወንዶችና ሴቶችን ይፈልጋል።

ድንገት ብልጭ ብላ ወዲያው ድርግም እንደምትል የእሳት ትንታግ፤ አጅግ አጭር በሆነች የሕይወት ዘመን እማኙ ቸርነትን በተሞላ ቅን ልቡና ተነሳሰቶ፤ በተቃውሞ መካከልም አንኳን ቢሆን ኢየሱስን በማህበረሰቡ መካከል ሊመስክረው ግድ ይላል።

ቸርነት ድል ነሽ ነው

የቺካጎው ሙዲ ቤተክርስቲያን አገልጋይ ጆርጅ ሰዊቲንግ ስለ እንድ ፓስተር የተናገረው ታሪክ አለ። ይህ ፓስተር በፔንሰልቫኒያ የሚኖሩ ሁለት ብቸኛ ምስኪን ሴቶችን ያያል። ከቤተክርስቲያኑ አባላት እንዲቷን ሴት እንድትጠይቃቸው ወደ እነዚህ ምስኪን ሴቶች ይልካል። ይህችም ሴት ሀብቱን ሴቶች ለመጎብኘት ቆሻሻማ በሆነ የአትክልት ሥፍራ አቋርጣ ወደ ሴቶቹ ቤት አመራች። ሁለቱ ምስኪንና ጎስቋላ ሴቶች በሩን ከፈቱላት። ቤታቸው በጣም በሚያሳዝን ሁኔታ ላይ ነበር። ምንም እንኳን ሴቶቹ በጣም ቆሻሻዎችና ራሳቸውን ያልጠበቁ ቢሆኑም ያች የቤተክርስቲያንዋ ጎብኚ ግን እቅፍ አድርጋ "እግዚአብሔር ይወዳችኋል፣ እኔም ደግሞ እወዳችኋለሁ" ልትላቸው ቻለች።

ከዚያም በኋላ ብዙ የቤተክርስቲያኒቱ አባላት ምግብ በማምጣትና ቤቱን በደንብ በማጽዳት ረዷቸው። ጓደኝነትም ተጀመረ። እንዲያውም ትንሽ የጸሎት ጊዜም ጀመሩ። በመጨረሻም ሴቶቹ ክርስቶስን ለመቀበል ወሰኑ። በዚያ ጊዜ ግን ቤታቸው የፀዳና የተስተካከለ፣ እነርሱም ተገቢና የፀዳ ልብስ ለመልበስ የበቁ የከተማዋ ዜጎች ሆነው ነበር። ጆርጅ ሰዊቲንግ ይኽን ታሪክ ሲናገር ቸርነት ንቁ የሆነ አገልግሎት ማድረግ

አለበት ብሏል። በተጨማሪም፣ "በሕይወት በሚገለጥ ንቁ ተሳትፎአችን የኢየሱስን ባህሪ ማስተ፟ዋ የሞቀ ፍቅሩንና ቸርነቱን ለሌሎች ስንገልጽ ጌታ በእኛ ለመኖሩ ፅኑ ምስክሩ ይህ ነው" ብሏል። ሴቶቹ ክርስቶስን በማግኘታቸው መደነቅ የለብንም። ነገሩ ማርከስ አውሬሊየስ እንዳለው ነው፣ "ክልብ የመነጨ ቸርነት ሁልጊዜም ድል ነሽ ነው።"

ቸር ለመሆን መጨከን

ፓምቦ ለሰተባለ አንድ ሰው የተነገረ ታሪክ አለ። እርሱም መዝሙረ ዳዊትን ሊያጠና ወደ እንድ አዋቂ ሰው ይሄዳል። አዋቂውም ሰው አሰበና በመዝሙር 39 ብንጀመር ጥሩ ነው ብሎ "ከእኔ በኋላ በል" አለና አንዲህ ሲል ጀመረ "በአንደበቴ እንዳልስት መንገዴን እጠብቃለሁ"። ፓምቦ ይህን መስመር ብዙ ጊዜ ደጋገመው። አዋቂውም ሰው የሚቀጥለውን መስመር ሊያስተምረው ሲል ፓምቦም አንዴ ቆይ፣ እነዚህን ቃላት በደንብና በእውነት ከተማርኳቸው በኋላ፣ ሌላ መስመር ለመማር አመለሳለሁ ብሎ ሄደ።

እንደገና ከመገናኘታቸው በፊት ብዙ ወራት አለፉ፣ ከተገናኙም በኋላ ለመማር ዝግጁ እንደሆነ ሊጠየቅ ፓምቦ የቀድሞውን ዓይነት መልስ መለሰ፣ ከ40 ዓመትም በኋላ እንደገና ሲገናኙም አሁንም ተመሳሳይ መልስ መለሰ።

አንዳንድ ሰዎች የዊልያም ሼክስፒርን ሃምሌት በመጥቀስ "ቸር ለመሆን" ጨካኝ መሆን የሚያስፈልግበት ጊዜ እንዳለ ይናገራሉ። በእርግጥ ክርስቲያኖች ፊፅሞ ጨካኝ መሆን የለባቸውም። በምንም መልኩ ይሄ ሁልጊዜ ስሕተት ነው። ቸርነትን ሊያስተምረን መንፈስ ቅዱስ ጥቂት ጊዜ ሳይፈጅበት አይቀርም፣ እናም እኛ አያንዳንዷን ነገር በደንብ መማራችንን ማረጋገጥ ይኖርብናል።

በጎነት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5÷22

ሲ-ተስማኒያዊ በጎ ተግባር

"ኢ-ተለማኒያዊ በጎ ምግባር"፣ ይህ በፀሐፊ ተውኔት በርናድ ሾው ሰተግፈ ተውኔት የተሰጠ ርዕሰ ነው። ደራሲው ዋናውን ገጸ ባህሪ "ትሁት በራሱ" የሚል ሰያሜ የሰጠው ሊሆን ይህን ያደረገው ደግሞ በአረቢያዊው ሳውረንስ ታሪክና የግል ባህሪ እውነታ ሳይ ተመስርቶ ነበር። የሳውረንስ እጅግ ምናባዊ የሆነ አስተሳሰብ ፍጥረታዊ ከሆነ የሰው ባህሪ ጋር ሊጣጣም የሚችል ባለመሆኑ፤ የመልካምነቱ ፍጹምነት ኢ-ተለማኒያዊ ወደመሆን የተጠጋ ነበር። እንዲሁ ደግሞ ብዙዎች በክርስትና ሕይወት የሚታየው ፍጹም የሆነ መልካም ኑሮን አለልችና ድብርታም ያደርገዋል ይላሉ።

የስኮትሳንዱ ዶክተር ጆን ሳሊብ እንዲህ ብሏል፤ "ብዙዎች እንደ ዋና መፈክር እውነት ነው ብለው የሚቀበሉት ነገር ቢኖር ቅድስና የማይሰብ መሆኑን ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረገው ግንኙነት ደግሞ የማይቻልና የሚያሰለች ስለሆነ ሰዎች ደማቅ፣ ደስ የሚያሰኝና የሚሰብ ሕይወት ፍሰጋ ሌላ ሥፍራ መሄድ አለባቸው"።

ሌሎቹ ደግሞ የዚህ ታቃራኒ የሆነ ነገርን ይናገራሉ፤ እንክን የሌለውን የአዲስ ኪዳን ሕይወት መኖር ሊታመን የማይችል ጥሩ ነገር ነው። አዲስ ኪዳን የሚያቀርብልን ነገር ሁሉ ከመታመን የሚያልፍና ሰው በሕይወቱ ሊተገብረው ከሚችሰው ልምምድ በላይ ነው። እውነት ነው በዓለማዊ ሕይወት የተጠመዱ ሰዎች፣ የመንፈስ ፍሬን መለማመድ ፍፁም የማይሞክሩት ነገር ሆኖ ይታያቸዋል። ቢሆንም መንፈስ ቅዱስ የሰውን ሕይወት ሲቆጣጠረው፣ በመለኮታዊ መንገድ ሕይወቱ የማያብብበትና ፍሬ የማያፈራበት ምንም ዓይነት ምክንያት አይኖርም።

ሲነገር የማይችል ቁንጅና

በጎነት መለኮታዊ እውነታ ነው። አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ መጣና እንዲህ አሰው፤ "የዘላለምን ሕይወት እንዳገኝ ምን መልካም ነገር ሳድርግ?" ማቴዎስ እንደሚነግረን ኢየሱስ እንዲህ ሲል መለሰሰት፣ "ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛሰህ? መልካም የሆነ አንድ ነው።" ኢየሱስ ስለ እግዚአብሔር መናገሩ ግልጽ ነው፣ እና

እርሱ ራሱ መልካም (በጎ) መሆኑን እየገለጸ ነበር። የበጎነት መሠረታዊ ትርጉሙ ከልብ የሚፈልቅ ልግስና ማለት ነው። ኢየሱስ "መልካም" ብሎ የገለጸውን እምላክ ጠባብና የማይሰብ ነው ብሎ ማሰቡ ከሞራልም አኳያ ቢሆን ትክክል አይደለም። እግዚአብሔር ከመልካምነቱ ወይም ከበጎነቱ የተነሳ ዓለምን በማራኪነቱ ሞሳት ብንል የተሻሰ ነው።

ዶክተር ፖል ሪስ በአርከቲክ ስለሚገኘው ናንሰን ትንግርታዊ ትእይንቶችና ክስተቶች ይልቁንም ስለ አውሮራ ቦሪያሊስ ሲገልጹ እንዲህ ይሳሉ "ተገልለውና ርቀው ያሉ እነኝህ የትንሽዋ አለማችን ድንቅ ለፍራዎች፤ ቢሳው እግር ያልተረገጠ፣ በሰው እጅ ያልቆነጀ ውብታቸውን ማየት ለሚሻ ሁሉ ማንም ሊገምተው ከሚችለው በሳይ አለደናቂና ሊነገር በማይችል ቁንጅና የተሞሉ ናቸው"።

ታዋቂው ወንጀል ነክ ልብ ወሰድ ፀሐፊ ሼርሎክ ሆልመስ፣ በክርሰትና ሳይ ያለው አመሰካከት ምን እንደሆነ አልተነገረንም። ነገር ግን ምናባዊ የማገናዘብ ብቃቱ እንደ ዶክተር ሪስ ሁሉ ወደ አንድ ዓይነት ድምዳሜ አምጥቶታል። ሆልመስ በእጁ ሳይ የጽሬረዳ አበባ ይዞ እንዲህ አለ፣ በእንድ ነገር ሳይ እርግጠኛ ወደሆነ ድምዳሜ ሰመድረስ እንደ ሀይማኖት አመች ሁኔታ የሰም። ልክ በሚሄንስ ዘርፍ ያሰ ተመራማሪ ወደ እውነት ሰመድረስ የሚከተሳቸው ደረጃዎች እንዳሉ ሁሉ በእምነትም እንዲሁ ነው።

"ለእኔ ስለ መልካም መግብኦ (providence) እርግጠኝነት አንድ አበባ ማስተዋሉ በቂ ነው። ለመኖር የሚያስፈልጉን ምግብን የመሳሰሉ ነገሮች ሁሉ የግድ አሰፈሳጊ ነገሮች ናቸው። ግንኮ ይህች የጽሬረዳ አበባ ትርፍ ነገር ነች። መአዛዋና ውብ ቀለማቶቿ የህይወት ውበት እንጂ ወሳኝ ነገሮች አይደሉም። ትርፍን ነገር የሚሰግስ ቸርነት ያለው ደግሞ በመልካምነት ውስጥ ብቻ ነው። ሰዚህ ነው አበቦችን ተመለክተን መልካምን ነገር ተስፋ ማድረግ አንችሳለን የምለው"።

የእግዚአብሔርን መልካምነት የምንረዳው አበቦች ብቻ በትርፍነት ጨምሮ ስለሰጠን ነው ብሎ ቢሆን፤ ከሼርሎክ ህሳብ ጋር አልስማማም ነበር። እርግጥ ነው እነርሱ ትንግርታዊ የሆነ ፍጥረታዊ ውበት ከተገሰጠባቸው ነገሮች አንድ ሰበዝ ብቻ ናቸው። ስለዚህም በጎነት የመንፈሳዊ ሕይወት መለኮታዊ እውነታ ነው። ይኽም ማለት የመንፈሳዊውን ሕይወት ለጀመረ ለማንኛውም ሰው በጎ መሆን የሚቻል ነው።

በጎነት የተሞላ ሰው

በጎነትን በሰው ሕይወት ሰማየት ሉቃስ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ "ደግ ሰው" ያለውን የበርናባስን ሕይወት እንመልከት። የበርናባስን በጎነት የሚያሳዩ ተግባራዊ ነገሮችን ካወቅን፣ ምናልባት በፊታችን ያሉት አኛም ልንሆናቸው የምንችሳቸውን መንፈሳዊ መንገዶች መመርመር መጀመር እንችላለን።

በተግባር የሚገለጽ የበጎነትን ትርጉም ሰማወቃችን እርግጠኞች መሆን ጠቃሚነት አለው። ምክንያቱም ዊልያም ብሌክ እንዳሰው "ለሌላው ሰው በጎ የሚያደርግ ዘርዘር ባሰ መልኩ ግልጽ የሆነ በጎ ማድረግ ይጠበቅበታል፤ ዝም ብሎ ጠቅሰል ባሰ መልኩ በጎነት ብሎ መጮህ ግን የወሮበላው፣ የግብዙና የሸንጋዩ አስመሳይነት ነው።" ሉቃስ በአዲስ ኪዳን የጻፈው የበርናባስ በጎነት ግን ዘርዘር ባሰ መልኩ ተገልጿል።

የመጀመሪያው የበርናባስ በተግባር የተገለጸ በጎነት፣ ለአርሱ ንብረት ማለት የሞግዚትነት አደራ የያዘው ነገር አንጂ የግሉ መጠቀሚያ አይደለም።

ስለ በርናባስ እንዲህ እናነባለን "አርሻም ነበረውና ሸጦ ገንዘቡን አምጥቶ ከሐዋርያት አግር አጠገብ አኖረው"(ሐዋ. ሥራ 4፣37)።

ይህ መግለጫ ቀጥሎ ካለው ጥቅስ ጋር በተጸራሪነት የቆመ ነው። ሐናንያና ስጲራ መሬታቸውን ሸጠው የተወሰነውን ለራሳቸው አስቀሩና፣ ሐናንያ ሽያጩን ሁሉ አንዳመጣ ሆኖ በሐዋርያት አግር አጠገብ አስቀመጠው። እውነተኛ መልካምነት በሕይወታችን ለመገለጡ የማረጋገጫው አንዱ መንገድ የአለጣጥ ሁኔታችን ነው። በዚህ ረገድ የራሳችንንም ማንነት መፈተን አንችላለን። አግዚአብሔር የለጠንን ነገር ሙጥኝ ብለን በግሳችን አንቀን ይዘናል ወይስ እንደ መልካም መጋቢዎች በሞግዚትነት አየጠበቅነው ነው። ሌሎችም በእኛ ውስጥ ያለውን መልካምነት በአሰጣጣችን ዘይቤ ይመዝኑታል። ለሰዎች የምንለጠው እንደ ፍላጎታቸው መጠን ነው ወይም በእኛ አሰጣጥ ልክ ለዎች ፍላጎታቸውን አንዲመጥኑ በማድረግ ነው?

የጂ.ኤም.ባሪ ተቀጣሪ ስለነበረች ስለአንዲት ታታሪ ጸሐፊ አስደናቂ የሆነ ታሪክ አለ። እርሷም የአሠሪዋ ቴአትሮች የመከፈቻ ምሽት ላይ ለመገኘት ዕድል ገጥሟት አያውቅም። አሠሪዋም አርሷን ጋብቿት አያውቅም ነበር። ነገር ግን አርሷ በቦታው መገኘት እንደምትፈልግ ያለተዋለ የቴአትሩ ዝግጅት መሪ በመከፈቻው ምሽት እንድትገኝና በመድረኩ አጠገብ ባሉት የአንደኛ መዓረግ መቀመጫዎች ትቀመጥ ዘንድ ሁለት ቲኬቶችን ላከለት። ጸሐፊዋ በደስታ ተዋጠች፣ ነገር ግን ሰዚህ ልዩ የሆነ ጊዜ የሚሆን ተስማሚ ልብስ ለለሌላት

ትኬቶቹን መመለስ እንዳለባት ተለማት። በመጨረሻው የልምምድ ጊዜ የጸሐፊዋን ችግር ለባሪ ነገሩት። እርሱም እንዲህ አለ "ችግሩ ቀላል ነው፣ ትኬቶቿን ወደ ዝቅተኛው መዓረግ በሚያስገቡ በሌሎች ሁለት ትኬቶች እቀይርላታለሁ"።

በርናባስ ለጠ፣ ይህም ነው አንደኛው የበጎነት ተግባራዊ መግለጫው። መለጠት ሁልጊዜ ፍላጎትን የሚያረካ መሆን አለበት። እኛ በለጠነው ልክ ብቻ የለዎች ፍላጎት እንዲረካ መሞከር የለብ[illegible]

ፍጹም ፍቅር ፍርሃትን ስውጥቶ ይጥላል

ሁለተኛው የበርናባስ ተግባራዊ በጎነቱ ደግሞ ጠሳቶቹን ማበሳጨት ወይም መጥሳት ሳይሆን መውደድ ነው። ጳውሎስ ክርስቲያን ከሆነ በኋላ ደቀመዛሙርቱን ለመቀላቀል ወደ ኢየሩሳሌም እንደመጣ እናነባለን። ደቀመዛሙርቱ ግን ስለ ጳውሎስ መለወጥ እርግጠኞች ስላልነበሩ ፈሩ። ከዚያም በኋላ እንዲህ ብሎ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል፣ "በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋርያት አመጣው"። ፍጹም ፍቅር ፍርሃትንና ጥርጣሬን አውጥቶ በመጣል ለወዳጆችና ለጠላቶች ፍቅርን ማሳየት ይፈልጋል። የበርናባስ የተገለጠ በጎነት ማለትም የተቃውሞን መስናክሎች ሁሉ አልፎ ወደ ጳውሎስ የደረለው ፍቅር፣ ሐዋርያው ቀስ በቀለ በሌሎች ክርስቲያኖች ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረው አስችሎታል።

ቶማስ በለተን የተባለ ሰው ተቃውሞ ባለበት ትልቅ የፍቅር አገልግሎት የተለማመደ ለው ነበር። ከሱ ውጭ አንደርሱ ዓይነት አገልግሎት የተለማመዱት ስዎች ጥቂቶች ናቸው። በለተን ለው በሌለበት የለኩትሳንድ ክፍል ውስጥ በስልክርክሻየር ኢትሪክ በሚባል ቦታ ውስጥ የአንዲት ትንሽ ቤተክርስቲያን አገልጋይ ነበር።

ቶማስ በለተን የኢትሪክ አገልጋይ ሆኖ በ1707 በሜይ.ዴይ. ቀን እቦታው ደረስ። በዚሁ ቀን ኢንግላንድና ስኮትላንድ በአንድ የዘውድ አገዛዝ ሥር አንድ የሆኑበት ጊዜ ነበር። መጀመሪያ የኢትሪክ ሕዝብ የወጣቱን አገልጋይ ልብ ተስፋ አስቆርጠውት ነበር። በዚያን ጊዜ የቤተክርስቲያኒቱ አባላት ጥቂት ብቻ ነበሩ። አብዛኞቹ ግን ወራዳዎችና አምላክ የሌላቸው ከመሆናቸው የተነሳ ብዙውን ጊዜ አገልግሎቶች እየተካሄዱ እያለ በቤተክርስቲያኒቱ ቅጥር ግቢ ውስጥ እየጮኹ ይጣሉ። ቢሆንም ቶማስ በስተን ለዎቹን ይወዳቸዋል፣ እየሄደም ይጎበኛቸዋል፣ በሚለጢርም ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ይመክራቸዋል። ከዚያም በፍጥነት የኢትሪክ ሕዝብና በአካባቢው ያሉት ለዎች አሁድ አሁድ ወደ ቤተክርስቲያኒቱ መጉረፍ ጀመሩ። እንዲሁም ለምክር ወደ

አገልጋዩ ቤት ይመጡ ጀመር። በቶማስ ቦስተን ሕይወትም ተቃውሞን የሚያልፍ ተግባራዊ በጎነት ያሰውን ፍቅር እናያለን።

የቶማስ ቦስተን ስብከት ሁልጊዜ ወንጌልን ያማከለ ነበር። በመጨረሻም ታሞ በተኛበት ለፍራ ሆኖ የሰንበት አገልግሎቱን ለመቀጠል ወሰነ። "አጀብ! እንዴት ፀጥ ያለ የሰንበት አምልኮ ቀን ነው። ፕሮግራሙን በጊዜው አለመጀመሬ ግን ደግ አይደለም . . ." እያለ ወደ መልዕክቱ ክፍል ገባ። እግሮቹን አጥፎ ወደ አባቶቹ ሊሰበሰብ የተኛበት የሞት አልጋው ወደ ወንጌል መስበኪያ መድረክነት ተቀየረ። በአቅረቢያ ካሉ ኮረብቶችና ሸለቆዎች የተሰበሰቡት ምእመን ሁሉ ወደ መስኮቶቹ ተጠጉ። አቅም አጥቶ አልጋውን ተደግፎ ቀና ባለበት ቅጽበት እንኳን ደግነቱ የተቃውሞን መሰናክሎች እንደገና እየዘለለ ለዎቹ ከእግዚአብሔር ጋር በእውነት እንዲታረቁ ይሰምናቸው ነበር።

በቀረችው ኃይል ሁሉ እነሆ የእግዚአብሔር በግ የሚሰውን ሐረግ ይስብክበት ነበር። በኃይል የሚተነፍስ የደከመ ለውነት እንጂ አሁን ምንም ኃይል አልቀረውም። በመጨረሻም እነዚያ ብዛት ያላቸው ሰዎች ቶማስ ቦስተን ሞተ ብለው እርስ በርስ እየተነጋገሩ ቀስ እያሉ ሄዱ፣ እናም በጎ ለው መሞቱን እምነው ተቀበሉ።

በጎ ተግባር

ሦስተኛው የበርናባስ ተግባራዊ በጎነቱ ደግሞ በእምነት እንጂ በማየት አለመመላለሱ ነው። በኢየሩሳሌም ካሉት ደቀ መዛሙርት ከተዋወቀ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ ጳውሎስ (በዚህ ጊዜ ገና ሳውል ነበር የሚባለው) ራሱን ለእግዚአብሔር ሥራ እንዲያዘጋጅ ለዘጠኝ ዓመት ወደ ዓረብ አገር ሄደ። በነዚያ ዘጠኝ ዓመታት መጨረሻ ላይ በርናባስን በአንጾኪያ አገኘው። በዚያን ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በኃይል ይንቀሳቀስ ስለነበረ "ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመሩ"። የሚቀጥሉት ጥቂት ቃላት ጠቃሚ ናቸው፣ "በርናባስም ሳውልን ሊፈልግ ወደ ጠርሴስ ወጣ"። ጳውሎስ በዚህ ጊዜ እንደ ክርስቲያን ሠራተኛ ገና አልተፈተነም። በርናባስ ገና በማደግ ላይ ያሰች ቤተክርስቲያን በእጁ ይዟል። የሰውዬውን ተግባራዊ የተፈጥሮ በጎነት የምናየው ለያዘው ስራ እሱ ራሱ መሪ ሊሆን እንደማይችል ማስተዋሉ ነበር፣ ስለዚህም ለዚህ ነበር የእግዚአብሔር ምርጥ የሆነውን መሪ ሊፈልግ የወጣው። በጎነት ሁልጊዜ በእምነት እንጂ በማየት አይመላለስም። ፍላጎቱ በእግዚአብሔር የተሾመን ማየት እንጂ ራስን በራስ መሾም አይደለም። ስለዚህ ሉቃስ "በርናባስ ደግ ለውና መንፈስ ቅዱስም እምነትም የሞላበት ነበር ማለቱ" አያስገርምም።

ለምንድን ነው በጎዎች የማንሆነው?

ዶክተር ፖል ሪስ አንድ ጊዜ በሕዝቡ ቤተመጻሕፍት ውስጥ ገብቶ በመጻሕፍት መደርደሪያው ላይ የሥነ ልቡና መጽሐፍ ሊያፈላልግ፣ እንደ አጋጣሚ ሆኖ ዓይኑ በአንድ መጽሐፍ ርዕስ ላይ አረፈ። መጽሐፉም፣ "ለምንድን ነው በጎዎች የማንሆነው?" የሚል ነበር። ዶክተር ሪስ መጽሐፉን ሲገልጠው በመጽሐፉ የመጀመሪያ ገጽ ባለው ባዶ ወረቀት ላይ እንዲህ የሚል ጥቅስ ያገኛል፣ "ኃጢአት ታሪክን ይጽፋል፤ በጎነት ግን ዝምታ ነው"። በጎነትን በዓለማዊ መነፅር በሆነ ትርጉሙ ተመልክተነው ከሆነ፣ የጥቅሱ ጸሐፊ ትክክል ነው። ከበጎነት በላይ ዝምታ ያለው የለምና። ነገር ግን ፀሐፊው የሚያወራው ስለ አዲስ ኪዳኑ ተግባራዊ በጎነት ከሆነ ግን ተሳስቷል። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ወደ ለው ሕይወት የሚያመጣው በጎነት ታሪክን ይጽፋል፣ እንዲያውም ኃጢአትን ፀጥ ያሰኛል።

ስስተውል!

ታሪክ የሚሰራውን ዓይነት በጎነት ሰመኖር ቀላል አይደለም፣ ተቃውሞንና ቁጣን ይቀሰቅሳል። ይህም ባለፈው ምዕተ-ዓመት በኢድንበርግ ውስጥ ግሪይፍሪያርስ በተባሰ ቦታ ላይ በሁለት ሰባኪዎች ታይቷል። የቀኑ የስብከቱ ዋና ሐሳብ በጎነት የሚል ነበር። የጥዋቱ ሰባኪ በጎነት መልካም ከመሆኑ የተነሳ ኢየሱስ ለዓለም እውነተኛውን በጎነት ሊያሳያት፣ ወዲያው ሁሉም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ ብሎ ስበከ። የማታው ሰባኪ ደግሞ ኢየሱስ እውነተኛ በጎነትን ካደረገ በኋላ፣ ዓለምም ይህን እውነተኛ በጎነት አይታ ልትሰቅለው ፈሰገች አለ።

ሁለተኛው ሰባኪ በትክክል እንደገለጸው እውነተኛ በጎነት ወዲያው ተቃውሞን ይቀሰቅሳል።

ታማኝነት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5÷22

ለደጉም ሆነ ለክፉ

ኢየሱስ ተከታዮቹን ብልሆችና ውጤታማ እንዲሆኑ አልጠየቃቸውም፤ ነገር ግን ሁነኞችና ታማኞች ይሆኑ ዘንድ ይፈልጋል። ስለዚህም ታማኝነት በመንፈስ ፍሬ ዝርዝር ውስጥ መገኘቱ አያስገርምም።

ራስን ከ . . . ጋር ማጣመር

እውነቱን ለመናገር በገላትያ 5÷22 ያለው ቃል "እምነት" የሚል ሲሆን፤ ይኸም በአዲስ ኪዳን ውስጥ ካሉት እውቅ ቃላት አንዱ ነው። ቢሆንም ዘመናዊ ትርጉሞች "ታማኝነት" ብለው መተርጎማቸው ትክክል ነው። ምክንያቱም የግሪኩ ቃል "ታማኝነት" የሚለው ሐሳብን ስለሚይዝ ነው። "እምነት" የሚለው የእንግሊዝኛው ቃል በመጀመሪያው ሐሳቡ የግል ተአመኔታ ከሚለው ጋር ግንኙነት እንዳለው ማስረዳ እሰ። ቃሉ ምናልባትም "ፈይዝ" ከሚለው ከአንግሎ ሳክሶን የመጣ ሆኖ ትርጉሙም "ራስን ከሆነ ነገር ጋር ማጣመር" ማለት ነው። እኛ ራሳችንን ከኢየሱስ ጋር ማጣመር አለብን፤ ይኽም ከቀላል የእምነት እርምጃ ይጀመርና እስከ ዕድሜ ልክ ለእርሱ ታማኞች ሆነን እንቀጥላለን።

የዚህ ቃል አንዱ ዋና ምሣሌያዊ መግለጫ ክብሉይ ኪዳን የመጣ ሆኖ ኢታይ ለንጉሡ ባሳየበት ሁኔታ ላይ ይመሠረታል። ይህም የሆነው የዳዊት ልጅ አቤሴሎም የአባቱን ዙፋን ለመቀማት ባደረገው የመንግሥት ግልበጣ ጊዜ ነበር። አቤሴሎም በተራው ሕዝብ ተወዳጅነትን አትርፎ ስለነበረ፤ ዳዊት ማድረግ የነበረው አማራጭ ወደ ግዞት መሸሽ ብቻ ነበር።

ከኢየሩሳሌም ለዳዊት ማምለጫ የሚሆኑ ብዙ መንገዶች አልተከፈቱም፤ አስተማማኙ መንገድ በስሜን ምሥራቅ ወደ ገለዓድ የሚወስደው ብቻ ነበር። ሆኖም ግን ቀላል ጉዞ አልነበረም፤ ምክንያቱም ሸለቆን መውረድ፤ ዮርዳኖስን የከበቡትን ቁጥቋጦዎች ማለፍና ራሱ ዮርዳኖስን መሻገር ነበረበት። ንጉሡ ለማምለጥና በተቃዋሚዎቹ እጁ እንዳይወድቅ ከተፈለገ ይህ ሁሉ በፍጥነት መደረግ ነበረበት።

ወደ ግዞተ የሚሸሹትን የንጉሣዊ ቤተሰቦች ቁጥር በትክክል መገመት አይቻልም። የዳዊት ቤተሰብ ታማኝ አባላትና (አገልጋዮች) የዳዊት የግል ጠባቂዎች መኖራቸው ግልጽ ነው። አብዛኞቹ የውጭ ሃገር ወታደሮች የዳዊትን የግል ጥበቃ ግብረ ኃይል ጨምሮ ምናልባትም ወደ አንድ ሺ ይሆናሉ። ዳዊት እነዚህን ስዎች ከፈለገ ትተውት ሊሄዱ እንደሚችሉ ፈቃድ ለጥቷቸው ነበር፤ ኢታይ ግን በዓለም ላይ ያልታየ አስደናቂ የእምነት ቃል በመናገር ታማኝነቱን አስረገጠ። እንዲህም አለ፤ "ሕያው እግዚአብሔርን! በጌታዬም በንጉሡ ሕይወት እምላለሁ! በእውነት ጌታዬ ባለበት ሥፍራ ሁሉ፤ በሞትም ቢሆን በሕይወትም፤ በዚያ ደግሞ አኔ ባሪያህ እሆናለሁ" (2ሳሙ 15÷21)።

አነዚህን ቃላት በጥንቃቄ ስናስተውላቸው፤ በንጉሡ ፊት የታማኝነትን መሐላ እንደሚያደርግ አንድ ወታደር፤ ለኢየሱስ መታመን ማለት ምን እንደሆነ ያሳዩናል።

ከዙፋኑ የወረደ ንጉሥ

አንደኛ፤ ታማኝነት ማለት ንጉሥ ከዙፋኑ የወረደና ዘውዱንም የተቀማ ቢሆን እንኳን ያለዙፋኑና ያለዘውዱ ንጉሥን እንደንጉሥ ማወቅና መቀበል ነው። በነበረበት ሁኔታ ውስጥ ዳዊት ቤተመንግሥቱን መተው ነበረበት፤ በዙፋንም ላይ አልተቀመጠም፤ እንዲሁም ዘውዱንና ልብስ መንግስቱን እንዳልለበስ መገመት እንችላለን። ከፊት ለፊቱ ያለውን አደገኛ ጉዞ ካወቀ፤ ማንኛውንም ዓይነት ተራ ልብስ መልበስ ነበረበት። ኢታይ ግን አሁንም ዳዊትን እንደ ንጉሥ ስላወቀው ነበር ያለምንም ጥርጥር "በጌታዬም በንጉሡ ሕይወት እምላለሁ!" ያለው።

ዘውዱ የሌለው ንጉሣችንን ለማወቅ፤ ከእኛም እንደዚህ ዓይነቱ ታማኝነት ይጠበቃል። ኢየሱስ ወደዚች ዓለም በመጣ ጊዜ፤ የመንግስተ ስማይ ልብስ መንግስቱን አስቀምጦ፤ አልባሌ የሆነ የሰውን ልጅ ልብስ መልበስ ነበረበት። ኢየሱስን መጀመሪያ በወንጌል ታሪኮች ውስጥ አሳራማና ፀሐይ ያቃጠለው ለው ሆኖ እናየዋለን።

ከኢየሱስ ጋር ከተሰቀሉ ሁለት ሌቦች መካከል፤ እንደኛው በመስቀል ላይ ተሰቅሎ እያለ የኢየሱስ ተከታይ ሆነ፤ ይህም የሆነው ኢየሱስ ከተናገራቸው ነገሮችና መስቀል ላይ ሆኖ ካሳየው ባህሪ የተነሳ ነበር። መጀመሪያ ግን ሌባው ኢየሱስን እንዲሁ እንደማንኛውም አስራኤላዊ ከክፋ ቅጣት የተነሳ በአዝጋሚ ሁኔታ ውስጥ በስቃይ እየሞተ መሆኑን ነበር የሚመለከተው።

ጆን ካልቪን ስለ ሌባው መዳን ሲናገር እንዲህ በማለት አስቀምጦታል፣ “በሞት ውስጥ ሕይወትን፣ በጭንጋፍነት ውስጥ ግርማ ሞገስን፣ በውርደት ውስጥ ክብርን፣ በሽንፈት ውስጥ ድል አድራጊነትን፣ በባርነትም ውስጥ ግርማዊነትን ያስተውል ዘንድ እንደምን ያሉ ፈጣን አይኖች ነበሩት?!”

ኢየሱስን እንደዚያ አድርጎ ለማየት ከሁሉም አስቀድሞ ታማኝነት ያስፈልጋል።

የሚመጣውን ሁሉ ለመቀበል መዘጋጀት

በቀድሞዎቹ የሮም ሣንቲሞች ላይ የበሬ ስዕል አለ። በሬውም በማረሻና በመሰዊያ መሃል ቁሟል፤ ከሥሩም “ለየትኛውም ዝግጁ” የሚል ጽሑፍ አለው። ይህ የኢታይን ዓይነት ታማኝነት ይገልጻል፣ ጌታው ለመረጠለት ለማንኛውም ነገር ዝግጁ ነበር። እንዲህም አለ፣ “በእውነት ጌታዬ ባለበት ሥፍራ ሁሉ፣ በሞትም ቢሆን በሕይወትም፣ በዚያ ደግሞ እኔ ባሪያህ እሆናለሁ።”

ሁለተኛ፣ ታማኝነት ማለት አገር የሌለውን ንጉሥ ማገልገል ማለት ነው። ይህ አሁን ላለንበት ሁኔታ ጥሩ ምሣሌ ነው። ይህች አሁን የምንኖርባት ዓለም ሁሉን የሚገዛው የእግዚአብሔር መንግስት አንድ ግዛት ነች። ይሁንና በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ በተፈጸመ አመፅ ሳቢያ አሁን ለጊዜውም ቢሆን በዚህ ዓለም ገዥ ክፉ እጆች ላይ ወድቃለች። እርግጥ ነው ዳዊት እንደሆነው ሁሉ ጌታችን በስደት አልተንከራተተም። ክፉው ዓለምን ቢቆጣጠርም፣ ዛሬም ቢሆን ኢየሱስ በሉአላዊ ግርማው፣ በሰልጣኑና በሀይሉ ብርታት እንደፀና አለ። የክፉው ወረራ ስላለ የኢየሱስ ተክታዮች ሁልጊዜ በረከትን ብቻ አይጠብቁም፣ አስቸጋሪ ጊዜያትም ይኖራሉ። ሰለዚህም ለየትኛውም ሁኔታ ዝግጁዎች መሆን አለብን።

በካምፓላ መንገድ ዳር አንድ መስቀል አለ። ይህም ባለፈው ክፍለ ዘመን ለሞቱት “የካምፓላ ሰማዕታት” የማስታወሻ ምልክት ነው። ለሰማዕታቱ ጠማማና ብልሹ ለነበረው የሥራቅ አፍሪቃው ንጉሥ ሙዋንጋ በተላላኪነት የሚሠሩ ወጣት ወንዶች ነበሩ። እርሱ ወጣት ወንዶቹን ለግብረ ሰዶማዊ ርካታው ፈልጓቸው ነበር፣ ሆኖም እነርሱ ክርስቲያኖች ስለነበሩ አልተቀበሉትም።

“እምቢ ብትሉ፣ በሕይወት ሳላችሁ በእሳት ትቃጠላላችሁ” ተብለው ነበር።

በዚህ ሁሉ ማስፈራራት ግን ለሙዋንጋ አልተበገሩም። ሰለዚህ 39 ወጣት ወንዶች ባንድነት በለንለለት ታስረው ለመሞት ወደ

ናሙሳንጎ ተነዱ። ለሞት በሚነዱበት ጎዳና ላይ ሲያመሩ በፍጹም ደስታ ውስጥ ሆነው ይዘምሩ ነበር። እንዲያውም በጉዞው ወቅት በአንደኛው ወጣት ቁርጭምጭሚት ላይ የታሰረው ሰንሰለት አደናቅፎት በመውደቁ ሌሎችም እደናቅፏቸው ተከታትለው ወደቁ፤ ሁኔታው በፈጠረው ከስተትም ሁሉም ተንከትከተው ይስቁ ነበር።

በመቃ ሰሌን ተጠቅልለው፣ አንዱ ሌላውን እየተከተለ ወደ ሞታቸው እመሩ። አንዱ ወደ እላቱ ለመግባት በሚሄድበተ ጊዜ ሌሎቹ “ትንሽ ደቂቃዎች ብቻ፣ ከዚያም በኋላ ከጌታ ጋር ትሆናላችሁ። ይህን ልናደርግ ያበቃን ምክንያት ቢኖር፣ ያ የተከተልነው እርሱ ለእኛ ብሎ መስቀል ስለተሸከመ ነው” እያሉ ያበረታቱት ነበር።

የልጆቹ ታማኝነት፣ ለጊዜው አገር የሌለውን ንጉሥ ለማገልገል አስችሎአቸዋል። አንድ ቅጽበት መዝሙር ሲዘምሩ ቆይተው በሌላው ቅጽበት ደግሞ ሞትን መጋፈጣቸው ለእነርሱ ምንም አይደለም፤ ምክንያቱም ለየትኛውም ነገር ዝግጁ ነበሩና ነው።

ስንብት

ሦስተኛ፣ ታማኝነት ማለት ያለምንም ቅድመ ሁኔታ ንጉሡን መከተል ማለት ነው። ኢታይ እንዲህ አለ፣ በእውነት ጌታዬ ባለበት ስፍራ ሁሉ፣ በሞትም ቢሆን በሕይወትም፣ በዚያ ደግሞ እኔ ባሪያህ እሆናለሁ። ለኢየሱስ ክርስቶስ ታማኞች ከሆንን፣ ለእርሱ የምንቆጥበው ምንም ዓይነት የሕይወት ክፍል አይኖረንም። በዚህ ረገድ በ1666 ከኖረውና ስኮትላንድ ውስጥ “ቃል ኪዳን” በሚባል ሀብረት ውስጥ አባል ከነበረው ሀዩ መስካይል ጋር የሚወዳደር አስገራሚ ታማኝነት ሊያሳዩ የሚችሉ ጥቂት ሰዎች ብቻ ናቸው። መስካይል ለክርስቶስ በነበረው ታማኝነት ምክንያት ወደ ፔንትላንድ ኮረብቶች መከብለል ነበረበት። ከተያዘም በኋላ ተፈርዶበት እንደ አመፀኛ ከመገደሉ በፊት በሕዝብ ፊት አስቃዩት። በኢድንበርግ ሲሰቅሉት ወደ መስቀያው እንጨት ከወሰዱ በኋላ የተናገራቸው የመጨረሻ ቃላቶቹ ለክርስቶስ ያለውን ታማኝነት ያሳያሉ። “ጌታ ሆይ፣ አሁን ለፍጥረታት መናገር ትቼ ከአንተ ጋር አውጋለሁ። አሁን ፍጻሜ የሌለውን ዘላለማዊ የሆነው የሕይወት ጉዞ ከአንተ ጋር እጀምራለሁ። ደህና ሁኑ አባቴና እናቴ፣ ጓደኞቼና ዘመዶቼ። ዓለምና ደስታዋ ሁሉ ደህና ሁኑ። ደህና ሁኑ ፀሐይ፣ ጨረቃና ከዋክብት። እንኳን ደህና መጣህ አምላኬና አባቴ።”

ዛሬ ለእምነታችን መሞት ይቅርና መኖርም ከብዶናል! በየቀኑ ባሉት ፈተናዎችና እስቸጋሪ ሁኔታዎች የምናሳየው ታማኝነት እግዚአብሔርን ደስ ያሰኛል። መጋፈጥ ካለብን ብዙ ነገሮች አንዱ መከራ ነው።

ኑሮ በሣር ቤት ውስጥ

የጥንቷ ቤተክርስቲያን አሁን በምዕራቡ ዓለም ያለውን ዓይነት የምቾት ኑሮ እታውቅም ነበር። ባለፉት ትውልዶች የነበሩት ሚስዮናውያን መከራ ለመቀበል ፍቃደኞች ባይሆኑ ኖሮ፣ አሁን ያለው ክርስትና ጠፍቶ በጠቅላላው አረመኔ በሆነ ዓለም ውስጥ እንኖር ነበር።

በሰሜን አሜሪካ ይኖሩ ለነበሩት ሕንዶች የወንጌልን መልእክት የሰበከው የመጀመሪያው ሰው ዴቪድ ብረይነርድ ነበር። ስለገጠመውም መከራና እስቸጋሪ ሁኔታ እንዲህ ሲል ጽፏል፣ "ሽከሜን የማራግፍበት ወይንም መንፈሳዊ ሐዘኔን ገልጬ የማሳየው ከርስቲያን ጓደኛ የለኝም። ከዚህ ዓለም ምቾት ጋር ሳወዳድረው፣ በድህነት የመጨረሻው አረንቋ ውስጥ ተዘፍቄያለሁ። ምግቤ አብዛኛውን ጊዜ የተቀቀለ በቆሎና ቂጣ ነው። የምኖረው በሣር በተሰራ ቤት ውስጥ ነው። ሥራዬ በጣም ከባድና አስቸጋሪ ብቻ ሳይሆን፣ በአገልግሎቴም የማየው ልፅናናበት የምችል ስኬታማ ፍሬ የለም"።

በዘመናችን ያለው የሚስዮናዊ ጥሪ ቀለል ያለ ነው። እንደነ ዴቪድ ብረይነርድ ወደ ሌላኛው የዓለም ክፍል አንድትሄድ የሚጠይቅም አይደለም። ነገር ግን ጥቂት አካላዊ ምቾትን ትተው በቀላል መንገድ ማለትም፣ ምግብ እርካታ አለመሆኑን፣ ትምህርት ጥበብ አለመሆኑን፣ ገንዘብ ሃብት አለመሆኑን፣ ወይም የቅንጦት ሕይወት ደስታ አለመሆኑን የሚሰብከውን የክርስትና መልእክት ለጎበረተሰቡ የሚያደርሱ ለዎች ይፈለጋሉ።

በሕይወት መወራረድ

ጳውሎስ አብሮት ስለሚሰራው ስለ አፍሮዲጡ ሲናገር ሕይወቱን ለክርስቶስ ሥራ ብሎ አስጊ ሁኔታ ላይ ጣለ ብሏል። "አስጊ" የሚለው ቃል ግሩም የሆነ ታሪክ አለው። በሮማውያን የነበረ በጣም ተወዳጅ የሆነ የቁማር ዓይነትን የሚገልፅ ቃል ነው። አንድ ምሁር አፍሮዲጡ በሕይወቱ ቁማር ተጫውተ ሲል ተርጉሞታል፣ ነገር ግን ጳውሎስ ክተጠቀመበት ቃል ስናስተያየው በጣም ቀለል ያለ ትርጉም ይዟል። ስለዚህ የአፍሮዲጡ ታማኝነት ለክርስቶስ ሥራ ብሎ ሕይወቱን እንደ "ቢንጎ" ተጫወተበት፤ "በነፍሱ ተወራርዶ ከጌታ ሥራ የተነሳ እስከ ሞት ቀርቦአልና" (ፊል 2፥30)።

ይኸው ቃል በጥንታዊቷ ቤተክርስቲያን ተላላፊ በሽታ ያለባቸውን ለዎች ለመጠየቅ ሕይወታቸውን አደጋ ላይ ጥለው ይሄዱ የነበሩትን ክርስቲያኖች ለመግለፅ አገልግሏል። በሦስተኛው ክፍለ ዘመን ካርቴጅ ውስጥ ወረርሽኝ በሽታ በመግባቱ ነዋሪዎቹ ከዚያ ቢሸሹም፣

ክርስቲያኖቹ ግን በሽተኞቹን ለመንከባከብና የሞቱትን ለመቅበር እዚያው ቀሩ። ሳይፕሪያን የተባለ ሰው የቤተክርስቲያኑ ምዕመናን በከተማው ቆይተው የሚሞቱትን እንዲያጽናኑና በበሽታው ተለክፈው የሞቱትን እንዲቀብሩ፣ ሕይወታቸውንም በአስጊ ሁኔታ ላይ ጥለው አንዲያገለግሉ ለምኗቸው ነበር።

ኢየሱስ ተከታዮቹን፣ በአደጋዎችም ውስጥ ቢሆን፣ ያለምንም ቅድመ ሁኔታ እንዲያገለግሉት ይፈልጋል።

ከጻመናት በላይ

"የደህንነት ሠራዊት" የተባለውን ግብረሃይል የመሠረተው ሰው ባለቤት የሆነችው ካተሪን ቡዝ፣ ለክርስቶስ ባላት ታማኝነት በብዙ የሕይወት ዘርፎች ድል ነሺ ነበረች። ለግላጋ ወጣት በነበረችብት በ14 ዓመቷ በአከርካሪዋ ችግር ምክንያት ያልጋ ቁራኛ ሆና ነበር። በ17 ዓመቷ ደግሞ በሣንባ ምች ታማ ነበር። እንደዚህም ሆኖ ግን የስምንት ልጆች እናት ሆናለች፤ ባላትና በሌላት ጉልበት ሁሉ የመጀመሪያዎቹን 25 ዓመታት "ብደህንነት ሠራዊት" አገልግሎት ውስጥ ባለቤትዋን ትረዳ ነበር። በባሕርይዋ ዓይነ ዓፋር ስትሆን በተጨማሪም ያልተማረች ነበረች፣ እንደዚህም ሆኖ በ19ኛው ክፍለ ዘመን ዓለም ካፈራቻቸው ታላላቅ ሰባኪዎች አንዷ ለመሆን በቃች። በጊዜው በነበሩት ታዋቂ ምስባኮች ላይ ካተሪን አንፀባራቂ ኮከብ ነበረች።

ዕድሜዋ 60 ዓመት ሲሞላ ጡቷ ሲመረመር ነቀርሳ ተገኝበት። ምንም እንኳን ለሚቀጥሉት ሁለት ዓመታት የጤንነትዋ ጉዳይ እያሰጋ ቢሄድም፣ መንፈሷ እንደንስር በከፍታ ይበር ነበር። ከመሞቷ ከጥቂት ጊዜ በፊት በዓለም ዙሪያ ለሚገኙት የደህንነት ሠራዊት አባላት እንዲህ ስትል መልእክት ላከች፣ "ውሃ ያዘሉ ደመናዎች ሽቅብ እየተምዘገዘጉ ነው፤ እኔ ግን ከእነርሱ በላይ እየተነሳፈፍኩ ነኝ። በከፍታቸው ላይ እንጂ በጭራሽ ከበታቻቸው አልወርድም"።

በሕይወት ማዕበል ሳንወሰድ በማዕበሉ ላይ እንድንጋልብ የሚያለችለን ለክርስቶስ ያለን ታማኝነታችን ነው።

የውሃት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5+22

ዝቅ ባለ ክብር

በቋንቋ ትምህርታችን ውስጥ ቅጽል የስም ገላጭ መሆኑን ብንማርም ብዙ ጊዜ በተቃራኒው ስም የቅጽል ገላጭ ሊሆን እንደሚችል ልብ አንልም። "ኢየሱስ" የሚለው ስም ግን ሁልጊዜም "የዋህ" የሚለውን ቅጽል በእርግጠኝነት ገላጭ ነው።

የዋህነት ደካማነት አይደለም

ለኢየሱስ የባህሪ መግለጫነት ከተሰጠው የቃሉ ትርጉም አግባብ ውጭ "የዋሃት" የሚለውን ቃል ካየነው፤ ደካማ፣ ጽናት የለሽና ሀሞተቢስ ለሆነ ባህሪ ገላጭ ሆኖ እናገኘዋለን። ነገር ግን "የዋሃትን" ከኢየሱስ የባህሪ ማንነት መግለጫ አንጻር ስንቃኘው በጌታ ሕይወት ደካማነትና ሀሞተቢስነትን እንመለከትም።

በእርግጥም ኢየሱስ ክርስቶስ ካለፈበት አስቸጋሪና ፈታኝ የሕይወት መንገድ የበለጠ ጎዳና ሊጓዙ የሚችሉ ጥቂቶች ሊኖሩ ይችላሉ። ልዩ ልዩ ትምህርቶቹ ለብዙዎቹ ቀደምት ምሁራን ሞጋች ነበሩ። በግልጽ እንደታየውም ጊዜውን ተአምራቶች በማድረግ ያላልፍ ነበር። ለወፎች ጎጆ ላላቸው ማረፊያ የሌለው ሆኖ፣ ረኃጅም ርቀቶችን በእግሩ እየተጓዘ፣ በሕይወት አስፈላጊ የሆኑ ነገሮች ላይሟሉለት ያለለፈውን ሕይወት እናስብ። እንዲህ ባለ ፈታኝ ጎዳና እየተጓዙም እንኳን ጌታችን የዋህ ተብሎ ለመጠራት አላፈረም። በአህያ ጀርባ ወደ ኢየሩሳሌም ሲገባ ክብሩ ዝቅ እንዳለበት አልቆጠረም። ዝቅ ያደረገውን ነገር በየዋህነት ተቀበለው።

የሰዘበ ኃይል

የቃሉን ትክክለኛ ትርጉም ካጤንን ኢየሱስ ባንድ ጊዜ ኃያልና የዋህ መሆኑ ብዙ አያስደንቀንም። የግሪኩ ቃል በአዲስ ኪዳን አጠቃቀሙ የሚለጠው ትርጉም "አንድ እንስሳን ለማልመድ ኃይሉን በቁጥጥር ሥር ማድረግ" የሚለውን ነው። ለምሳሌ አንድ ያልተገራ ፈረስ ብንወስድና ብናለምደው የእንስላው ግሩም የሆነ ባሕርይው አይጠፋም፣ ይልቁንም አሁን ኃይለኛና ጠንካራ ሆኖ ነገር ግን ለጥቅም መዋሉን እናያለን። ይኸው ነው የ"የዋህነት" ዋናው ሐሳብ። የዋህ ሰው ከስብዕናው የሚጠፋ ነገር የለም፣ ሆኖም የተገራ ጠቃሚ ለው መሆኑን

እንገነዘባለን። ለዚህም ነው መጽሐፍ ቅዱስ እንዲህ የሚለው "ሙሴም በምድር ላይ ካሉት ለዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ የዋህ ሰው ነበረ"። ሙሴ በጣም ጠንካራ ሰው ሆኖ ግን እንደተገራ ፈረስ ዓይነት ግርማ ያለው ነው፤ ከቁጥጥር ውጪ ያልሆነ፣ የታመቀና የተገራ፣ በጥቅም የዋለ ጉልበት አለው።

ስለዚህም የዋህነት ማለት የተገዛ ኃይል ማለት ነው። የዋህ ሰው ኃይለኛነቱን በሦስት መንገዶች የገዛ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ሙሴን የየዋህነት ምሳሌ እድርጎ ስለሚጠቅስ፣ በቁጥጥር ሥር የዋለውን የሙሴን ኃይል በሦስት አቅጣጫ ማየቱ ይበልጥ ለመረዳት ይጠቅመናል።

ዝቅ ካሉት በታች

እንደኛ፣ የየዋህ ሰው ጠንካራነት የሚታየው ስለ ራሱ ባለው ትክክለኛ ግንዛቤ ነው። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ ሙሴ ሊናገር እንዲህ ይላል፣ "ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ"። በሴላ አነጋገር የሙሴ ጠንካራነት እውነተኛውን የትውልድ ምንጩን ማወቁ ነበር። ምንም እንኳን ማንኛውም ሰው ሙሴ የፈርኦን የልጅ ልጅ እንደሆነ፣ ባማሩት የግብጽ ህንጻዎች ውስጥ መንቀባረር መብቱ እንደሆነ እንዲሁም የግብጽ ምድር ልዑልና ገዥ እንደሚሆን ቢያውቅም፤ ሙሴ ግን ለእንዲህ ዓይነቱ ፈር የሚያስለቀቅ ምኞት ስፍራ አልሰጠውም። የዋህነቱ "እኔ የእንድ እስራኤላዊ ልጅ ነኝ" ብሎ እርግጡን ለመግለጽ ረዳው።

እኛም የዋህነታችን ዝቅተኛውን አመጣጣችንን እንድንቀበል ያስችለናል። በኢየሱስ ከመዋጀታችን በፊት የኃጢአት ባሪያዎች እንደነበርን በግልጽ ለመናገር ያስችለናል። የዋህነት እውነተኛውን ምንጫችንን እንድናውጅ ካደረገን፣ ስለተሰጠንም ሕይወት እውነተኛ ባሕርይ እንድናስተውል ያደርገናል። አሁን ያለንበት የሕይወት ሥፍራ ራሳችን ያገኘነው ነው ብለን እንዳንላላት ያስፈልጋል። ሙሴ እንዲህ በነፃ ሊያገኘው የነበረውን ከብርና ሥፍራ አልፈልግም አለ እንጂ፣ "ባሪያ ነበርኩ፤ አሁን ግን ልዑል ነኝ፤ ሕይወትን እንዴት እንደተጠቀምኩበት ተመልከቱ" አላለም።

ስለዚህ የየዋህነት ጠንካራ ጎን ምን እንደነበርን ብቻ የሚቀበል ላይሆን፣ አሁንም ምን እንደሆንን እንድናስብ የሚያስችል ነው። ስለዚህም የዋህ ሰው በእውነትም ትሑት ሰው ነው። ትሕትናው በተደበቀ ትዕቢት ላይ የቆመ ወይም በዝቅተኛነት ስሜት ላይ የተመሰረተ ላይሆን፣ ራስን በእውነተኛው ሚዛን ላይ እስቀምጦ በማየት

ላይ የተመሠረተ ነው። እንደዚህ ዓይነት ሰው ከጳውሎስ ጋር "ከቅዱሳን ሁሉ ይልቅ ለማንስ ለኔ" ማለት ይችላል።

ባልተመች ጊዜም ራስን መካድ

ሁለተኛ፣ የየዋህ ሰው ሌላው ጠንካራ ጎን፣ ሌሎች ሰዎች ስለሚያስፈልጋቸው ነገር እውነተኛ እመለካከት አለው። የዕብራውያን ጸሐፊ እንዲህ አበረታቶ፣ "ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ እንዳይባል በእምነት እምቢ አለ" በእንግሩ፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ።

የየዋህ ሰው ጥንካሬ ከራሱ ምቾት ይልቅ የሌሎችን ፍላጎት ማስቀደሙ ነው። ይህ ክቶማስ ኬን የሕይወት ሕግ ጋር የሚስማማ ነው፣ "መምረጥ አቅቶህ ልብህ መዋለል ሲጀምር ደካማ መስሎ ወደሚታየው ምርጫ አዘንብል። ወደ ብልጽግናና ወደ ክብር በሚወስደው መንገድ አትጓዝ፣ ይልቁን ወደከሰረት እሣር ወደሞላበትና አሣፋሪ ውርደት የምትጠግብበትን አቅጣጫ ያዝ"። ሙሴም በትክክል ያደረገው እንደዚህ ነበር። በግብጽ ምድር ቢባርነት አገር ይሰቃዩ የነበሩትን እስራኤላውያን ወገኖቹን ሊረዳ ከክብር ይልቅ ውርደትን መርጦ ተቀላቀለ።

ትህትና ለሌሎች ጥቅም በመቆም ራስን ዝቅ ማድረግ መሆኑን፣ ከሙሴ ሕይወት በተሻለ መንገድ ምሣሌ መስጠት ቢያስፈልግ ወደኋላ መለስ ብለን ማየት እንችላለን። ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወቱ ተግብሮ ያሳየንም በትክክል ይህንን ነበር። ተሸንፈው የወደቁትን አሸናፊ እድርጎ ከፍ ሊያደርግ የመጣው ወደ ተሸናፊዎቹ ነበር። በእውነት ትሁት የሆነ ሰው መለያው በሌሎች ችግርና ጭንቀት ውስጥ ራሱን አስገብቶ ሲረዳቸው መሞከሩ ነው።

የዋሆች እንድንሆን የሚያስጨክነን ኢየሱስን ስናይ ነው። በሩሲያውያኑ መንፈሳዊ ትምህርት ጳጳስ የነበረው ታይኮን፣ በሩሳያዊያን አገልጋዮችና በሚያስተምራቸው ተማሪዎች ዘንድ የኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወት ስልት ይዞ ነበር የሚመላለሰው።

"የእግዚአብሔር ልጅ ለእናንተ ሲል ትሑት ሆነ፣ እናንተ ትዕቢተኞች መሆን ትችላላችሁን? እርሱ ድሀ ሆነ፣ እናንተ ግን ሃብትን ተከትላችሁ ትሮጣላችሁን? እርሱ ራሱን የሚያስገባበት የወፍ ጎጆ ታክል ቦታ አላገኘም፣ እናንተ ግን ድንቅ የሆኑ ሕንፃዎችን ትፈልጋላችሁን? እርሱ ውርደትን ተቀበለ፣ እናንተ ግን ክብርን ለማግኘ ት ትደክማላችሁን? እርሱ የደቀመዛሙርቱን እግር አጠበ፣ እናንተ ግን ወንድሞቻችሁን ለማገልገል ታፍራላችሁን?"

ጌታ ከእኛ ጋር ስመሆኑ እርግጠኞች ነን?

ሶስተኛ፣ የዋህ ሰው ስለእግዚአብሔር ትክክለኛና የጠራ እይታ እንዲኖረው ጥንካሬን የተሳበስ ነው። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ ሙሴ እንዲህ ይለናል፣ "የማይታየውን እንደሚያየው አድርጎ ጸንቶአልና"። እውነተኛ የዋህ ሰው እግዚአብሔርን በየትኛውም ሁናቴ በግልጽ ያየዋል፣ የዋህነት የሌለው ሰው ግን ገና ሕይወት መክበድ ስትጀምር፣ የእግዚአብሔርን ትክክለኛነት መጠራጠር ይጀምራል። ልክ በምድረበዳ እንደነበሩት እስራኤላውያንም እንዲህ ማለት ይጀምራል፣ "ለመሆኑ ጌታ ከእኛ ጋር ነው ወይንስ አይደለም?" የዋህ ሰው ግን እንደዚህ ዓይነት ጥያቄ አይጠይቅም፣ ምክንያቱም በሥፍራው ሳይ ሆኖ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን የማየት ጥንካሬ አለውና ነው።

መማር የሚችል የተከፈተ አእምሮ

ሁልጊዜ እግዚአብሔርን የሚያስብ በመሆኑ የየዋህ ሰው እእምሮ በህሉም ሁኔታዎች ውስጥ ለመማር የተከፈተ ነው። ዳዊት እንዳለው፣ "ለገሮችም መንገዱን ያስተምራቸዋል።" እግዚአብሔር ገሩን ሰው እንዲከተለው የሚያስተምረው የኑሮ መንገድ፣ ዓለም ክምትከተለው የሕይወት መንገድ በጣም ይለያል። "የኢየሱስ ኃይል" በሚለው መጽሐፉ ዶክተር ሺርውድ ዊርት፣ ለው በሕይወት ዘመኑ ሁለት ዓይነት አማራጮች እንዳሉት ይነግረናል። የመጀመሪያው ምርጫ በአስገራሚ ፍጥነት ወደ ነገሮች ሁሉ ከፍታ ሳይ መውጣትና በመጨረሻው ግን ክምድር ወርዶ መስስክስ ነው። ሁለተኛው ምርጫ ደግሞ የኢየሱስ መንገድ ነው። ይህንን ምርጫ የሚከተል ስለራሱ ማንነት ከእውነታ ጋር የተገናዘበ እይታ በመያዝ ይጀምራል፣ ሌሎች የሚያስፈልጋቸውን ነገሮች ለማሟላት ግድ ይለዋል፣ ስለ እግዚአብሔር ማንነት ሙሉ ግንዛቤን ይጨብጣል። ስለዚህም በግርግር አይመላለስም። ወደና ፈቅዶ ዝቅ ያለውን ነገር ይመርጣል ይሁን እንጂ በመጨረሻው በስበረ ለረገላ ሳይ ይቀመጣል። ለዚህ ነው መጽሐፉ "የዋሆች ምድርን ይወርሳሉ" የሚለን።

ስም አፈር

የዝቅተኛነትን መንገድ መከተል ቀላል ይመስላል፣ አንዳንድ ሰዎች እንዲያውም ጥረትን ማቆም ይመስላቸዋል። ይልቁንም በተቃራኒው የዋህና ትሑት ለመሆን ብርቱ ጥረት ያስፈልጋል። በእውነት ትሑት መሆን ማለት ክዓለም የእስተሳሰብና የሥራ አካሄድ በተቃራኒ መጓዝ ማለት ነው። ነገር ግን የእውነተኛ ትሕትና ሚስጢር ምን መሆኑን ስናውቅ እግዚአብሔርን መምሰልና እምነታችን እየጨመረ

መሆኑን እንረዳለን፡፤ በእንግሊዝኛ ቋንቋ ህዩሚሊቲ (ትሕትና) የሚለው ቃል “ህዩመስ” ከሚለው የላቲን ቃል የመጣ ሲሆን ትርጉሙም “ሰም እፈር” ማለት ነው፡፡ እንቶኒ ብሉም የተባለው ሰው እንዳለው “ይህን እፈር ልብ ብለን እናስተውለውም፡፡ ሁልጊዜ ስለምንጠቀምበት ለእኛ ተራ ነገር ነው፡፡ የስባና ቀለሙም ጥቁር ከመሆኑም በላይ እንደዘበት በላዩ ላይ የምንከምራቸውን ውዳቂዎች ወደሃብትነት ይለውጣቸዋል፡፡ ማንኛውንም የዘር ዓይነት ተቀብሎ እካል ሕይወትና እድገት ይሰጣቸዋል፡፡”

ይህ ለሰም እፈር የተሰጠው መግለጫ የዋህን ሰው በሚገባ ይገልጸዋል፡፡ የዋህን ሰው ሌሎች ላያስተውሉት ይችላሉ፤ ነገር ግን ማንኛውንም ነገር ይለወጣል፡፡ የዋህ ሰው ለሚሠራው ነገር ሁሉ አካል፤ ሕይወትና እድገት ይሰጣል፡፡ የዋሁ ሰው ራሱን ዝቅ በማድረግ እውነተኛውን የሕይወት መንገድ ያሳያል፡፡

ራስን መግዛት . . . የመንፈስ ፍሬ ነው

ገላትያ 5÷22

ራስን መግዛት

ስዚህ መጽሐፍ መነሻ የሆነው አሳብ የመነጨው ከጥቂት ጊዜ በፊት በምሰራቅ እንጅሊያ ስመጽሐፍ ቅዱስ ሕብረት (ስክሪፕቸር ዩኒየን) በምሰራበት ጊዜ ነበር፡፡ በሳምንት ውስጥ እብዛኛውን ጊዜ ወደ ቤቴ የምጓዘው በጨለማ ሌሲት ነበር፡፡ እንድ ጊዜ እንዲሁ እምሽቼ ወደ ቤቴ ስመለስ፤ የመኪናዬ የፊት መብራቶች በእንድ ሆቴል ቤት የንግድ ማስታወቂያ ሳይ እበሩ፤ የሆቴሉም ስም ቴምፐርእንስ “ራስን መግዛት” የሚል መሆኑን እስተዋልኩ፡፡ ቴምፐርእንስ “እራስን መግዛት” የሚለው ቃል በዚህ ሆቴል በር ላይ፤ ከያዘው እውነተኛ ትርጉም ውጭ መደንቀሩ እንድ ነገር እሳሰበኝ፡፡ በዚህ መልኩ ሰዎች ያሰስፍራቸውና በተዛባ ትርጉማቸው ከሚጠቀሙባቸው ቃሎች እንዱ የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ጭምር ነው፡፡ ከዚህም በኋላ የመጽህፉ ሐሳብ በአእምሮዬ መቀረጽ ጀመረ፡፡ ሰለዚህ ወደ መጨረሻው የመጽሐፉ ምዕራፍ በቀረብንበት ጊዜ፤ የመጽሐፉ እውደ እሳብ በውስጤ መስረጽ ወደ ጀመረበት ክፍልም መምጣታችን ተገቢ ነው፡፡

ቴምፐርእንስ “ራስን መግዛት” የሚለው ቃል ስትሬንግዝ “ጥንካሬ” ከሚለው ቃል የመጣ ነው፡፡ ራስን መግዛት የሚለው ቃል በእያንዳንዷ የእዲስ ኪዳን ክፍል ውስጥ ሰናየው ሰሰ እግዚአብሔር ከተገኘ መረዳት ጋር እየተጣመረ የተነገረ ቃል ነው፡፡ የጳውሎስ ከፊሊክስ ጋር ያደረገውን ውይይት እስመልክቶ፤ ሉቃስ ሲጽፍ እንዲህ ብሏል፤ “እርሱም ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለሚመጣውም ኩነኔ ሲነጋገር ሳለ . . . ” (የሐ. ሥራ 24÷25)፡፡ የዚህ እባባል እንድምታ የሚያመለክተው ሰው የሕይወቱን እቅጣጫ እጥብቆ መያዝ እንደሚገባው ነው፡፡

ምክንያቱም በዘመን መጨረሻ የእግዚአብሔር ፍርድ ማንኛውንም ሰው እንደሚጠብቀው ሁሉ እግዚአብሔር፤ ሰው በሕይወት ዘመኑ ሲያሳየው የሚገባውን ግብረገባዊ ስነምግባር አሁን ይጠብቀዋል፡፡ ጴጥሮስ እንዲህ ብሏል፤ “የመሰከቱ ኃይል . . . ለሕይወትና እግዚአብሔርን ለመምሰል የሚሆነውን ነገር ሁሉ ሰስሰጠን . . . ከመሰከት ባሕርይ ተካፋዮች በተሰፋ ቃል እንድትሆኑ፤ በእነዚያ ክብርና በጎነት የተከበረና እጅግ ታላቅ የሆነ ተስፋን ሰጠን”፡፡ በመቀጠልም ይህን

እውቀት ስንይዝ ራስን በመግዛት መሆን አንዳለበት ይነግረናል (2ጴጥ 1÷3፣4፣6)። ጳውሎስም ስለመንፈስ ፍሬ በሚናገርበት ክፍል ላይ ሰው ራሱን የሚገዛው፣ በእርሱ ውስጥ በሚኖረው መንፈስ አማካኝነት መሆኑን ይገልጽልናል።

እውነታና ሕይወት

ራስን መግዛት በተመለከተ በዝርዝር ከመመልከታችን በፊት "ክርትማንትል" በሚሰው ቴአትር ውስጥ ክሪስቶፈር ፍራይ በሄንሪ 2ኛ አፍ ውስጥ ስሜትን በሚነካ መልኩ ያስቀመጠውን ማስጠንቀቂያ እንመለከታለን። ሄንሪ እንዲህ አለ፣ "አንድ ሰው መለጋት ያለበት ሕይወትና ሰው በሚለያዩበት ቀን ነው።" የክርስትና ሕይወት በጭራሽ ከእውነታ ጋር ሊነጣጠል አይገባውም። እውነተኛ መንፈሳዊነት ሰተፈጥሮ እውነታ እጅጉን የቀረበ ከመሆኑ የተነሳ፣ ምናልባትም ትክክለኛ ትርጉሙን ለመግለጽ "ልአለ ተፈጥሮ" የሚሰውን ቃል ልንጠቀም ግድ ይሆናል። ስለዚህ ማንኛውም ሰው ሰራሽ፣ የተዛባ ወይም በማስገደድ የሆነ ነገር ሁሉ በፍጹም የአዲስ ኪዳን ክርስትና አይደለም።

መንፈሳዊ ሕይወትን ጳውሎስ እንዲህ ሊል ገልያታል፣ "ይህ መዝገብ በሸክላ ዕቃ ውስጥ አለን" (2ቆሮ 4÷7)። ይህ አባባል ፈተናዎቻችን የሚመጡበትን ሁለቱን ዋና ሥፍራዎች ያሳየናል። ልቡናችን ቁሳዊ በሆኑ ነገሮች ላይ በመንጠልጠሉ፣ ራሳችን የከበርን ሃብቶች ላንሆን የክበሩ ቁሳዊ ሃብቶች ማከማቻ ቋት ስመሆን በሚኖረን ከፍተኛ ቁሳዊ ምኞት እንፈተናለን።

ሌላው ክዚህ በተቃራኒው በቀላሉ የሚከስት ሲሆን፣ ይህም ራስን እንደከበረ ሃብት ብቻ እንጂ የዚህ የከበረ ሃብት ማከማቻ ቋት መሆንን ያለመቀበል የመንፈሣዊነት ፈተና ነው።

ከሌላው ሰው የተለየ የመጠቀ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲኖረን የምንሻ ከሆነ፣ ይህ ልክ ከመጠን ያለፈ ቁሳዊ ሃብት ለማከማቸት እንደምናደርገው ጥረት ፍጹም ስህተት ነው። ምክንያቱም ይህ ከእውነታ ጋር ያቆራኘንን ገመድ ይበጥሰዋል። አንዲህም በመሆኑ ደግሞ ሕይወት ከሰው ትነጠላለች።

በሁሉም ሁኔታዎች ወስጥ

ክርስትና ማለት የእግዚአብሔር የሕይወት ሚዛን በሰው ውስጥ ማለት ስለሆነ ራስን መግዛት በየትኛውም የሕይወት ሁኔታ አስፈላጊ ነው። ለዚህም ነው ቢ.ኤፍ.ዌልትኮት እንዲህ ያሰው፣ "በሥራ ላይ

ሳለን ወይም በጨዋታ ጊዜ፣ በሃይልም ይሁን በድካም፣ በጥልቅ ሃላብ ተይዘንም ይሁን ቦዝነን ራስን የመግዛት አቅም ሊያጥረን ይታያል"። ጳውሎስ በሁለተኛው ጢሞቴዎስ ምዕራፍ ሁለት ላይ ይህን አላብ በጥሩ መልኩ አስቀምጦታል። በተሰይ የመጀመሪያዎቹ ሰባት ቁጥሮች ራሱን ስለገዛ ሰው አጠር ያለ ጥሩ መግለጫዎች ሆነው እናገኛቸዋለን። እስኪ በዝርዝር እንያቸው።

ሁሱን እሰጥሳለሁ

አንደኛ፣ በግል ሕይወታችን ውስጥ ልክ በወታደር ስርዓት ራስን መግዛት ይኖርብናል። ጠቅላላው የሕይወታችን ዓላማ አዛዣችንን መታዘዝና ደስ ማሰኘት መሆን አለበት፣ "የሚዘምተው ሁሱ ሰጦር ያስከተተውን ደስ ያስኝ ዘንድ" (ቁጥር 4)። ጆን ካልቪን ያነገበው እርማ የሚቀጣጠል ልብ ሲሆን መመሪያው ደግሞ "ሁሱን እሰጥሳለሁ ካንተ የማስቀረው ምንም ነገር አይኖርም" የሚል ነበር። በርግጥ ይህ ጠቅለል ያለ አባባል የአዲስ ኪዳን ደቀመዝሙር ሊያደርገው የሚጠበቅበትና በማንኛውም አማኝ ሕይወት ውስጥ መታየት ያለበት ነው።

እንደዚህ ዓይነት ሕይወት ያለ ምንም ችግር ልንኖረው አንችልም። በእርግጥ ጳውሎስም እንዲህ ብሏል፣ "እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደር ሆነህ፣ አብረኸኝ መከራ ተቀበል" (ቁጥር 3)። አስደናቂው ነገር በሙላት ራሳችንን ለኢየሱስ ፈቃድ ማስገዛት፣ በራሱ ፍሬያማ ባርኮት ነው።

በአሚ ካርማይክል መጻሕፍት በእንደኛው ውስጥ ስለ አንዲት ልጅ የተነገረ ታሪክ አለ። ይህች አንድ ስለ አትክልት አያያዝ የሚናገር መጽሐፍ ገለጥ ገለጥ እያደረገች ስታይ "ፍሬ አልባው የፖም ዛፍ" የሚል ርዕስ ሐሳቧን ሳበው፣ ምክንያቱም ይኸው ችግር በወላጆቿ የአትክልት ሥፍራም ስለነበረ ነው። የጽሑፉ ደራሲ መፍትሔው ጥቂት ምስማሮች በግንዱ ላይ መምታት ነው ብሎ ጽፏል። ትንሽዬዋ ልጅ መጽሔቱን ለአባቷ አሳየችው፣ አባቷም ማንኛውም ሙከራ አሁን ዛፉ ካለበት ሁኔታ አያብስበትም በማለት ጥቂት ምስማሮች በግንዱ ላይ ቀበቀበ። በዓመቱ ዛፉ በሚያስገርም አኳኋን በጣም በብዛት ፍሬ አፈራ።

ሪጂናልድ ዋሊስ በኬስዊክ ይህን ታሪክ በተናገረበት ጊዜ እንዲህ ብሏል፣ "ጌታ ሆይ በሕይወቴ ፍሬ አልባ የሆንኩበት ምክንያት ይህ ነውን? በተፈተንኩ ጊዜስ ፈጥኜ የምወድቅበት ምስጢር? መከራስ በቀላሉ የሚያንበረክከኝ ለምንድነው? በክርስቶስ ኢየሱስ ያለው አዲስ ሕይወት ተካፋይ ልሆን ብቁ አይደለሁም ብዬ እስካስብ የተጠቃሁት ለምንድነው? ለክብርህ ምስጋና የሚሆን ፍሬ እንዳላፈራ ያመከነኝስ ምን

ይሆን? ጌታ ሆይ ፍሬ አፈራልህ ዘንድ በሰጋየ ላይ፣ በጎሰቋላው እኔነቴ ላይ፣ በተረገመው ማንነቴ ላይ ስለመታኸው ምስማር ሰላጉረመረምኩና ስለተቃወምኩህ ይሆን?”

ራስን መግዛት ማለት የራሳችንን ፍላጎቶች እርግፍ አድርገን ትተን፣ እዛጉች በየትኛውም የሕይወታችን ክልል ውስጥ ምን እንደሚፈልግ ማወቅ ማለት ነው። በቤተክርስቲያንም ይሁን በውጭ ባለው ሕይወታችን፣ ወደ እኔነት ወይም ሥጋዊ የሆነ ሕይወት እስማዘንበላችንን እርግጠኞች መሆን አለብን፣ ወይም ጳውሎስ እንዳሰው “ትዳር በሚገኝበት ንግድ ራሱን እያጠላልፍም” (ቁጥር 4)። ወጣቱ በማያመልጥበትና ሽማግሌው ጡረታ በማይወጣበት መንፈሳዊ ውጊያ ውስጥ እንገኛለን። ስለዚህ በግል ሕይወታችን ራስን መግዛት ማለት የክርስቶስን ስም የሚያስነቅፍ ማንኛውንም ነገር ላለማድረግ ራሳችንን መቆጣጠር መቻል ማለት ነው።

በመድፍ ከወደሙት መርከቦች ይልቅ በትል የጠፉት በዙ

ሁለተኛ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና በጸሎት ሕይወታችን እንደ አንድ ሯጭ ዓይነት ራስን መግዛት ሊኖረን ይገባል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዲህ ሲል ያስታውሰዋል፣ “በጨዋታ የሚታገል ማንም ቢሆን፣ እንደሚገባ አድርጎ (በሕጉ) ባይታገል፣ የድሉን አክሊል አያገኝም።” እነዚህ ሕጎች ደግሞ በቂ የሆነ ልምምድ ያስፈልጋቸዋል (ቁጥር 5)። የመጀመሪያው የክርስቲያን ደቀመዝሙር ምልክት ኢየሱስን መታዘዝ ሲሆን፣ ሁለተኛው ደግሞ ከስፖርተኛ ሕይወት ጋር የሚመሳሰል የግል ሥነ ሥርዓት ነው። ስፖርተኛው በሚወዳደርበት ጊዜ ማታሰል የለም፣ ተከታታይ የሆነ ልምምድ ሳያደርግ ደግሞ ለድል ሊያበቃው የሚችል በቂ የለውነት እቋም ሊኖረው አይችልም። እንዱ ወደ ሩጫው መስመር የገባ ስፖርተኛ፣ በተለማመደው ልምምድና ችሎታ በመተማመን ፈንታ፣ እንዲሁ ዝም ብሎ ስለ ሽልማቱ ብቻ በምኞት እያሰበ የሚሮጥ ከሆነ መሳቂያና መቀለጃ ሆኖ ነው የሚቀረው። ነገር ግን ብዙ ክርስቲያኖች በየቀኑ ወደ እግዚአብሔር በመቅረብና በእውነት በመታዘዝ ወደሚገኘው እውነተኛው የመንፈሳዊ እድገት በመድረስ ፈንታ ሃይማኖታዊ በሆነ መንፈሳዊ ቅዠት ጊዜያቸውን ያጠፋሉ።

ከ18ኛው ክፍለ ዘመን ታላላቅ መንፈሳውያን አንዱ የሆነው ጆን ፍሌቸር እንዲህ ሲል ጽፏል፣ “ከጠላት በሚተኮሰው ጥይት ከጠፉት ይልቅ በትል የጠፉት መርከቦች ይበዛሉ”። መግለጫው የሚገርም ነው፣ ምክንያቱም ሳሙኤል ፔፒስ የፈጠረው የባሕር ኃይል በዚያ ሰዓት በኃይሉ የስማይን እምብርት ሊደርስ ምንም አልቀረውም ነበር።

እያንዳንዱ የመርከቡ ዕቃ ክፍ ያለ የውጊያ መሣሪያ ከመሆኑ የተነሳ እውነተኛው ጠላት፣ የጠላት መድፍ ሳይሆን ትል መሆኑን ማለብ ዘበት ነው ሊያስብል ይችላል። ሆኖም ግን ትሉ የማጥፋት ኃይሉ እዚህ ግባ የማይባል ቢመስልም፣ በግልጽ ኃይሉ አውዳሚ ሆኖ ተገኝቷል።

ጆን ፍሌቸር ይህንን ምሳሌ በተጠቀመበት ጊዜ የባሕር ኃይሉን በማሰብ አልነበረም፣ ነገር ግን መንፈሳዊ ሕይወትን ስለሚጎዱ ነገሮች ለማሳየት እንጂ። እውነተኛው የክርስቲያን ጠላት ክፉው የሚተኩሳቸው ትላልቅ የሚንበሰበሱት ፍላጻዎች ወይንም የሚያስነሳቸው መጠነ ሰፊ የሆኑ ፈተናዎች ላይሆኑ፣ ክፉው የሚበላብን ጠቃሚ የሆኑ መንፈሳዊ ነገሮቻችንን መሆኑ ነው። ክእግዚአብሔር ጋር ያለን የጠበቀ የክርስትና ሕይወታችን ላይ ጥቂትና በጣም ትናንሽ የሚመስሉ ነገር ግን በደንብ የታቀዱ ቀዳዳዎችን በመሰራት፣ ያለምንም ተኩስ መንፈሳዊነታችንን ያደክመዋል።

ልክ እንደ አንድ ስፖርተኛ፣ የልምምድ ጊዜአችንን ራሳችንን በመግዛት መጠቀም እስብን። ምክንያቱም በሕጉ መሠረት መወዳደር የምንችለው መንፈሳዊ ሕይወታችን በጤናማ ሁኔታ ላይ በሆነበት ጊዜ ብቻ ነው። የመንፈሳዊ ልምምድ ጊዜያችንን ብናሰርቅ ግን፣ እውነተኛው መንፈሳዊ ሕይወታችንና እድገታችን በአደጋ ላይ ይወድቃል። የግል የጥሞና ጊዜያችንን ራስን በመግዛትና በታማኝነት የምናደርግ ከሆነ ሁልጊዜ የውድድሩ ተሰማሚዎች እንሆናለን።

አፈር፣ ዘርና ካፊያ

ሦስተኛ፣ በቤተክርስቲያን ሕይወታችን በገበሬ የሥራ ስነምግባር ራስን መግዛት ሊኖረን ይገባል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዳለው “የሚደክመው ገበሬ ፍሬውን ከሚበሉት መጀመሪያ እንዲሆን ይገባዋል” (ቁጥር 6)። እንዲሁ በቀላሉ ቁልፍን በመንካት ወይም ማብሪያና ማጥፊያን በማዞር ብቻ ነገሮች በሚሆኑበት በዚህ ዘመን፣ ሚዛናዊ የሆነ የቤተክርስቲያን ሕይወት ይኖረን ዘንድ ወደ ገበሬ ሕይወት እንመለከታለን። ሁልጊዜ ከሁለቱ ተቃራኒዎች ወደ አንዱ ስንሳብ እንገኛለን። በአንድ በኩል የቤተክርስቲያን ሥራ ሰፊ ከመሆኑ የተነሳ ሊያልቅ እይችልም በማለት እንፈተናለን፣ በሌላ በኩል ደግሞ ማረሱን፣ መዝራቱንና ማጨዱን በአንድ ቀን ለመጨረስ እንፈልጋለን። ሚዛናዊ የሆነው አምላካዊው ሥርዓት ወቅቶችን የጠበቀ ነው፣ ይኸውም ጠንክሮ በመሥራት ማረስ፣ መዝራትና ማጨድ ሲሆን ይህንኑ ደግሞ በጊዜው መተግበር ነው።

ልክ እንደ ገበሬው እኛም የእግዚአብሔርን እሠራር እንቀበላለን። እኛ የመንፈሳዊ ሕይወት ፈጣሪዎች ነን ብለን እናስብም፣ ይህም ቢሆን

መፍጠር አለመቻላችንን ለስንፍናችን ምክንያት አድርገን አናቀርብም። የወንጌል እርሻዎች ሳይታረሱ ወይንም የቃሉ ዘር ሳይዘራ መተው የለብንም። እግዚአብሔር ሁሉን ይቆጣጠራል፣ ቤተክርስቲያን ደግሞ ባለአደራ እንደመሆንዋ መጠን መሬቱን ለማለስለስና ዘሩን ለመዝራት ከባድ የሆነ ሥነ ይጠበቅባታል። የእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና የለው ኃላፊነት ቅንጅት በግልፅ ሁኔታ ይበልጡኑ ከቤተክርስቲያን ሥራ ውጪ አይታይም። ራስን መግዛት ልክ በግላዊና በፀሎት ሕይወታችን ላይ እስፈላጊ እንደሆነ ሁሉ፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ ወንጌልን ስንሰብክም አስፈላጊ መሆኑን ልንገነዘብ ይገባል።

ቤተክርስቲያን የለማችውን የማታስተላልፍ ከሆነ (ቁጥር 3)፣ የምታጭደውም ሰብል አዚህ ግባ የማይባል ይሆናል፤ ይህም የሚያሳየው የአዲሱ ኪዳን ራስን መግዛት እጥረት እንዳለባት ነው።

መሬቱን ማለስለስ- መሬቱ ዓለም ሲሆን፣ መታረስና መዳበር ይፈልጋል። ጠንካራ የሆነውን ማለስለስ ይቻላል፣ ማለተካከል የማይቻለውን ደግሞ መለባበር ያስፈልጋል። አንድ በአርግጠኛነት ልናውቀው የሚገባ ጉዳይ አለ፤ ይሄውም ቤተክርስቲያን ወደ ዓለም ልትወጣ ይገባታል እንጂ አለም ወደ አርሷ እንድትመጣላት መጠበቅ የለባትም። አሰቲ ማነው ገበሬ እርሻውን ወደ ትራክተሩ እንዲሄድ ሲጋብዝ የሰማ? እኛ ግን ወደ ዓለም ተራምደን በመካከልም ከመግባት ይልቅ እጆቻችንን ዘርግተን ወደ እኛ እንድትመጣ እንጋብዛለን። አፈሩ እንዲለሰልስ ካስፈለገ ገብተን ልንራመድበት ግድ ነው። እርምጃው መጀመር ያለበት ደግሞ አስቀድሞ ከቤታችን ቀጥሎ ወደ ጎረቤታችን ከዚያም በኋላ በሥራ ቦታችን ሁሉ ነው።

ዘሩን መዝራት- አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች አበጅተው የሚሠማሩበት ትልም ውብና ቀጥተኛ የሆነ፣ ጓሉ የፈራረሰለትና የለሰለሰ፣ በመንገዱ ላይ ያለች አነስተኛ ጠጠር እንኳን ተለቅማ የተነላችለት አመቺነት ያለው ነው። ሕይወትንም እጅግ በተዋበ ግርማ እየኖርናት ነው። መብታችንን በአደባባይ እናስጠብቃለን፤ የህጉ የትኛ ውም አንቀጽ ይጠበቅልናል። ይሁንና የቃሉን ዘር የመዝራት ሥራ ግን የለም። አንድ ገበሬ በዘመናዊ መሣሪያ ከፍተኛ ዘዴዎችን በመጠቀም የእርሻውን ማሳ ሲያዘጋጅ ይችላል፣ ሆኖም ዘር ካልዘራ ምርት አያገኝም። ይህ ለክርስቲያኑም እውነት ነው፤ ዘሩ መዘራት አለበት። እሁድ እሁድ የምንለማው ወይም በየቀኑ ከእግዚአብሔር ቃል የምናገኘ ው እውነት፣ ምርት ከተፈለገ የግድ በዓለም ላይ መዘራት አለበት።

ካፈያውን ፈልጉ- ዲ.ኤል.ሙዲ "የተላላ ጸሎት" በሚለው መጽሐፉ ስለተሃድሶ ሲናገር፣ "ሉተርና ጓደኞቹ እግዚአብሔርን የተማጸኑ ፅኑአን ሰዎች ሲሆኑ፣ የዘመኑን መርገም በመለባበር አገሮች

ተሸንፈው በመስቀሉ እግር ሥር እንዲወድቁ አደረጉ"። በተመሳሳይ ሁኔታ ስለ ሪቻርድ ባክስተርም እንዲህ ተናግሯል፣ "የመጽሐፍ ቅዱስ ማጥኛ ክፍሉን ግድግዳዎች፤ ከፀሎት እስትንፋሱ በሚወጣ ላቦት እወየባቸው። ይህንን ያደረገው ደግሞ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በኪደርሚኒስተር ስኩል የሕይወትን ውሃ ወንዝ ለቆ እስኪቀባው ድረስ ነበር"። ያለምንም ጥርጥር በዘመናት መካከል ተንሰራፍቶ የቆየው የመርገም ቀንበር ዳግም መሰበር አለበት። ይህ የሚሆነው ደግሞ ክርስቲያኖች ሁሉ ፀንተው በመቆም "የሰማያት ፍሬ!" እያሉ መጮህ ሲጀምሩ ነው።